İZMİR Life®

Sayı 195 • Yıl 17 • Kasım 2017 • Fiyatı 8 TL

Afrika'nın büyüsü

Söğütören
YAŞANACAK KÖYLER

Oğuz Tatış:
"Yüzmeyi Körfezde öğrendim"

Raffaello
ve Atina Okulu

Veteran arabalar Londra yollarında

Karbon döngüsü ne diyor?

NERMİN BEZMEN:
"Hayatın bizzat kendisine aşkla bağlıyım"

Montesori Eğitim Sistemi

PETER PILOTTO

Çalışan kadınlara...

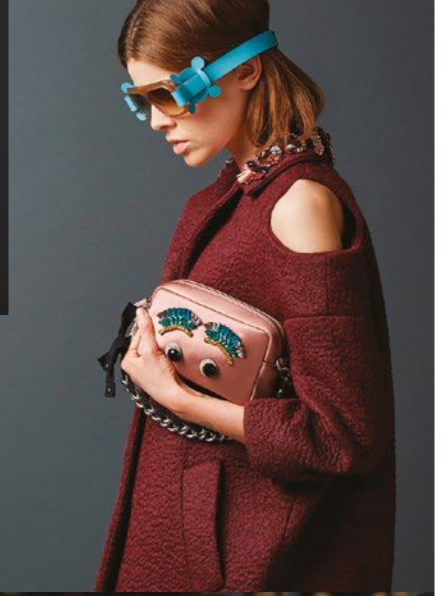
Çalışma alanında silik renkleri geride bırakarak göz alıcı ve dikkat çekici renklere terfi ediyoruz. Rahatlık ön planda, ofiste ve sokakta...

DIANE VON FURSTENBERG

ANYA HINDMARCH

CALVIN KLEIN

80'lerin örgüleri

Babaanne ve anneannelerin sandıklarını açmaya ne dersiniz? Salkım saçak örgüler pek bi revaçta... El örgüsü becerileri olan büyükleriniz varsa, yünleri benden örmesi sendenz diyebilirsiniz...

İZMİR Life
KASIM 2017
Sayı 195 • Yıl 17
Kapak Fotoğrafı
Pamira Bezmen

Oğuz Tatış ile İzmir Türk Koleji yılları ve hatıralar

Sokak sokak yaşıyoruz İzmir'i

www.izmirlife.com.tr

Bu sayıda özel destekçilerimiz
Batı Anadolu Çimento
Özgörkey Otomotiv

TEŞEKKÜRLER
Sürekli Destekçilerimiz
- Arkas Holding A.Ş.
- Can Dijital A.Ş.
- Forum Bornova AVM
- İzmir Büyükşehir Belediyesi
- SGB Gıda ve Danışmanlık Ltd.
- TAV Havalimanları
- Yükseliş Şirketler Grubu

Yayıncı
Strateji Hedef İletişim Fark. Tanıtım Reklam Hizm. Danışmanlık Tic. A.Ş.

Yönetmen
İ. Hakkı Kesirli

Yazı İşleri Müdürü
Deniz Çaba (Sorumlu)

Yayına Hazırlayanlar
A. Nedim Atilla, Aslı Can, Avram Ventura, Ayşegül Kesirli Unur, Aykut Uslutekin, Ayşe Perin Tatari, Cansu Çubukçu, Erol Özdayı, Gökmen Küçüktaşdemir, Gülşah İnallez, Günter Soydanbay, Gülhan Berkman Yakar, Handan Korhan, Metin Rodop, Nedim Bubik, Pınar Tekeş, Raşel Rakella Asal, Reşat Kutucular, Tutku Konuk Altındal, Zeynep Omay

Reklâm Rezervasyon
232.446-3510
reklam@izmirlife.com.tr

Abone Hizmetleri
232.446-3510 • abone@izmirlife.com.tr

Baskı
Metro Matbaacılık Ltd. Şti.
Yahya Kemal Beyatlı Cad. No:94,
Begos 3. Bölge Buca İzmir • 232.290-3311

Dağıtım DPP A.Ş. 212.622-2222

Yönetim Yeri
Hürriyet Bulvarı 10, Kat:7
35230 Montrö İzmir

Telefon 232.446-3510

6 Kasım 2017 tarihinde basılmıştır.
Bölgesel süreli.

Yayın Kurulu'ndan

Doğadaki döngü, siyaset ve yaşam

Küresel ısınma dediğimizde artık herkesin bir fikri var. Ancak nedense bunun etkilerini hemen yarın görmeyeceğimizden eminiz gibi. Nasıl olsa koskoca ülkeler toplanıp duruyorlar, anlaşmalar, protokoller imzalanıyor. Bilim insanları, iklim bilimciler ve siyasetçilerin elbette bir planı vardır. Donald Trump da eninde-sonunda elini taşın altına koyacaktır…
Ne var ki tablo pek öyle değil. İklim değişikliğiyle ilgili kötü senaryo gerçekleşirse 30 yıl içinde önemli sorunlar baş göstermeye başlayacak gibi görünüyor. Nitekim doğanın döngüsü artık bozulmuş durumda. Örneğin karbonun emilmesinde önemli rolü olan deniz canlıları ve mercanlar alarm veriyor. Karbon depolamada önemli bir etkisi olan okyanuslardaki ısı artışı ve yükselen asit oranı nedeniyle başta mercanlar olmak üzere, mercanlara bağımlı yaşayan en küçük canlılardan en büyüklerine kadar binlerce canlı türünün yok olacağı bekleniyor. 2100 yılı sonunda çok az bir mercan alanının veya türünün sağ kalabileceği tahmin ediliyor. Karbon döngüsünü bozan bu gelişmeler, iklim değişikliğinin etkilerini de hızlandıracak. Peki, bu gidişat nasıl engellenecek? Bilim insanları bir süredir karbonu depolamak gibi çözüm önerileri üzerine konuşuyor. Örneğin karbonu kömür damarlarına, eski petrol ve gaz yataklarına veya derin kaya oluşumlarına geri göndermek mümkün olabilir mi?

İzmir'in 1950'li '60'lı yıllarında gezinmeyi sürdürüyoruz. Adeta bir zaman makinesindeyiz. Ama böyle bir makina olsa ve İzmir'de hangi döneme gitmek istediğimiz sorulsa herhalde bu yılları seçeriz. Çünkü içinde yaşayanları mutlu eden, hikaye biriktirmelerini sağlayan ve o hissi bugüne taşıyan bir ruh var o yıllarda. Bu ay İzmir Türk Koleji Yönetim Kurulu Başkanı Oğuz Tatış anlatıyor…

Yaşanacak köyler dizimizde bu kez Bayındır'ın bir dağ köyüne gidiyoruz. Söğütören görülmesi gereken şirinlikte bir köy, yol üstünde bir de terkedilmiş hayalet köy var. Adı: Eski Furunlu.

İzmir'de kentlilik bilincinin yayılmasına örnek gösterilebilecek isimlerden biri de Medical Park Başhekim Yardımcısı Dr. Zeki Hozer... İzmir'in öne çıkan figürlerini araştırıp onları kitaplaştıran Zeki Hozer ile Gökmen Küçüktaşdemir konuştu. Avrupayı Aydınlatan Entelektüeller sayfalarımızda Nedim Atilla Raffaello Sanzio'nun en önemli eseri 'Atina Okulu'nu anlatıyor.

"Bonhams London To Brıghton Veteran Car Run" her yıl Kasım ayının ilk pazar günü yapılan bir festival. Üstelik 1896 yılından bu yana her yıl dünyanın dört bir yanından gelen veteran arabaların katılımı ile gerçekleşiyor. İzmir'de festivalleri artırma önerilerimiz devam ediyor.

Metin Rodop yazar Nermin Bezmen ile yaşamı, aşkı ve kitaplarını sorgulayan ve kapak sayfamızda yerini alan özel bir röportaj yaptı.

Afrika kıtasındaki ulusal parkların her biri, Afrika'yı en iyi vahşi yaşam rezervleriyle donatıyor ve her biri kendi güzellikleriyle benzersiz bir safari deneyimi yaşatıyor. Bir safari macerasına ne dersiniz?

Montesori Eğitim Sistemi ile eğitilen mutlu çocukları; Bademler Montessori Okulu kurucusu Melis Kurtel Emin ve eğitim danışmanı Çiğdem Kanmış'la konuştuk.

Piri Reis Okulları bu yıl 29 Ekim Cumhriyet Bayramını çok özel bir balo ile kutladı. Bu sürprizi sayfalarımızı aktardık.

Aylardan Kasım, doğa uykuya hazırlanırken kırlarda ot şöleni sürüyor, Ege'nin vazgeçilmez lezzetleri Otları yineleyelim dedik...

İzmir'in lezzet duraklarındaki keşiflerimiz sürüyor. Mekanlar ve Arka Sokaklar sayfalarımızı incelemenizi dileriz.

Geldik kültür sanat sayfalarımıza...
Urla-Yağcılar Bağevi Butik Otel bu yıl 6. kez düzenlenen. "Uluslararası Eski Ev - Yeni Sanat Plastik Sanatlar Sempozyumu"na ev sahipliği yaptı. Raşel Rakella Asal'ın '2017 İstanbul Bienali'nde komşuluk ilişkilerinin sorgulanması' yazısını keyifle okuyacaksınız...

İzmirli yazar İbrahim Metin'in "Tımarhane Yazıları" alt başlığıyla yayımlanan kitabı "İbrahim Efendi Tabletleri"nin ikincisi kasım ayında piyasaya çıkıyor. Bu kez alt başlık, "Şiirler Hikâyeler Şeyler". Serinin devamı da gelecek. Bir delirme, daha da önemlisi bir dil kitabı arıyorsanız ve henüz bu tabletlerden haberiniz yoksa edebiyat adına çok şey kaçırıyor olabilirsiniz.

Film seçkilerimizi beğeneceğinizi umarız.

Keyifli okumalar...

Alsancak'a yakışır hizmet

İzmir'in gözde mekanlarına ev sahipliği yapan Alsancak semtinin sakinleri ile bir araya gelen Konak Belediye Başkanı Sema Pekdaş, kentin kalbinin attığı bölgeyi yeniden canlandıracak çalışmalar hazırladıklarını söyledi.

Her fırsatta halkla bir araya gelerek sorunları yerinde dinleyen Konak Belediye Başkanı Sema Pekdaş, mahalle buluşmalarını sürdürüyor. Son olarak Alsancak esnafı ve semt sakinleri ile buluşan Başkan Pekdaş, İzmir'in gözde mekanlarına ev sahipliği yapan bölgeyle ilgili yürütülen çalışmalar hakkında bilgi verdi. İki gün süren topların ilk gününde Alsancak Muhtarı Hicran Akuzun'un ev sahipliğinde düzenlenen kahvaltılı buluşmada İzmir'in en eski semtlerinden biri olan, kentin eğlence ve iş dünyasının nabzının attığı semtin pazaryeri sorunundan otopark sıkıntısına, altyapıdan kaldırım yenileme çalışmalarına kadar pek çok konu ele alındı. Esnaf ve mahalle sakinlerinin talep ve önerilerini anlatma fırsatı bulduğu toplantıda Alsancak'ın İzmir'in gözbebeği olduğunu kaydeden Başkan Pekdaş, mevcut sorunları el birliğiyle çözmek için çalıştıklarını söyledi.

Eda ve Alpaslan'ın peri masalı

Brotar Reklam Ajansı'nın deneyimli Halkla İlişkiler Sorumlusu ve İzmir Life gönüllüsü Eda Altınkalem ile Eren Balata'da Pazarlama Uzmanı olarak çalışan Alpaslan Alsoyoğlu muhteşem bir törenle yaşamlarını birleştirdiler.
Ebruli Garden'da düzenlenen ve çok sayıda seçkin davetlinin katıldığı törenle dünya evine giren çiftin nikah şahitliklerini İlhan Bilgehan ve Can Oral yaptı. Gelin Eda Altınkalem Design Nüket Gelen imzalı özel dikim gelinliği ile göz kamaştırıken damat Alpaslan Alsoyoğlu Beymen şıklığını tercih etti. Nikahın ardından gönüllerince eğlenen genç çift balayı için Yunan adalarını kapsayan romantik bir gemi turunu tercih etti.

En güzel hamle

Eğitime destek projeleriyle öğrencilerin yanında olan, okulların fiziki ihtiyaçlarını karşılayan Gaziemir Belediyesi, ilçedeki 45 okula 2 bin 500 satranç takımı armağan etti.

Gaziemir Belediyesi Sosyal Etkinlik Merkezi'nde verilen eğitimle öğrencileri sınavlara hazırlayan, okulların ihtiyaçlarını karşılayan, öğrencileri tatilde denizle buluşturan ve kırtasiye seti yardımıyla okula 'merhaba' diyen öğrencilerin yanında olan belediye şimdi de okullara satranç takımı dağıttı.

Büyükşehir yara sarıyor

İzmir Büyükşehir Belediyesi, tarım arazileri orman yangınında zarar gören Bayındır'ın Lütuflar ve Kılızkeçili köylerinde küçükbaş hayvancılık ve arıcılık eğitimlerine başladı. Eğitimin ardından 86 üreticiye 108 koyun ve keçi ile 236 arılı, 118 arısız kovan ve arıcılık malzemesi dağıtılacak.

Kırsal kalkınmayı sağlamak için üreticilere yönelik destekleme projelerini sürdüren, sözleşmeli alımlar yapan, üreticilere küçükbaş hayvan, fidan, arılı ve arısız kovan dağıtan İzmir Büyükşehir Belediyesi, orman yangınından zarar gören Bayındırlı üreticilere de omuz verdi. İlçede 25 Temmuz 2017 tarihinde başlayan ve 4 günde kontrol altına alınabilen yangında Lütuflar ve Kızılkeçili köylerinde tarım arazileri zarar görmüş, İzmir Büyükşehir Belediye Başkan Aziz Kocaoğlu her iki köyü de ziyaret ederek vatandaşlara "yaraları birlikte saracağız" sözü vermişti.

Arkas Koleksiyonu'ndan

SU
MANZARALARI

PAYSAGES D'EAUX
De La Collection Arkas

LANDSCAPES OF WATER
From The Arkas Collection

20.09.2017 - 29.12.2017

Pazartesi hariç her gün 10:00-18:00 arası;
Perşembe 20:00'ye kadar ziyarete açıktır. GİRİŞ ÜCRETSİZDİR.
1380 Sokak No:1 Alsancak İZMİR - 0232 464 66 00 - www.arkassanatmerkezi.com

Larissa Göl Evleri adına yarışan Murat 131 üçüncü oldu

Türkiye'de en eski uluslararası motor sporu olan ve 1972 yılından beri aralıksız devam eden Türkiye Rallisi ikinci kez Marmaris'te düzenlendi.

Avrupa Ralli Şampiyonası'nın en başarılı rallileri arasında yer alan

yarış, bu yıl FIA Avrupa Ralli Kupası kapsamında Balkan Ralli Kupası'na dahil olarak gerçekleşti.

Yarışta Historik Klasmanda Larissa Göl Evleri adına yarışan Ali Nijad Sirel ve co-pilot Tuğkan Erden Murat 131 aracı ile Kategori 1'de üçüncülük ödülünün sahibi oldular. Marmaris etabında kazanılan üçüncülük, şampiyonanın son etabı içinde önemli puan avantajına sahip olunmasını sağladı.
Dünya Ralli Şampiyonası adayı olarak düzenlenen organizasyona WRC fabrika takımlarının mühendis ve yöneticiler de yarışları takip etti. 2017 Türkiye Ralli Şampiyonası'nın son etabı 11 – 12 Kasım tarihlerinde Kocaeli'nde gerçekleşecek.
Ralli sporuna olduğu gibi Pınar Karşıyaka Basketbol Takımı'na olan desteğini sürdüren Larissa Göl Evleri, bundan sonraki süreçte de spora ve sporcularla olan destek ve iş birliğine devam edecek.

Olimpiyatta altın madalya Emre Yavuz'un

Sanat yönetmenliğini Dr. Tilman Schlömp'ün yaptığı Bad Kissingen'de 15.'si düzenlenen Kissingen Piyano Olimpiyatları'nda ipi göğüsleyen Emre Yavuz oldu. Dr. Tilman Schlömp, Thomas Ahnert, Xenia Xien-Yue Groh-Hu, Ulrich Hauschild ve Michael Stallknecht'den oluşan ve müzikalitesi ve stil bilgisiyle hiç tartışmadan Emre Yavuz'u birinciliğe layık gören jüri; piyanist ve besteci yönlerini ortaya koyduğunu düşündüğü yarışma programını yenilikçi, cesur ve çok yönlü olarak değerlendirdi.
Emre Yavuz'un Tilman Schlömp'ın ifadesiyle adeta "bir müzik mimarı" olarak başından sonuna bir öykü gibi kurguladığı yarışma programı Sergey Rahmaninov'un Op. 23 On Prelüd'ü ve bu prelüdlerin aralarına eklenmiş, psikolojik bağlantılarla bütünlüğü sağlayan farklı eserleri içermekteydi. Piyanistin kendi bestesi olan Pazar günü Sonatı ile başlayan programda ayrıca Beethoven'in Op.101 No. 28 Sonat'ı, Scarlatti'nin K 64 re minör ve K 213 re minör Çembalo Sonatları, Rameau'nun Les Indes Galantes'tan Rondo'su, Schubert'in Auf dem Wasser zu singen lied'inin piyano transkripsiyonu ve Des Fischers Liebesglück lied'inin Emre Yavuz tarafından hazırlanan transkripsiyonu, Saygun'un Aksak Tartılar Üzerine Etüdleri'nin ilki ve Chopin'in Op.55/1 fa minör Noktürn'ü yer almaktaydı.

CHP'li Murat Bakan'dan Gökçealan'daki madene tepki

Gökçealan Köyü'ne Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) yapılmaksızın izni verilen maden ocağına karşı çıkan CHP İzmir Milletvekili Murat Bakan konuyu Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaseki'ye sordu.

İzmir'in Selçuk ilçesine bağlı Gökçealan Köyü'nde uçak sanayi, otomobil, ev, elektrik malzemesi yapımı gibi çeşitli sektörlerde kullanılan ve alüminyumun hammaddesi olan boksit cevheri çıkarılmak üzere maden ocağı kurulacağı ortaya çıktı.
İzmir Valiliği'nin 'Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) gerekli değildir' kararı üzerine duyurusu yapılan projeye göre; maden ocağı sahibi, 12,97 hektarlık alanda boksit cevheri çıkaracak.
Proje dosyasında; maden işletme sahasına 2024 yılına kadar ruhsat verildiği, ancak ruhsatın Aydın'ın Germencik İlçesi Gümüşyeni Mahallesi olarak düzenlendiği ayrıca kimyasal atık oluşumunun da söz konusu olduğu belirtildi.

İksev'de Ceyda Tanc Çağdaş Dans Atölyesi

İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı'nın (İKSEV), geçler ustalarla buluşuyor projesi kapsamında Ege Üniversitesi Etnografya Müzesi ve Ege Kültür Derneği işbirliği ile düzenlediği Ceyda Tanc Çağdaş Dans Atölyesi İKSEV Bale Stüdyosunda yapıldı.

Eğitimini İngiltere'de yapan ardından kendi kültürünün danslarını öğrenmek için bir süre EÜ. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölümü'nde çalışan Tanc, çağdaş dans alanında koreograf ve dansçı olarak önemli bir tanınırlığa sahip. İngiltere'nin çeşitli dans okullarında eğitimci ve koreograf olarak görev yapan Ceyda Tanc, kendi çağdaş dans topluluğu ile önemli festivaller ve salonlarda gösteriler de yapıyor.
Ceyda Tanc ve grubunu oluşturan beş dansçısının yönetiminde İKSEV'de teknik çalışmalar yapan İzmirli genç dansçılar, çalışmanın kendileri için yeni bir ufuk açtığını söyledi. Ceyda Tanc da katılan dansçıların öğrenme isteklerinden ve yeteneklerinden çok etkilendiklerini belirtti.

9904

GENÇ ÜYESİYLE

üniversitelilerin vazgeçilmezi oldu

Büyük Efes Sanat'tan sezona iki çok özel sergi ile merhaba

Swissôtel Büyük Efes ve Büyük Efes Sanat, sezona tüm sanatseverler için özenle hazırladıkları iki farklı ve özel sergiye ev sahipiliği yaparak 25 Ekim'de "Merhaba" diyor:
1. Sanatuar projesi kapsamında "İki Kuşak Bir Adada IV"
2. Lobi Vitrin sergisi kapsamında Gülperin Sertdemir'in "Altından Anadolu İzleri" Resim ve Özel Tasarım Takı Sergisi

Büyük Efes Sanat devam ettirmekte olduğu sanat projelerinden, geçen yıl üçüncüsünü 9 Eylül Güzel Sanatlar Fakültesi ile gerçekleştirdikleri "Sanatuar" sergisinin dördüncüsünü 25 Ekim-26 Kasım 2017 tarihleri arasında Swissôtel'in Kordon salonunda sanatseverlerin beğenisine sunuyor. Proje kapsamında her yıl çeşitli üniversitelerin Güzel Sanatlar Fakültesi'nden sanatçıların eserlerine ev sahipliği yapan Swissôtel, bu yıl Yeditepe Üniversitenin Güzel Sanatlar Fakültesi'ni ağırlıyor.
Plastik Sanatlar Bölümü hoca ve asistanlarının eserlerine ev sahipliği yapıyor. Bir "sergi serisi" niteliğini taşıyan "İki Kuşak Bir Adada IV", dördüncüsü gerçekleşen Sanatuar projesi ile ilişkisini güçlendirerek, niceliğinde usta çırak ilişkisinin önemini ortaya koymaktadır. Yaşamı sorgulayan Zahit Büyükişliyen, yaşanılandan gerçek öyküye ulaşırken, Var'lıkları gizli yaşamdan çıkarıp renk ve derinlikleri ile var olduran Ergin İnan, bedenin ve evrenin gizini figüratif anlatımlarıyla yorumluyor. Gülveli Kaya, soyut mekanlarda nostaljik tanınmayan yüzleri duvar kağıtlarıyla tuvale buluştururken, insanın doğa ile ilişkisin farklı yöntemlerle tuvallerine yansıtan Bahar Artam Oskay, Filiz Piyale, Cem Onat ve Yağız Çalışkan eserlerini bazen rastlantısal, bazen kurgulu bazen de kontrollü yaratının kontrolsüz birlikteliğine dayandırıyor.

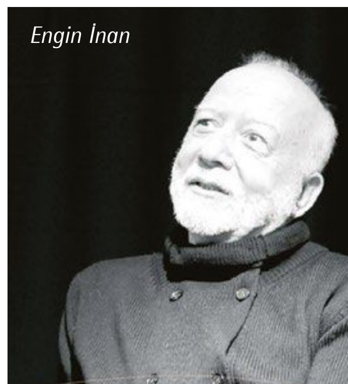

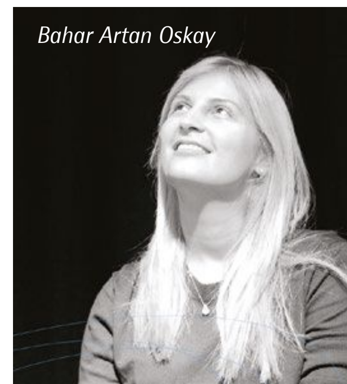
2016 senesinde ilk olarak Yücel Kale'nin "ArtBag" sergisi ile başlayan Swissôtel Lobi Vitrin Sergileri; 2017'de Gülperin Serdemir'in "Altından Anadolu İzleri" isimli sergisine ev sahipliği yapacak.

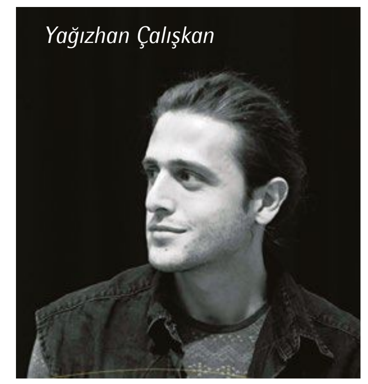
Resim ve özel tasarım takılardan oluşan bu özel serginin amacı; var olan Anadolu Kültürüne yeni bir üslup, yeni bir anlam kazandırmak. Smyrna, Hitit, Hatti, Hurri, Troya, Asur, Urartu, Frygia, Lydia, Karia, Lykia, Fenike, Helen, Assos'a kadar uzanan Anadolu insanının kendi başlangıcı, potansiyeli, dönemlerin kültürel göstergeleri olan, örf, adet, sosyal yaşantı, gelenek ve alışkanlıklarını, içinde bulundukları koşulları belleğinde kodlamaktadır. Gülperin Sertdemir'in "Altından Anadolu İzleri" Resim ve Özel Tasarım Takı Sergisi, Anadolu kültürüne farklı bir estetik değer ile hayat buldurmaktadır. S

ergi, 25 Ekim-26 Kasım 2017 tarihleri arasında otelin lobisinde sanatseverler ile buluşacak.
Sergiler ve rehberli Büyük Efes sanat koleksiyonu gezisi için:
Telefon 232.414-5176
www.buyukefessanat.com

Gülveli Kaya

Engin İnan

Bahar Artan Oskay

Yağızhan Çalışkan

KONSER

■ **Şakalı Akustik - Koray Candemir, Harun Tekin**
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiyatrosu 1 Kasım 2017 / 20.30

■ **İlhan Erşahin's İstanbul Sessions**
Bios Bar 1 Kasım 2017 / 22.00

■ **Gökhan Türkmen - Akustik**
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiyatrosu 4 Kasım / 21.00

■ **Olten Filarmoni Sezon**
Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi 11 Kasım / 20.30

■ **Eren Yahşi Piyano Resitali**
Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi 13 Kasım / 20.00

■ **Rober Hatemo**
10 Kasım 23.00 / Ooze Venue

■ **Necati ve Saykolar**
10 Kasım 22.00 / Bios Bar

■ **Ezhel**
10 Kasım 22.00
Hayal Kahvesi Optimum

■ **İzmir Attack**
11 Kasım 17.00
232 Park Bornova Sahne

■ **Berkay**
11 Kasım 23.00 / Ooze Venue

■ **Koliva**
11 Kasım 22.00
Hayal Kahvesi Optimum

■ **Fazıl Say Resitali**
13 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

■ **Fırat Akarsel**
15 Kasım 22.00
İzmir İz Performance

■ **Necdet Kaya**
16 Kasım 20.00
İsmet İnönü Sanat Merkezi

■ **Yaşar**
17 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

■ **Sancak**
17 Kasım 21.00
232 Park Bornova Sahne

■ **Haluk Levent**
17 Kasım 23.00
Ooze Venue

■ **Haktan**
17 Kasım 22.00
Hayal Kahvesi Optimum

■ **Cihan Mürtezaoğlu**
17 Kasım 21.00
Bios Bar

■ **Koray Avcı**
18 Kasım 23.00
Ooze Venue

■ **Sagopa Kajmer**
18 Kasım 21.00
Hayal Kahvesi Optimum

■ **Kürşat Başar • Burçin Büke • Ayşen**
25 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

■ **Kerem Görsev Trio & Koda**
22 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

■ **Birsen Tezer**
23 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

■ **Cem Adrian**
24 Kasım 23.00
Ooze Venue

■ **Mabel Matiz**
25 Kasım 21.30
Hayal Kahvesi Optimum

■ **Duman**
25 Kasım 23.00 / Ooze Venue

■ **Meltem Cumbul Jazz Project**
26 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

■ **Bülent Ortaçgil**
27 Kasım 20.30
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu

SERGİ

Arkas Koleksiyonu'ndan Su Manzaraları

Arkas Sanat Merkezi
20 Eylül 2017 - 29 Aralık 2017

Arkas Sanat Merkezi Su Manzaraları seçkisi, Batı resim geleneğinin önemli bir bölümünü oluşturan peyzaj resmine ışık tutuyor. 19. yüzyılın ilk yarısında başlayıp 20. yüzyılın ikinci yarısına kadar uzanan döneme ait eserlerden oluşan bu seçki, Avrupa peyzaj resminin önemli temsilcilerini tek çatı altında topluyor.

Jorge Marin - Varlığın Yeniden İnşası

Folkart Sanat Galerisi
13 Ekim 2017 - 4 Mart 2018

Meksikalı heykeltıraş Jorge Marin'in "Varlığın Yeniden İnşası" isimli sergisinde varlığın inşa süreçlerini yansıtan on bronz anıt heykel yer alıyor. İzmir'de Latin Amerikalı bir heykeltıraşın eserleri ilk kez Folkart Çarşı'da sergileniyor.

Dizelerin Renkleri

Folkart Sanat Galerisi
13 Ekim - 10 Aralık 2017

Folkart Gallery'nin öncülüğünde hazırlanan "Dizelerin Renkleri" sergisinde Türk edebiyatının önde gelen şairlerinin şiirleri, farklı disiplinlerdeki ünlü sanatçılar tarafından yorumlanmasıyla meydana getirilen eserler, ilk defa bir araya geliyor.

Raif Yazıcı Resim Sergisi

Konak Resim Heykel Müzesi ve Galerisi 31 Ekim - 11 Kasım 2017

Sanatçı Raif Yazıcı'nın resim sergisi, 31 Ekim - 11 Kasım 2017 tarihleri arasında gezilebilir.

Gözde İlkin - Yer Düşü

Fransız Kültür Merkezi
22 Eylül - 12 Kasım 2017

Gözde İlkin'in "Yer Düşü" adlı sergisi 2009- 2017 yılları arasında üretilmiş üç eserden oluşuyor.

Hanefi Yeter, "Yetinme" Resim Sergisi

Ünlü Türk ressam, yazar ve şair Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun öğrencisi olan ve Eyüboğlu'nun atölyesinde çalışarak eğitimini tamamlayan Hanefi Yeter'in 33 resim ve 8 heykelden oluşan 41 eseri Selçuk Yaşar Sanat Galerisi'nde sanatseverlerle buluşuyor.

Sergi, 2-30 Kasım 2017 tarihleri arasında ziyarete açık olacak.

Mercan Dede - Büyülü Çarklar

Ekol Sanat Galerisi
28 Eylül - 28 Kasım 2017

Daha çok müzisyen kimliği ile tanınan ve "Mercan Dede" olarak bilinen Arkın Ilıcalı'nın "Büyülü Çarklar" adlı sergisi 28 Eylül - 28 Kasım 2017 tarihleri arasında Ekol Sanat Galerisi'nde gezilebilir.

Renklerin Yansıması Resim Sergisi

Çetin Emeç Sanat Galerisi
24 Ekim - 4 Kasım 2017

Dördüncü kişisel sergisini açan sanatçı Emine Pamuk Güveniş bugüne kadar ilgilendiği sanat dallarının değişik örneklerini sanatseverler ile buluşturuyor.

Çetin Emeç Sanat Galerisinde 4 Kasım 2017'ye kadar görülebilecek sergideki eserlerde sanatçının incelikli ve naif yönünü fark edecek kendinizi tam şölen içerisinde bulacaksınız.

Tankut Öktem'in Ardında 10. Yıl Retrospektif Sergisi

Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi 28 Ekim - 27 Aralık 2017

Sanat yaşantısı boyunca formların, ışığın, gölgenin arayışını sürdüren, efelerden, ozanlardan, maden işçilerimize, emektar köylülerimizden, kahraman kadınlarımıza kadar pek çok değeri heykelleriyle yaşatan, taşı, bronzu vefaya dönüştüren, Cumhuriyet'in değerli sanatçısı Prof. Dr. Tankut Öktem aramızdan ayrılışının 10. yılında retrospektif sergisiyle İzmir'de anılıyor.

İzmir Fuarı'nın Tarihinde Grafik Tasarımın İzleri Sergisi

İzmir Fuarı – Kültürpark
20 Ekim - 20 Kasım 2017

Görsel kültür tarihini konu edinen "Fuar'ın Ressamları: İzmir Fuarı'nın Tarihinde Grafik Tasarımın İzleri" başlıklı araştırma sergisi, "grafik tasarımın" henüz bir disiplin olarak anılmadığı dönemlerde, alanının erken dönem uygulayıcılarının hikâyelerini anlatıyor. İlgili meslek hünerlerine sahip zanaatkârların, sanatkârların çalışmalarını, üretimlerinin bağlamı içinde ele alıyor. Sergi, fuarın görsel kimliğine ve İzmir'in resimli belleğine aktörler üzerinden farklı bir okuma getiriyor.

Handan Molvalı Erdin Resim Sergisi

İtalyan Kültür Merkezi
1 - 15 Kasım 2017

Ara / Aradım, / Araladım,
Arada Kaldım.
Handan Molvalı Erdin Resim Sergisi 1 - 15 Kasım 2017 tarihleri arasında İtalyan Kültür Merkezi'nde...

İzmir Akdeniz Akademisi İki Sergi

İzmir Akdeniz Akademisi'nin 16-18 Kasım tarihlerinde düzenleyeceği Uluslararası Devinen Akdeniz Sempozyumu kapsamında iki sergi gerçekleştiriliyor.

- "Devinen Hafıza" karma sergisinde sanatçılar "Devinen Akdeniz" teması altında buluşarak kendi kurgusal hafızalarından ortaya çıkan özgün çalışmalarını sergileyecek
- "Akdeniz'de Savaş ve Göç" sergisinde ise, 21. yüzyılın en önemli gündemi olan insan devingenliğini anlatan belgesel çalışmalar var. Her iki sergi, 30 Kasım 2017 tarihine kadar Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi'nde izlenebilecek.

Tüm yemeklerinize
değer ve **lezzet** katar...

TİYATRO

Altın Ejderha
Sahne Terminal
3 Kasım / 20.30

Oyun göçmen politikaları konusunda dünya ile birlikte aynı utancı paylaşan Avrupa'ya bir doğu lokantasının çalışanları ve müşterilerinin ilişkileri dolayımından bakıyor.

Ferhad ile Şirin
Sahne Tozu Tiyatrosu Fehmi İşgören Sahnesi
15-22-29 Kasım / 20.00

Arzen kentinin kadın hükümdarı Mehmene Banu, kız kardeşi Şirin için bir köşk yaptırmıştır. Köşkü süsleme işini o yörenin en usta süslemecisi Ferhad'a verirler. Ferhad, çalışırken Şirin'i görür ve ona âşık olur. Mehmene Bânu da Ferhad'ı sevmektedir.

Haydi Karına Koş
Urla Belediyesi Atatürk Kültür Merk
3 Kasım - 20.00

Bir adam: John, iki eşi: Barbara ve Mary: Birbirinden habersiz iki kadın, iki evlilik: Bir gün kaza geçiren John, sırrının ortaya çıkmaması için elinden geleni yapar.

Notre Dame Quasimodo Müzikali
Güzelbahçe Atatürk Kültür Merkezi
2 Kasım - 20.30
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiy.
5 Kasım - 20.30

Fransız İhtilali sonrası Fransa'nın karanlık günlerinden kesitler veren bir müzikal. Oyunda çirkin ve kambur Kilise zangocu Quasimodo ile Fransa'nın ruhani ve dini lideri Claude Frollo'nun, semtte yaşayan çingene Kızı Esmeralda'ya olan aşklarını, Zangoç ile Papaz'ın ruhlarında oluşan ikilemleri ve tepkileri romantik yaklaşımla ele alan bir müzikal.

Yılın en büyük prodüksiyonu 'Shakespeare'in 'Bir Yaz Gecesi Rüyası' oyunu 29 Kasım'da İzmir Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi Anadolu Salonu'nda tiyatro severlerle buluşuyor.

Kayıp Prens ile Uç Uç Böceği
Ahmet Piriştina Kültür Merkezi
5 Kasım / 13.30

Ormanda bir uç uç böceğiyle tanışan küçük prens, istemeden de olsa uç uç böceğinin kanadına zarar verir. Hem küçük prensin saraya ulaşması hem de uç uç böceğinin kanadının iyileştirilmesi için sarayın yolunu bulmaları gerekir.

Aşk Tamircisi
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiy.
11 Kasım 2017 / 20.30

Türkiye'nin en çok okunan yazarlarından Kahraman Tazeoğlu "Aşk Tamircisi" olarak seyirci karşısına çıkıyor. Elif dizisinin başrol oyuncularından Cemre Melis Çınar ve Barbaros Uzunöner, Kahraman Tazeoğlu'na eşlik ediyor.

Kadın Aklı Erkek Aklı
Sahne Tozu Tiyatrosu Haldun Dormen Sahnesi
14 Kasım / 20.30
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiyatrosu
15 Kasım / 20.30

Eğlenirken, düşünmenize gerek yok, zaten bu hepimizin hikayesi. Aynı gezegende yaşamamıza rağmen neden bu kadar farklıyız? Bütün suç kromozomlarda mı? Kadın ve erkek konuşurken neden frekanslar farklı titreşiyor, iletişim sistemi çöküp aradığımız kişiye şu anda ulaşılamıyor cevabı alıyoruz?

Fareler ve İnsanlar
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiy1
4 Kasım / 20.30

Issız bir kasaba. Umudunu yitirmiş insanlar. Yarını olmayan mevsimlik işçiler. Yalnızlıklarında kaybolmuş bu insanların arasında var olmaya çalışan iki dost: George ve Lennie.

Deli Kadın Hikayeleri
İzmir Sanat 14 Kasım 2017 / 20.30

Aklın kıyısında gezinen, kadınlıklarını bir lanet gibi sırtlarında taşıyan, hepsi "kaybetmeye" yazgılı, içe işleyen yalnızlıklarıyla kalp burkan hayatlar, varoluş kabusları. Yazar Mine Söğüt'ün "Deli Kadın Hikayeleri" kitabı, deliren, kendini yok eden 21 kadının hikayesini anlatıyor.

Joko'nun Doğum Günü
Sabancı Kültür Sarayı Hasan Tahsin Salonu
17 Kasım / 20.30

Sistemin insan bedenini ve aklını kontrol altına alma hırsını, ezen-ezilen ilişkisi üzerinden absürd bir anlatım biçimi ile anlatan oyun, su deposunda işçi olarak çalışan Joko'nun başından geçenleri anlatıyor.

Azizname
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiy
18 Kasım 2017 / 20.30

Aziz Nesin'in öykü ve taşlamalarından, Yücel Erten tarafından sahneye uyarlanan Azizname, yaratıcısının efsane rejisiyle yeniden sahnede! Daha önce yapılan sahnelemelerinde on binlerce seyirciye ulaşan oyun, seyircisi ile buluşuyor.

Ben Ruhi Bey Nasılım
Sahne Terminal
10 Kasım / 20.30

Türk edebiyatının önemli şairlerinden Edip Cansever'in TDK ödülünü almış aynı adlı ırmak şiirinden oyunlaştırılan Ben Ruhi Bey Nasılım, konakta yetişmiş bir kentsoylu olan Ruhi Bey'in trajedisini anlatır.

Aşk Tamircisi
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu
11 Kasım / 20.30

Kahraman Tazeoğlu oyunda duyguları tamir ederken, Cemre Melis Çınar ve Barbaros Uzunöner skeçler ile seyirciyi güldürüyor.

Nezaketli bir mizah anlayışı ile şiirler ve duygusal konuşmalar birbirini tamamlıyor. Oyun zamanın davranışlarımız üzerine etkisini mizah yoluyla anlatıyor.

İzmir'in kalbinde...

Bornova; eğitim, sağlık kuruluşları, kültür-sanat merkezleri ve eğlence odaklı yaşam alanlarıyla İzmir'in en özel semtlerinden biri.

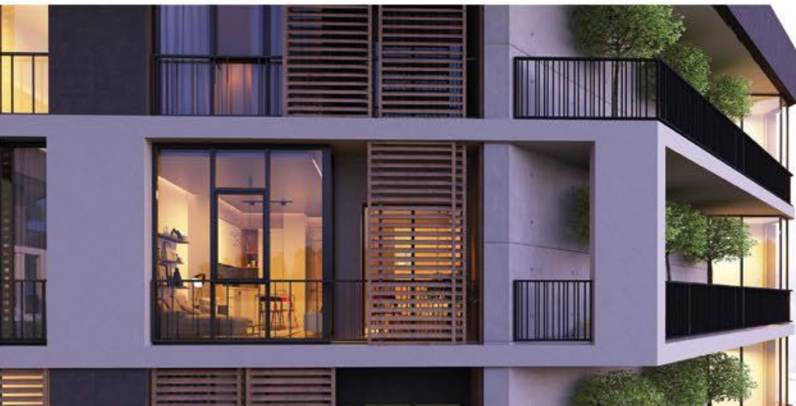
İzmir'in tüm ana aksları üzerinde yer alan "Yükseliş Nova" Bornova'nın renkli dünyasından esinlenilerek tasarlandı. Sıra dışı formu, seyir terasları ve balkonlarıyla fark yaratan Yükseliş Nova'da yaşam başlıyor.

1+1 ve 2+1 dairelerden oluşan projede bulunan kiralık dairelerin cazip şartlarından faydalanmak için acele edin...

YÜKSELİŞ | NOVA

www.yukselisnova.com

Ege Üniversitesi Hastanesi karşısı, Çevre Yolu kavşağı,
186 Sokak Bornova İzmir • 533.360 0392

Aşkın Vatanı Yoktur
İzmir Sanat
16 Kasım / 20.30

Habeşistanlı bir gencin karısı Taranta Babu'ya yazdığı mektuplar oyunun ana eksenini oluştururken Nazım Hikmet'in İtalyan arkadaşı ile kendi arasındaki kurgusal bağ ise görmeye değer ve şaşılası estetik bir dehanın göstergesidir...

Ay Carmela
İzmir Sanat 18 Kasım / 20.30

Oyun, "Özgürlük Savaşı" olarak tarihe geçen İspanya iç savaşında yaşanmış bir olayı anlatıyor. Sivil direnişe karşı, Hitler ve Mussolini destekli faşist Franko birliklerinin, İspanya'nın Belçite kentinin işgalini kutlamak için Cumhuriyetçi tutsakları da aşağılayan bir gece düzenlerler.

Metot
Sabancı Kültür Sarayı Hasan Tahsin Salonu 18 Kasım / 20.30

Bir şirketin toplantı odası, iş görüşmesine gelen dört kişi, tüm hünerlerini ortaya koyup işi kapmak için gizem dolu çeşitli sınavlardan geçecekler.
İspanyol Jordi Galceran'ın 2003 yılında kaleme aldığı ve günümüz iş dünyasının acımasız yönlerini ortaya koyduğu bu oyun, yazarına dünya çapında bir ün getirdi.

Maşa ile Koca Ayı
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiyatrosu 18 Kasım / 13.00

Tarık Şerbetçioğlu tarafından senaryolaştırılıp sahneye koyulan Maşa ile Koca Ayı Müzikal Çocuk Tiyatrosu minik seyiricisi ile buluşuyor.
Rus halk masalına dayandırılan hikaye Maşa adında küçük bir Rus kızı ile sirkten emekli, Mişka adında bir ayı arasında geçen maceraları konu ediniyor.

Talking Tom ve Arkadaşları
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiyatrosu 19 Kasım / 13.00 - 15.00

Dünyanın en popüler kedisi Konuşan Tom, dünyayı sallayan 15'den fazla telefon uygulaması ve çizgi filminin ardından şimdi de tiyatro oyunuyla izleyicisiyle buluşuyor.

Ölün Bizi Ayırana Dek
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu
19 Kasım / 20.30

Cansu ve Serdar evlilik hayatı canlarına tak etmiş ve boşanmaya karar vermiş bir çifttir. Boşanmadan bir gece önce, kendilerine düzenlenen bir "kutlama" partisi ardından, sabah uyandıklarında ise birbirlerini sızmış olarak aynı yatakta bulurlar. Bir gece öncesine dair çok az şey hatırlayan Cansu ve Serdar'ı bekleyen asıl sürpriz salondaki kanepede uzanmakta olan cesettir.

Cambazın Cenazesi
Sabancı Kültür Sarayı Hasan Tahsin Salonu 20 Kasım / 20.30

Küçük bir kasabada yaşayan insanların, küçük hayallerle kurdukları küçük hesapların nasıl büyük kentsel dönüşümlere yol açtığını anlatan bir dönüşüm hikayesi.

Van Gogh
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiy.
16 Kasım / 20.30

Van Gogh'un yaşadıklarına, resme başlayışından intiharına kadar geçen süreye atölyesinde çok yakından tanık olmak ister misiniz?

İki Efendinin Uşağı
Sabancı Kültür Sarayı Hasan Tahsin Salonu 21 Kasım / 20.30

Pantalone ve Dr.Lombardi, çocuklarını nişanlamak üzereyken, Pantalone'nin kızı Clarice'nin eski nişanlısı olduğunu ve gizemli bir şekilde öldürüldüğünü öğrendiğimiz Federigo Rasponi'nin gelişi ile merasim yarıda kalır.

BORNOVA'DA TİYATRO

KASIM		
	3 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**4** 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi
8 Yetişkin Kursiyer Oyunu 20.00 **Gergedanlar** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**10** 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**11** 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi
15 Yetişkin Kursiyer Oyunu 20.00 **Gergedanlar** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**17** 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**18** 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi
22 Yetişkin Kursiyer Oyunu 20.00 **Gergedanlar** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**24** 20.00 **Metot** Uğur Mumcu KSM Sevda Şener Sahnesi	**26** Dijital Film Atölyesi 20.00 **Film Çözümleme** "The Phantom of Liberty" Uğur Mumcu KSM

Adalet Sizsiniz
İsmet İnönü Sanat Merkezi
21 Kasım / 20.30
Güzelbahçe Kültür Merkezi
22 Kasım / 20.30

Aysa Prodüksiyon Tiyatrosu'nun tek perdelik yeni oyunu "Adalet, Sizsiniz" yargının siyasallaştığı üç tarihi olayı, usta oyuncular Rutkay Aziz ve Taner Barlas'ın muhteşem yorumlarıyla tiyatroya aktarıyor.

Sanat
Güzelbahçe Kültür Merkezi
24 Kasım / 20.30
Sabancı Kültür Sarayı Hasan Tahsin Salonu 25 Kasım / 20.30

Satın alınan bir sanat eseriyle sorgulanan bir dostluk hikâyesi... Entelektüel tartışmaların satır arasına gizlenmiş bir hesaplaşma... Uzun yıllardır bir arada olan üç yakın arkadaşın, "Bir altmışa, bir yirmi boyunda," beyaz bir tablo yüzünden neredeyse tükenme noktasına gelen ilişkileri...

Hoş Geldin Boyacı
Güzelbahçe Kültür Merkezi
26 Kasım / 18.00
İsmet İnönü Sanat Merkezi
27 Kasım / 20.30

Arif Akkaya'nın yönettiği "Hoş Geldin Boyacı", izleyicisiyle buluşmaya devam ediyor. Walter, hayatı boyunca aktör olma hayalleri kurarken para kazanmak adına boyacılığa başlamıştır.

Aşk Dersleri-Füsun Demirel
Güzelbahçe Kültür Merkezi
27 Kasım 2017 20.30

Oyunda, yazarlar aşkı ve cinselliği ironik bir üslupta anlatıyor. Size yaşamınızda aşk üzerine eşinizin, sevgilinizin, jinekoloğunuzun, psikoloğunuzun, annenizin, kız kardeşinizin bile söyleyemediği her şeyi bu oyunda bulabilirsiniz.

İlker Ayrık ve Acayip Tipler
Narlıdere Belediyesi Atatürk Kültür Merkezi 20 Kasım 2017 / 20.30
Bostanlı Suat Taşer Açıkhava Tiyatrosu 21 Kasım 2017 / 20.30

İlker Ayrık ve öğrencileri yepyeni bir projeye imza atıyor. Birbirinden 'Acayip Tipler' seyirciyi önce salona sonra sahneye davet ediyor. İlker Ayrık'ın sunumu ve Acayip Tipler'in enerjisi, TV'den önce sahnelerde...

Leyla'nın Evi
Sahne Tozu Tiyatrosu Haldun Dormen Sahnesi
27 Kasım / 20.30

Zülfü Livaneli'nin büyük ses getiren romanından uyarlanan Leyla'nın Evi, seyirciyle buluşuyor. Bir yalının el değiştirmesinden yola çıkarak kuşak çatışmalarının anlatıldığı oyunda, Livaneli'nin eski İstanbul şarkıları ile Ayça Varlıer'in yorumladığı yeni hip hop tarzı müzikler hoş bir çelişki oluşturuyor.

Plastik Aşklar
İzmir Sanat
28 Kasım / 20.30

"Kendinize ne kadar yakınsınız veya ne kadar uzak, düştünüz mü içinizdeki aşkın, terk edilişin tuzağına? Aşk, tutku, ihanet, yalnızlık anlarında bir depresyon ilacına sarılmak mı daha kolaydır yoksa bir arabesk şarkının en damar namesine tutunmak mı ya da bir dondurma mevsiminden kalma burnunuzda tüten anılara mı? Plastiktir günümüzdeki aşklar, kokusuyla dokusuyla... Bu plastik olma durumuyla dalga geçebildiniz mi?"

Yaşamaya Dair
Bostanlı Suat Taşer Tiyatrosu
28 Kasım / 20.30
Güzelbahçe Kültür Merkezi
29 Kasım / 20.30

Nazım Hikmet'in ölümünün 54. yıldönümü için Genco Erkal'ın uyarlayıp yönettiği oyunda, Tülay Günal da oynuyor. Piyano ve viyolonsel eşliğinde oynanacak oyunda, başta Fazıl Say ve Zülfü Livaneli olmak üzere değişik bestecilerin Nazım şarkıları da seslendiriliyor.

Nereye Gitti Bütün Çiçekler
Sabancı Kültür Sarayı Hasan Tahsin Salonu 28 Kasım / 20.30

Eve Ensler'in, Bosna savaşının ardından yazdığı ve orijinal adı "Necessary Targets" olan oyun bilinmeyen bir coğrafyada, bilinmeyen bir zamanda, bir mülteci kampında geçiyor. Bir psikolog kadın mültecilerin travmalarını onarmaya çalışırken bir yazar da bu hikayeleri dünyaya duyurmak istiyor.

Kıpti Kumpanya
İsmet İnönü Sanat Merkezi
29 Kasım / 20.30

"Bir ağaç, bir nehir, bir şehir, bir nota gibi hiçkimseye ve hiçbir yere ait olmayan vatansızların hikayesi; gümbür gümbür... hüngür hüngür... şiddetli... aşklı... kadınsı... sövgüsü bol... övgüsü yok... erkeksi... müstehcen... sözsüz... söylemli... kinayeli..." Her yerin ve hiçbir yerin hikayesini anlatan vatansız bir kumpanyanın hikayesi...

Kırkından Sonra
Hikmet Şimşek Sanat Merkezi
29 Kasım / 20.30
Sahne Tozu Tiyatrosu Haldun Dormen Sahnesi 30 Kasım / 20.30
Narlıdere Belediyesi Atatürk Kültür Merkezi 1 Aralık / 20.30

"Kim demiş 'Her şeyin bir zamanı vardır' diye? Sen istediğin kadar kapat kapını pencereni, yeminler et, kendine sözler ver 'Bir daha mı? Aslaa!' diye. Aşk bir rüzgâr gibi geçip giriverir kalbinize. Sonra uğraşıp dursun insanlar, yok yaşın kırkı geçmiş, yok bu yaşta aşk da neymiş diye. Bazen en iyi tedavi aşktır, sevgidir."

Akciğer
İzmir Sanat /30 Kasım 20.30

"Ölümü yenmenin bir yolu da -belki de şimdilik bildiğimiz tek yol- neslin devamını sağlamak değil midir? Ben çocuğumda yaşayacağım! Ve dünyada kalmaya devam edeceğim. Belki de sırf bu yüzden -bilincine varmadan- çocuklarımızı, bize benzemesi, bizim gibi davranması için bu kadar zorluyoruz. Gelecek dünyada onlarda var olmayı garanti altına almak için. Peki ya bu gelecek dünyanın, bizim yaşam süremiz içinde yok olacağına dair bir kuşkumuz oluşursa..."

DİĞER

İzmir Tea Festival
Tarihi Alsancak Tren Garı
17 - 18 - 19 Kasım 2017

İzmir Tea Festival, Opra Team tarafından 17-18-19 Kasım 2017 tarihlerinde Alsancak Gar'ın ev sahipliğinde, çayın büyülü dünyasını, çay severler ile bir araya getirmek üzere hazırlanıyor.
Ülkemizde çay denince akla gelen sayısız markanın ve butik çay evlerinin, kafelerin, çay severler ile bir araya gelmek isteyen markaların yer alması hedeflenen festivale bilgi, lezzet ve eğlence dolu eşsiz bir deneyim yaşamak isteyen tüm çay severler davetlidir.

Serkan Yılmaz - Stand Up
6:45 KK / 13 Kasım 21.00

Mücit, müyendiz, karikatürist, komedyen Serkan Yılmaz'ın "hayat saçmalarsa ondan daha fazla saçmalarım" kuralıyla ortaya çıkmış, gerçek ve yaşanmış saçmalık hikayelerini anlattığı oyunu. "Ha o yüzden hayatta hep böyle oluyooo" diye düşüneceğiniz çıkarımlar da bonus.

Sermiyan Midnight
İsmet İnönü Sanat Merkezi
30 Kasım 20.30

Daha önce "Ay Lav Yu", "Hükümet Kadın" ve "Hükümet Kadın 2" filmlerinde senarist, yönetmen ve oyunculuğu üstlenen Midyat, çocukluğundan başlayarak bugününe dek oyunculuğa ve hayata dair meselelerini anlatacağı "Sermiyan Midnight" isimli gösterisiyle izleyicisini bu kez stand-up sahnesinde güldürmeye davet ediyor.

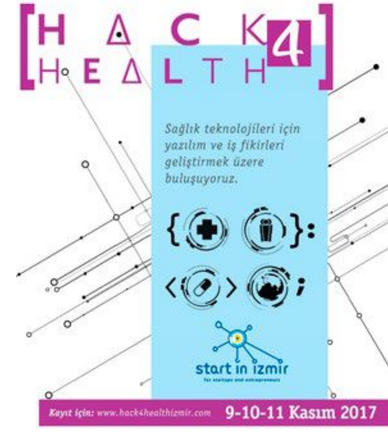
Four Points by Sheraton İzmir açıldı

Four Points By Sheraton İzmir'in açılış lansmanında çok özel isimler bir araya geldi. Dünyanın en büyük otel gruplarından Marriott Grubu'nun Senior Direktörü Matt Hughes'ın özel katılımı ile Four Points by Sheraton İzmir Otel Müdürü Bülent Süzer'in ev sahipliğinde gerçekleşen açılış Marriott Grubu'nun stratejik partner yatırımcısı ER Yatırım'ın Genel Müdürü Ferzan Çelikkanat da katılım gösterdi. Eylül ayında kapılarını misafirlerine açan ve "Dört Dörtlük İş Oteli" konseptiyle yükselen Four Points by Sheraton İzmir, İzmir'de ticaretin kalbi olan Bayraklı'da basın mensuplarıyla açılış heyecanını paylaştı.

İzmir'de ticaretin kalbinin attığı Bayraklı'da 20 milyon dolarlık bir yatırımla ilk otel projesine imza atan Er yatırım, Four Points by Sheraton İzmir ile sektöre "Dört Dörtlük İş Oteli" konseptini kazandıracak. Şirketin en büyük otel projelerinden biri olan, üst düzey teknoloji ve konfor donatılarıyla sektörde fark yaratmaya hazırlanan otel; iş merkezleri, sanayi bölgesi, İzmir Arena, İzmir Fuarı'na çok yakın bir konumda, Metro istasyonuna 5 dakika, Adnan Menderes Havalimanı'na yaklaşık 25 dakika uzaklıkta yer alıyor.

İzmirli girişimcilerin yeni "hackathon"unun konusu sağlık teknolojileri

■ İlzmir Sağlık Teknolojileri Hackathonu, genç girişimcileri sağlık teknolojileri için yazılım ve iş fikirleri geliştirmek üzere 9-11 Kasım tarihlerinde İzmir'de bir araya getirecek.

İzmir Kalkınma Ajansı (İZKA), Dokuz Eylül Üniversitesi, Dokuz Eylül Teknoloji Geliştirme Bölgesi (DEPARK) ve Dokuz Eylül Teknoloji Transfer Ofisi (DETTO) işbirliğinde düzenlenecek etkinliğin, İzmir'in sağlık alanındaki gücünü ve üretkenliğini destekleyecek nitelikte gerçekleşmesi hedefleniyor. Bulgaristan'ın Sofya kentindeki SofiaTech Teknopark'ı ile eş zamanlı gerçekleştirilecek etkinlik, girişimci fikirlerin uluslararası karşılıklı paylaşımını da sağlayacak. Hackathon etkinlikleri, ortak bir konuya ilgi duyan kişilerin bir araya gelip sınırlı bir zaman içinde, kendilerine verilen problem veya konuyla ilgili ortaya yeni fikir ve ürünler çıkarmaya çalıştıkları etkinlikler olarak tanımlanıyor. Farklı kesimlerden insanların bir tema dahilinde aynı mekanda, ortak bir hedef için zaman geçirmeleri sağlanıyor; işbirliği, yaratıcılık ve etkileşim geliştirilerek bölgesel girişimcilik ekosisteminde kapasite artışı hedefleniyor.
İzmir'in sağlık alanındaki avantajlarının ve güçlü altyapısının değerlendirilerek, biyoteknoloji, biyomedikal, sağlık turizmi gibi katma değerli sektörlerin geliştirilmesiyle, ekonomik kalkınmaya katkı sağlanması önem arz ediyor.

Hack4Health İzmir Sağlık Teknolojileri Hackathon'unda da, teknolojinin yardımı ile yaşamın farklı alanlarında daha kolay, üretken, etkileşimli bir yaşam nasıl mümkün olur sorusuna cevap aranacak.

Etkinlikte mühendislerin, doktorların, hemşirelerin, sağlık personelinin, tasarımcıların, yazılımcıların, hastaların bir sağlık sorununa ortak ve yenilikçi çözüm geliştirmek üzere zamana karşı "işbirlikli rekabet içerisinde" yarışacakları bir ortam oluşacak. Hack4Health'de, yaşamımızın her dönemini kapsayabilen sağlık sorunlarının teknolojinin katkılarıyla giderilmesi için yeni önerilerin ortaya çıkması bekleniyor.

9-11 Kasım 2017 tarihlerinde ücretsiz olarak gerçekleşecek Hack4Health – İzmir Sağlık Teknolojileri Hackathonu'nda katılımcılar DEPARK'ın Narlıdere'deki Zeytin Binası'nda 2 gün 2 gece sürecek bir maratonda ekipleriyle çalışacaklar. TUCRIN- Ulusal Klinik Araştırma Altyapı Ağı, BioIzmir - İzmir Sağlık Teknolojileri Geliştirici ve Hızlandırıcısı, İBG İzmir - Uluslararası Biyotıp ve Genom Enstitüsü, Bilgisayar Mühendisleri Odası İzmir Şubesi ve Kadın Bilişimciler Platformu'nun desteklediği etkinlikte, farklı sektörel deneyimleri ile 12 mentör, 8 jüri üyesi ve 4 danışma kurulu üyesi katılımcılara fikir geliştirmede yardımcı olacaklar.

Harika süspansiyon sistemi ile "mima Zigi" Türkiye'de.

Hollandalı tasarımcı Davy Kho tarafından tasarlanan ve bebek arabası dünyasına yeni bir soluk getiren "mima", mühendislik harikası süspansiyon sistemi sayesinde kolay hareket ve kullanım imkanı sunan "mima Zigi Bebek Arabası"nı anne babalarla buluşturuyor.
Elegans ve vintage tarzıyla bebek arabası dünyasına yeni bir soluk getiren mima, sağlam ve hafif kullanımıyla dikkate çeken yeni aracı "mima Zigi Bebek Arabası"nı annelerle buluşturuyor. Hafta içi ve sonu bebeğiyle dışarıda vakit geçirmek isteyen ailelere kolay hareket özgürlüğü sunan ve kullanımının inanılmaz derecede kolay olmasıyla dikkat çeken mima Zigi Bebek Arabası, tek elle kolayca katlanabiliyor.

DAP Yapı, İzmir vizyonunu ve hedeflerini açıkladı

Gayrimenkul sektörünün öncü markalarından DAP Yapı, 25-26 Ekim tarihlerinde İzmir'de gerçekleştirilen Ege Ekonomik Forumu'nun stratejik partneri oldu.

İzmir'de bir haftada üçüncü etkinliğe imza attıklarını belirten DAP Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ziya Yılmaz; "DAP Yapı olarak İstanbul dışındaki ilk yatırımımızı İzmir'e yaptık. DAP İzmir projesiyle sektörde ses getiren bir projeye imza attık ve yoğun bir ilgiyle karşılaştık. Satış ofisinde gerçekleştirdiğimiz Ebru Gündeş konseriyle de İzmirlilerin büyük takdirini aldık. İzmir'i sadece Türkiye'nin değil dünyanın en güzel şehirlerinden biri olarak görüyorum. Bugün dünyada artık ülkeler değil, şehirler yarışıyor. İzmir ve İstanbul'un, dünyadaki gerçek rakipleri, New York, Paris ve Londra gibi marka şehirlerdir. İzmir'in bu marka şehirlerarasında yer alabilmesi için en büyük ihtiyacı ve önceliği ise çağdaş şehirleşmedir. DAP Yapı olarak Ege Bölgesine ve özellikle İzmir'e güveniyoruz. İzmir'de tek proje ile kalmayacağız ve arazi geliştirmeye, bölgede yatırım yapmaya, üretmeye ve istihdam sağlamaya devam edeceğiz" dedi.

Daha yolun başındayız

İzmir'de yapılacak daha çok iş olduğu ifade eden Yılmaz, "Ülkemizi dünyada layık olduğu noktaya ancak ve ancak daha fazla üreterek aşıyabiliriz. Eskiden bir çalışıyorsak, artık beş çalışmak zorundayız. DAP Yapı olarak biz de 'Güçlü Türkiye' vizyonu için var gücümüzle çalışmaya devam edeceğiz. Ülkemiz ve güzel İzmir'imiz için üretmeyi, yatırım yapmayı, istihdam sağlamayı sürdüreceğiz" diye konuştu.

Günter SOYDANBAY
gunter@soydanbay.com

İzmir'in müzeleri...

Kültür Bakanlığı'nın verilerine göre Efes Örenyeri'ni 2015 yılında 1.7 milyon kişi ziyaret etmiş. 2016'da mı? Sadece 900 bin. Hayret verici bu gerileme turizm sektörünün tepe taklak düşüşünün bir yan ürünü. Bir önceki seneye kıyasla, müze ve örenyerlerine gelen ziyaretçi sayısı tam 12 milyon kişi (%41) azalmış. Topkapı'dan Hierapolis'e, Göreme'den Aspendos'a her müze düşüş yaşamış. Popülerliğini koruyabilen tek mekan Konya Mevlana Müzesi olmuş. Bu ay -en azından- İzmir için bu kötü gidişi durdurmanın yolunu arayacağız.

Müze dendiğinde İzmir'in amiral gemisi Efes Örenyeri. Bu antik kentimiz sadece Türkiye'de değil, dünyaca biliniyor. Peki ya diğer müzelerimiz? Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü'ne göre 2015'te İzmir'de bulunan -Efes dışındaki- 18 müzeyi 1.2 milyon kişi gezmiş. Bu kitlenin 287 bini ücretsiz ziyaretçi. 2016'nın dibe vuruş yılı olduğunu düşünürsek durumumuz gerçekten vahim.
Bu elbette İzmir'e has bir durum değil. Dünya genelinde müzeler varoluşsal kriz yaşıyor. Örneğin, meşhur MoMA'nın araştırmasına göre, ziyaretçiler sanat eserlerine ortalama 27.2 saniye bakıyormuş. Indianapolis Museum of Art ise daha karamsar: Ortalama sürenin 4 ile 31 saniye arasında değiştiğini saptamış. Karşılaştırmanız için, süpermarkette alışveriş yapan biri, saç ürünleri, cilt bakım malzemeleri ve bebek reyonunda ortalama bir dakikadan uzun kalıyor. Bir başka deyişle müzede sergilenen bir eser, şampuan veya el kremi kadar ilgi çekmiyor. Bu sorunun derinine inelim.

Türk Dil Kurumu'na göre müze; sanat ve bilim eserlerinin veya sanat ve bilime yarayan nesnelerin saklandığı, halka gösterilmek için sergilendiği yer veya yapı. Oysa kelimenin köklerine inersek ortaya saklamak ve sergilemekten farklı bir amaç çıkıyor. Müze, Yunanca mousa'dan (muse) gelmekte. Şiir tanrıcalarının mabedi anlamında. Buradan yola çıkarsak müzelerin asli görevi ziyaretçilerine ilham vermek. Oysa sokaktaki vatandaş müze ziyaretini ilhamla özdeşleştirmiyor. Aksine sıkıntı, bıkkınlık, kasvetle bir tutuyor. Aşılması gereken zihinsel eşik işte bu. Peki bir müze nasıl ilham verici hale sokulur?

İlk olarak müzeleri canlı, diri, yaşam dolu mekanlar olarak konumlandırmak gerekmekte. Mevcut haliyle müzeler sadece gözlerimize hitap ediyor. Oysa canlıların duyguları -daha da önemlisi -duyuları vardır. Bu mekanlar koklama, işitme, tat alma ve dokunma duyularımızı da aktive edecek şekilde baştan tasarlanmalı. Efes'te klasik müzik konseri düzenlenmesi, Kudüs'teki Davut Kulesi'nin ışıklar ve projeksiyonlarla canlandırılması, Bilboa'daki Guggenheim müzesinin kendisi kadar meşhur restoranı Nerua'nın adıyla anılması hep bu yönde atılmış adımlar.
İkinci adım müzeleri güncel hayata bağıntılı hale getirmek gerekmekte. Hayatı "ileriye doğru giden bir ok" olarak gören toplum, mazide kalanları geçmiş, bitmiş, önemini yitirmiş olarak algılıyor. Bu sorunun üstesinden gelmek için ilk olarak müzelerin envanterlerini incelemek, daha sonra dünya gündemini meşgul eden -iklim değişikliği, çarpık kentleşme, sağlık gibi- konuları saptamak, son olarak da bu konularla müzenin değerleri arasında sembolik bağlar kurmak lazım. Örneğin, Bergama psikoterapinin ve doğal tedavinin ilk uygulandığı kent. Bu mekan kendini bir zihinsel kaçış ve ruhsal uyanış mekanı olarak tasarlayabilir.

Son olarak, müzelerin iletişim stratejilerini gözden geçirmek gerek. Uzmanlar hikaye şeklinde anlatılan bilgilerin, liste halinde sunulan olgulara göre tam 22 kat daha iyi hatırlandığını saptamış. Müzeler de ziyaretçilerini saran deneyimler yaratmak zorunda. Örneğin, Tenement Museum'da tiyatrocular eski zamanlardaki hayatı canlandırıyor. American Philosophical Society ise düzenlediği canlı sinema etkinlikleri sayesinde eserlerini ziyaretçilerinin zihnine nüfuz ettirebiliyor.

İzmir her konuda Öncülerin Kenti. Müze ve örenyerlerimizi baştan hayal edersek ve ziyaretçilerin beş duyusuna hitap edip, güncel hayatta karşılığı olan hikayeler anlatabilirsek, müzecilik alanında da Türkiye'de ilklere imza atmış oluruz.

Nissan Borovalı açıldı

Borovalı Otomotiv bünyesinde hizmet vermeye başlayan Nissan Borovalı'nın açılısı İzmir Valisi Erol Ayyıldız'ın katılımıyla gerçekleşti.

Borovalı Otomotiv bünyesinde hizmet vermeye başlayan Nissan Borovalı'nın resmi açılışı, çok sayıda davetlinin katılımıyla gerçekleştirildi. Organizasyonda Türkiye ve Avrupa'nın en çok satan SUV modeli Yeni Nissan Qashqai, yenilenen tasarımı ve geliştirilen sürüş performansıyla davetlilere tanıtıldı.

25. yılda anlamlı açılış

Borovalı Otomotiv'in çeyrek asırlık tecrübesi ve Nissan markasının gücünün buluştuğu Nissan Borovalı, İzmir'deki merkezi konumunda, uzman ekibi ile birlikte otomotiv sektörüne güçlü bir giriş yaptı. Borovalı Otomotiv Yönetim Kurulu Başkanı Selçuk Borovalı, açılış töreninde yaptığı konuşmada, kısa sürede yakaladıkları başarıdan dolayı duyduğu mutluluğa değinerek, emeği geçenlere ve heyecanlarına ortak olan davetlilere teşekkür etti. 1993 yılında temelleri atılan Borovalı Otomotiv'in 40 kişilik bir ekiple çıktığı yolda bugün 160 kişilik bir ekip ile birlikte hizmet verdiğini ifade eden Selçuk Borovalı, 2017 itibariyle Nissan markasını bünyelerine kazandırmalarıyla birlikte 25. Yıllarının kendileri için daha da anlamlı olduğunu dile getirdi.

Lider yenilendi

Törenin ardından Nissan Türkiye Genel Müdürü Sinan Özkök Yeni Nissan Qashqai hakkında çeşitli bilgiler verdi. Özkök yaptığı açıklamada "Qashqai yalnızca sahip olduğu teknolojilerle değil iç ve dış tasarımıyla da 10 yıldır sınıfının öncüsü konumunda. Türkiye ve Avrupa'da yıllarca en çok satan SUV modeli olması, ona bir lider duruşu kazandırdı. Şimdi yapılan premium yenilikler ve değişiklikler ile kuralları baştan yazacak. Yeni Qashqai, Nissan'ın Intelligent Mobility vizyonunun güçlü bir yansıması olan akıllı güvenlik özelliklerini, tasarımı ve konforu birleştirerek yeni dönemde şehrin hâkimi iddiasını sürdürecek, lider duruşuyla artık çok daha güçlü" dedi.

Slovenya ile güçbirliği

İhracatçı üye firmalarına ticari bilgilendirme ve pazar araştırması imkânı sunan ve bu kapsamda yurtdışına çeşitli aralıklarla ticari heyet programları organize eden EGİAD, son iş gezisi programını Slovenya'nın başkenti Ljubljana'ya düzenledi.

EGİAD, üyelerine yeni pazarlar ve hedefler oluşturmak için düzenlediği etkinliklere bir yenisini daha ekledi. Derneğe üye 16 firmanın katılımıyla gerçekleştirilen program kapsamında, Büyükelçilik Ziyareti, Başkente bağlı Sanayi ve Ticaret Odası ile görüşme, 40'dan fazla Sloven iş adamlarının temsil ettiği firmalarla B2B toplantılarına katılım, uluslararası firmaların yöneticilerine verdiği kısa programlı eğitimlerle adından sıkça söz edilen dünyanın en önemli okullarından Bled School of Management'a ziyaret, Ljubljana Teknoloji Park yönetimi ile görüşme ve yatırımcı firmalara Slovenya'da yapacakları ticari faaliyetler ile ilgili hem hukuk hem de finans alanında hizmet veren Avusturya merkezli danışmanlık firması Wolf Theiss ile görüşme gerçekleştirildi.

Yapılan görüşmelerde EGİAD iş dünyasının önemini ve yaptığı çalışmaları aktaran EGİAD Başkanı Aydın Buğra İlter, ilk resmi görüşmeyi T.C. Ljubljana Büyükelçisi Esen Altuğ ve Ticaret Müşaviri Gamze Doğan ile gerçekleştirdi. Türkiye Avrupa Birliği ilişkilerinin değerlendirildiği ziyarette, ikili ilişkilerin artan bir ivme kazandığı dile getirildi. EGİAD Başkanı burada yaptığı konuşmada, Avrupa'nın en çalışkan ülkelerinden biri olan Slovenya'nın, Türk iş dünyası için büyük bir ortak olabileceğinin altını çizerek, "Bizler için en önemli ekonomik ortak olmaya adaydır" dedi. Yüksek eğitimli insan kaynağı, coğrafi ve doğal güzellikleri ile Slovenya'nın Türkiye için stratejik öneme sahip olduğunu bildiren EGİAD Başkanı İlter, "Biz EGİAD'lı iş dünyası olarak, özel sektör olarak Sloven dostlarımızla güçlerimizi birleştirmek, daha kapsamlı bir ekonomik ilişki geliştirmek istiyoruz. Bu ziyaretimizin önemli bir başlangıç olmasını temenni ediyoruz."dedi.

İZMİR'İN KURTULUŞU "ACİL" DÖNÜŞÜMDE

Ege-Koop Genel Başkanı Hüseyin ASLAN, Bakanlar Kurulu'nun İzmir'de 47 bin sağlıksız binayı kentsel dönüşüm kapsamına aldığını, TUİK raporuna göre de 313 bin binanın kentsel yenilemeye ihtiyacı olduğunu söyledi. Sayıştay'ın da İzmir'de kaçak bina oranın yüzde 65'e ulaştığına dikkat çektiğini, bina yaş ortalamasının da 25 yılın üzerinde olduğunu ifade eden Aslan, tüm bunların kentsel dönüşümün neden "acil" yapılması gerektiğini ortaya koyduğunu söyledi.

Bu kapsamda Çevre Şehircilik Bakanlığı sorumluluğunda 920 hektar, Büyükşehir Belediyesi sorumluluğunda 305 hektar alanın kentsel dönüşüme hemen başlanabilecek "yasal statüde" olduğunu belirten Aslan, ancak hala bir adım atılmamasının İzmir'in geleceğini tehdit ettiğine dikkat çekti.

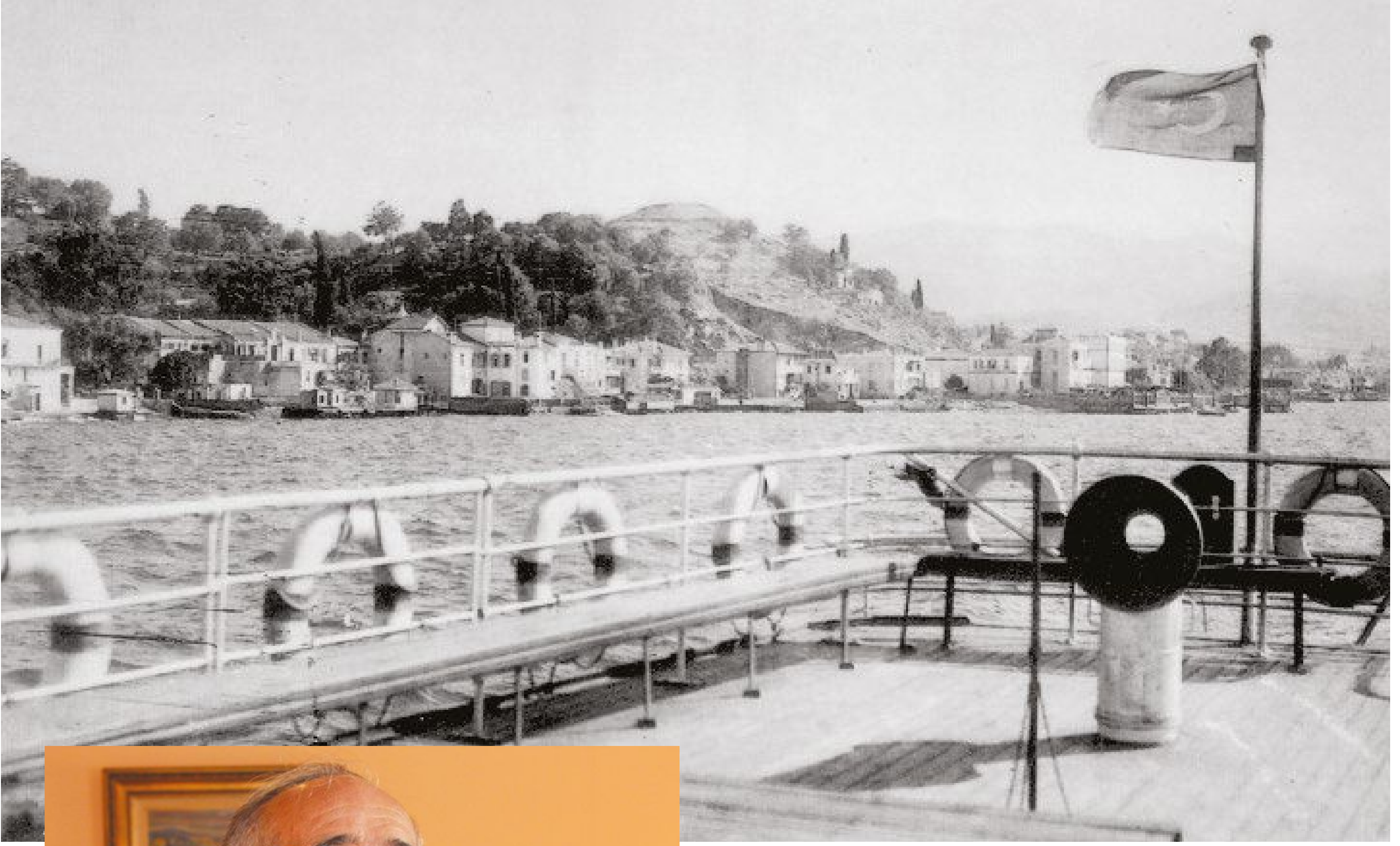

Tahterevalli yarışıyla bu iş olmaz

Lloyd's Şehir Riski Endeksi'nin 2015-2025 raporunun İzmir açısından alarm derecesinin yüksekliğini tescil ettiğini, ekonomik kırılganlık açısından dünyanın en riskli 42'inci, Türkiye'nin en riskli ikinci kenti olarak yine İzmir'in işaret edildiğini söyleyen ASLAN, "Merkezi ve yerel yönetim, bu süreci siyaseten bir tahterevalli yarışı değil, İzmir adına bir hizmet yarışı gördüğü sürece, kentsel dönüşüme hemen başlanabilmesi için hiçbir engel kalmaz. El birliğiyle bu kentin adına yakışır bir sağlıklı ve planlı gelecek kurmak için güç birliği yapmalıyız" diye konuştu.

[Deniz Çaba]

Oğuz Tatış: "Yüzmeyi Körfez'de öğrendim"

"1950'lerin sonu… Göztepe sahili boydan boya plaj. Balık sürülerini kıyıdan bile görmek mümkün. Oltayı atınca çipurayı yakalamak garanti. İtalyan ve Rum mimarisi köşkler, Musevi ve Levanten arkadaşlar…" İzmir Türk Koleji Yönetim Kurulu Başkanı Oğuz Tatış, çocukluğunun İzmir'ini böyle anlatmaya başlıyor ve ekliyor: "İzmir'de o kadar güzel bir yaşam vardı ki, dünyada kolay kolay kimseye nasip olmaz."

Oğuz Tatış'ın doğduğu yer, o dönemde İzmir'in önemli ailelerinin oturduğu, nezih bir semt olan İkiçeşmelik.

5-6 yaşında Kahramanlar'a taşınıp, ilkokul birinci sınıfa Gazi İlkokulu'nda başlasa da, bir yıl sonra gittikleri ve bir daha ayrılmadıkları semt Göztepe. İkinci sınıfa Hakimiyet-i Milliye Okulu'nda başlayan Tatış'ın tüm çocukluk ve gençlik anıları Göztepe'de örülüyor.

Tatış, "Yıl 1957. Tüm sahil plaj. Yelkenliler, balık avlayanlar, denize girenler... Yüzmeyi körfezde öğrendim" diye söze başlıyor: "Servet Ablamız vardı, alt katımızda otururdu. Bize ablalık yapardı. Bir gün sahilde duruyoruz, o zaman kıyıda sürü halinde çiçinalar geziyor. Servet Abla beni denize, doğrudan çiçinaların üzerine itti. Ben de orada can havliyle yüzmeyi öğrendim. Annem Servet ablaya 'Çocuğumu boğduracaksın' derdi. Ben Servet ablanın sırtında Üçkuyular'a kadar yüzerdim. Yelken yapmayı da körfezde öğrendim. Göztepe Yelken Kulübü'ndeydim, Türkiye yarışmalarına katıldım. O kadar güzel bir yaşam vardı ki, dünyada kolay kolay kimseye nasip olmaz. Akşamüstleri otururduk, 300-400 gram çipura yakalardık. Orada oturduğun zaman mutlaka ya çipura ya mercan gelirdi. Boş çıkmazdın yani, bol balık vardı."

Otantik kent

Deniz yüzülebilir haldeyken okul çağındaki çocukların günlük yaşam pratiği okuldan eve dönüp, sonra denize koşma şeklinde işliyor. Tatış, "O zaman İzmir tam bir otantik kent" diyor: "Apartmanlar yapılmamış, güzel güzel evler. Bir de burası yazlık köşklerin olduğu bir semtti. Uşakizade Ailesi İzmir'de bir yazlık yer ararken en serin yeri bulmaya çalışmış. Burada Uşakizade Köşkü'nün olduğu yere çiğ et asmışlar ve uzun zaman bozulmadığını görünce burasını seçmişler. Yani bambaşka bir güzellik. Yine burada çok fazla Musevi ve Levanten arkadaşımız vardı. İzmirli pek çok köklü aile burada otururdu. Cem Bakioğlu yan komşumuzdu. Erdoğan Özgörkey'in eşi Rüçhan Özgörkey, Ahmet Şenocak'ın eşi Ayşe Şenocak..."

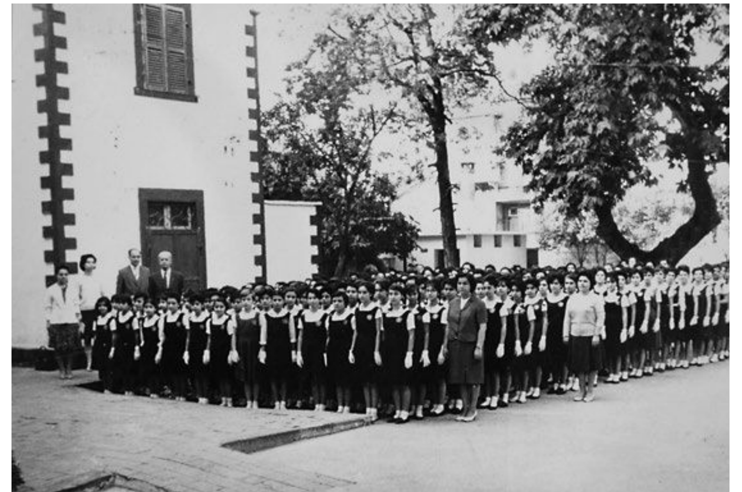
Latife Hanım: "Benim için önemli olan Atatürk'ün ruhunun çocuklar arasında dolaşmasıdır.'

Tatış, ilkokulu bitirdikten sonra babası rahmetli Bahattin Tatış'ın 1950'de kurduğu Türk Koleji'nde okumaya başlıyor. Okulun kuruluşu ise İzmir'in tarihine kazınmış önemli bir hikâye:

"Türk Koleji, Alsancak'ta kiralık bir evde kuruldu. Buraya taşınması 1953'te oldu. Babam Uşakizade Köşkü'nü Latife Hanım'dan kiralamak için İstanbul'a gittiğinde Latife Hanım önce köşkü neden kiralamak istediğini soruyor.

Babam da okul yapacağını söylüyor. Latife Hanım hemen 'Beyefendi köşk size kiralanmıştır' diyor. Babam şaşırıp, 'Peki kirası ne olacak' diye soruyor.
Latife Hanım, 'İzmir'deki vekilime ne kira ödeyebileceğinizi

Cevriye ve Bahattin Tatış bir yurt dışı gezisinde (Üst solda)

Tatış ailesi (Üst sağda)

Banu ve Oğuz Tatış (Solda)

İzmir Türk Koleji'nde bir tören (Sağda)

söyleyin, kira o olacaktır. Benim için önemli olan Atatürk'ün ruhunun çocuklar arasında dolaşmasıdır' diyor.

Burasının beş hissedarı vardı. O hisseleri birer birer aldık ama Latife Hanım 1976'ya kadar manevi değeri olduğu için satmadı. Ancak vasiyetnamesine köşkün Türk Koleji'ne derhal satılmasına dair bir madde koymuş."

"Haluk o gün sahneye çıktı, bir daha inmedi"

Bahattin Bey, kolejin içine bir lojman yapınca aile olarak oraya taşınıyorlar. "Bahçenin en aşağısında 180 yıllık manolya ağacı vardır, o manolya bizim kaçamak yerimizdi" diyor Tatış: "Üzerinde kulübemiz vardı. Annem bize kızdığı zaman oraya kaçardık. Yani çocukluğumuz bu bahçede geçti." Tabii o zaman İzmirli ailelerinin çocukları bile yatılı olarak Türk Koleji'nde okuyor. Göztepe'de oturup yatılı olan çocuklar var o zaman. "Çünkü" diyor Tatış: "Türk Koleji'nin en büyük prensiplerinden biri disiplin. Aileler de bunu bildikleri için çocuklarını sırf o disiplini hissettin diye gönderilerdi. Alsancak, Karşıyaka, hatta Güzelyalı'da oturup burada yatılı okuyanlar vardı."

Okulun pek çok ünlü mezunu var. Bunlardan biri de Haluk Bilginer. Tatış, Bilginer'in ilk sahneye çıkışını şöyle anlatıyor: "Cahit Gürkan, tiyatro rejisörüydü. Okulda piyesler yapılırdı. Beni de bir defa padişah rolüyle sahneye çıkardılar, saçlarımı beyaza boyadılar. O boya dört gün saçımdan çıkmadı. O zaman tabii boyalar yağlı boya

gibi bir şey. Haluk gelirdi sahnenin altına, hocaya 'Beni de sahneye çıkarın' diye ısrar ederdi. Cahit hoca ilgilenmezdi. Bir gün Cahit Hoca bir rol için kimseyi bulamadı. 'Hadi çık sahneye' dedi. Haluk o gün sahneye çıktı, bir daha inmedi."

Yatılılarla beraber

Lojman, okul yatakhanesinin üstünde olduğu için Tatış, yatılı öğrencilerle hep bir arada olmuş. Hatta bu sayede bazı haylazlıklar da yaşanıyormuş. Tatış, "İlk kez anlatıyorum" diye başlıyor söze: "Bizim ayrı bir merdivenimiz ve o merdivenin de aşağıya, yatakhanelere giden kapıları vardı. Ben yatılı olan sınıf arkadaşlarımı oradan dışarıya kaçırırdım. Bizim kapıda nöbetçi yok tabii. Lisedeyken bir de kaçamak yerimiz İtalyan Bahçesi'ydi. Çok güzel ve doğal bir parktı. İtalyan bir aileninmiş zamanında. 9 parsele bölündü orası. Biz de 3-4 parsel almıştık ama sonra belediye istimlak etti. Meşhur Karantina Kahvesi vardı, gençler oraya giderdi. Ben de bir-iki kez gittim. Basketbol oynadığım için antrenmanlar vardı, çok fazla vaktim olmuyordu. Ama çok güzel anılar birikti. Biz hala dönem arkadaşlarımızla ayda bir ya da iki ayda bir yemek yeriz."

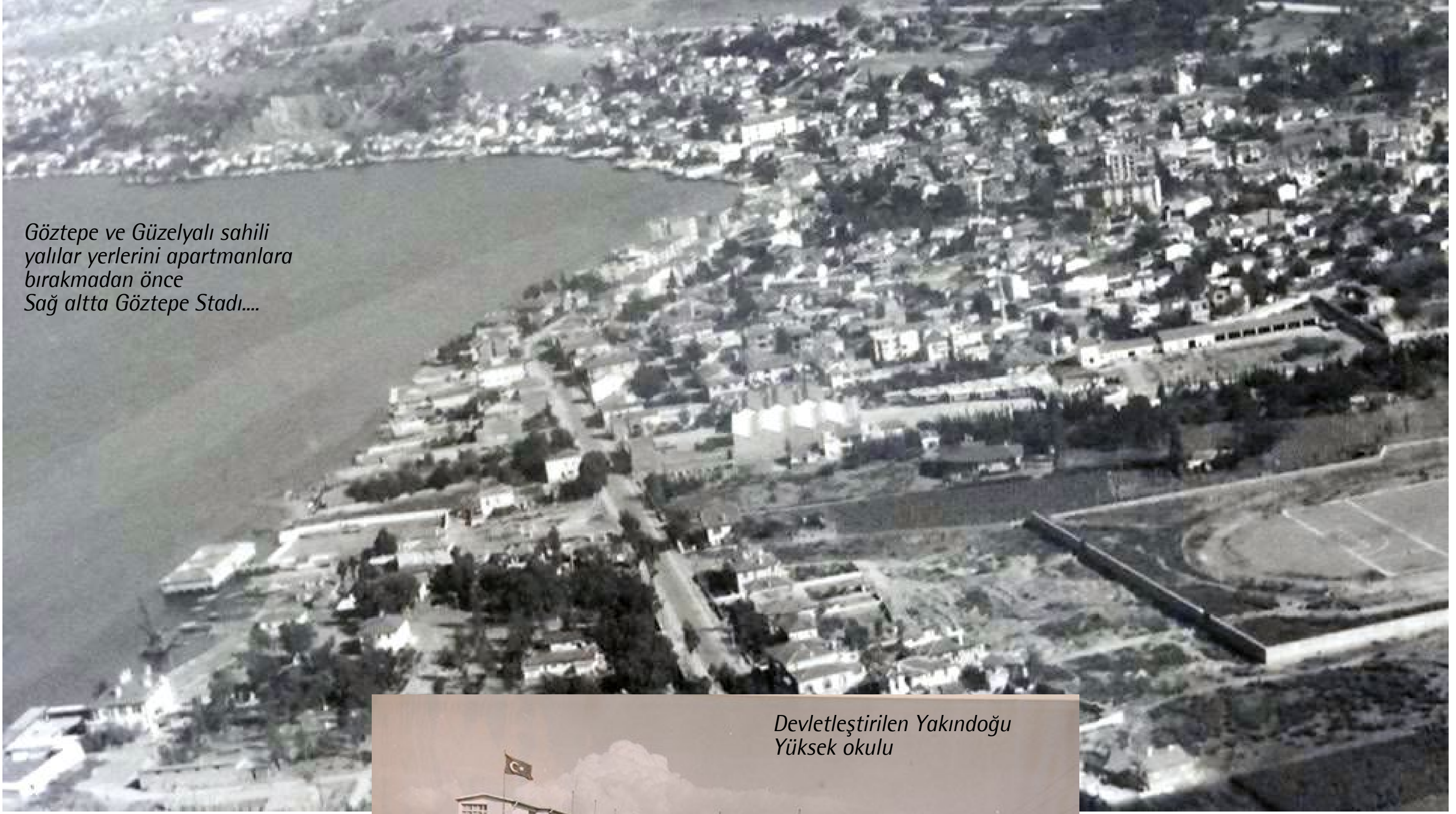
"Mogambo, dünyanın en güzel gece kulübüydü"

Gençlik yıllarının asıl mekânı ise Alsancak. Tatış'ın en çok gittiği yerler de Disko Saffet ve Mogambo. "Mogambo, dünyanın en güzel gece kulübüydü bana göre. Dünyadaki gece kulüplerinin yüzde 80'ine gitmişimdir. Böyle bir yer görmedim. Ortada bir havuz vardı, oraya oturur, ayaklarımızı suya sokar, keyif yapardık. Disko Saffet çok kalabalık olurdu ve bize çok büyük bir mekân gibi gelirdi. Orasının mülk sahibi şimdi benim dünürüm. Geçen gün sohbeti oldu, meğer 120 metrekarelik bir yermiş. Bense orasını çok büyük bir yer zannederdim. Sonra Key Club açıldı. Orası da çok nezihti. Bonjour da öyle."

ODTÜ, Deniz Gezmiş ve bir baba

Tatış, lise sonda Amerika'ya gidiyor ve son bir yıl orada okuyor. Üniversiteye başladığı yerse ODTÜ. Gittiği dönem Deniz Gezmiş'in olduğu yıllar. Tatış, iki kez Gezmiş ile aynı ortamda bulunduğunu, ABD büyükelçisi Robert Komer'in arabasının yanmasını bizzat seyrettiğini anlatıyor: "ODTÜ'de 1966-1967 dönemi, epey hareketli. Komer'in arabasının yanması olayında İzmirli bir arkadaşımız da vardı. Çok ünlü bir terzinin oğluydu. Ama orada akşamları yurtta açarlar kapıyı, sosyalizm öyle komünizm böyle anlatmaya başlarlardı. 'Yarın sınavımız var' deseniz bile işe yaramazdı. Ben Deniz Gezmiş'in bir topluluktaki sohbetine iki kere tanık oldum. Tabii bunların etkisiyle babama mektup yazmışım: Baba sosyalizm böyle, fakirlerin durumu şöyle, bir şeyler yapmalıyız diye. Babam mektubu alınca 'bizim oğlan gidiyor' diyor. O zaman telefon yok; yıldırım telefon yazdırırdık, 6-7

Göztepe ve Güzelyalı sahili yalılar yerlerini apartmanlara bırakmadan önce
Sağ altta Göztepe Stadı....

Devletleştirilen Yakındoğu Yüksek okulu

saatte bağlanırdı. Sabah saat 08.00'de yurdun kapısı açıldı, babam geldi. 'Gel aşağıya kahve içelim' dedi. ODTÜ'den kaydımı almış. Dedi ki 'Ben seni Türk Koleji'nin başına geçmen için yetiştirmek istiyorum.'≈Ben Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi İngiliz Filolojisi'ne geçtim.

Hayatımdaki en büyük komplekslerimden biri ODTÜ'den mezun olamamaktır. ODTÜ'ye Türkiye 19'uncusu olarak girmiştim."

Altıncı kampüs geliyor

Tatış, İzmir'e döndüğünde sene 1971. Önce Türk Koleji'nde 9 ay müdür muavinliği ve öğretmenlik görevi var. Ancak 1974'te ailenin kurduğu ve Türkiye'nin ilk özel üniversitesi olan Yakın Doğu Yüksekokulları devletleştirilince sanayiye girme kararı alınıyor. Bir taraftan bugünkü Tetrapak'a dönüşen Plastik Endüstri A.Ş (Petaş) kuruluyor, diğer yandan İzmir Elektronik Sanayi (İES) firması kentte dev bir sanayi oluşturuyor. Bu sayede 30 yıla yakın bir sanayicilik hayatı başlarken, Oğuz Tatış Türkiye'de elektronik sanayinin öncüsü de oluyor. "Ancak" diyor Tatış: "Elektronik sanayi battı. 46 tane krizle karşılaştık. Biz de bu işi sonlandırma kararı aldık."

1999'da koleje dönen Tatış, sonrasında Türk Koleji'nin kent içinde yayılmasına ağırlık veriyor. "2008'de babam vefat ettiğinde Türk Koleji olarak iki kampüstük. Hatta ben geldiğimde tek kampüs vardı. Önce Çiğli'yi açtık. Sonra da Bornova, Manisa ve Marmaris ile beş kampüs olduk. Yakın bir zamanda altıncısı geliyor."

İzmir'de kolej sayısı her geçen gün artsa da İzmir Türk Koleji'nin çok ayrı bir yeri var. Eğitim kalitesi burada başat rol oynuyor ama yanına eklenenleri de unutmamak gerek. Atatürkçü düşüncenin temel ilke olarak kabul edildiği bu kurumda öncelikle Latife Hanım'ın söylediği gibi eşine az rastlanır bir ruh var.

Seres: Acı biber sosu ve acılı zeytinyağı

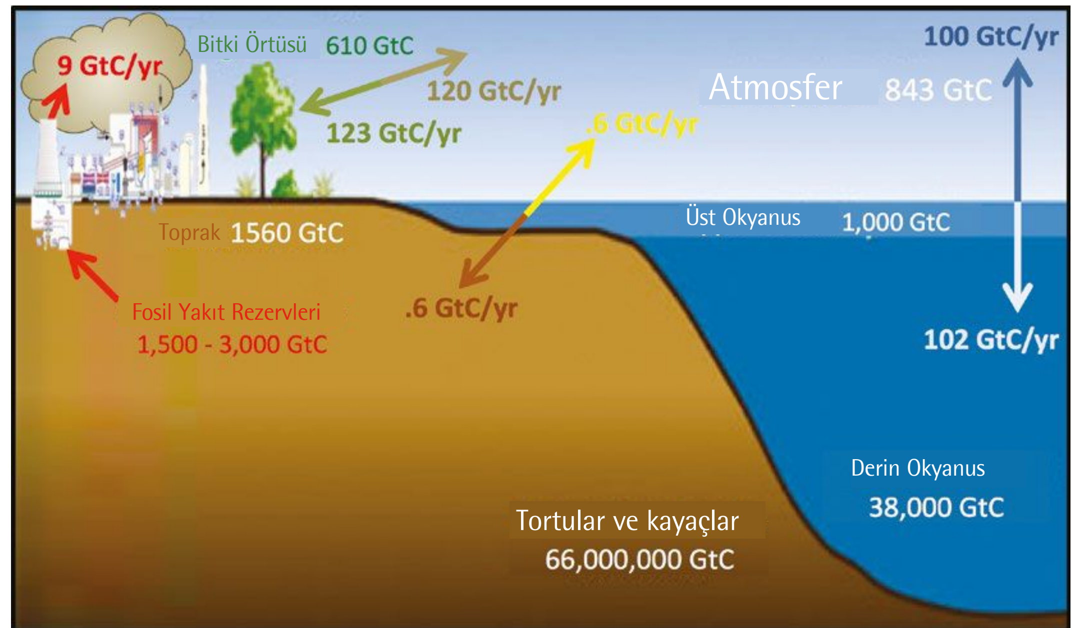
Oğuz Tatış'ın eğitim neferliği sürüyor. Bir de hobisini işe dönüştürdüğü acı biber sosu ve acılı zeytinyağı üretimi var. "İnciraltı Bahçelerarası'nda oturuyorum. Bahçede 500-600 metrekare bir yerde acı biber yetiştiriyordum. Onları kurutup, öğütüp arkadaşlarıma veriyordum. Ben zaten acıyı çok severim. Bir baktım acı seven o kadar çok ki…
500 metrekare 1000 metrekareye çıktı. Sonra Özbek'te 10 dönüm ektik. Bu iş zamanla kendi icadım olan acı biber sosu ve acılı zeytinyağı işine döndü. Markanın ilk ismi Cızz Yakar idi. Sonra değiştirdik, Seres oldu. Şimdi hem iç piyasada satılıyor hem ihracat var. Yani hobi işe dönüştü."

[Deniz Çaba]

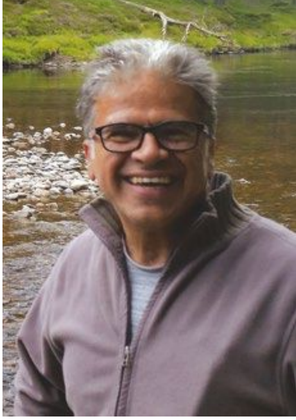
Karbon döngüsü ne diyor?

İklim değişikliğiyle ilgili kötü senaryo 2050 için karamsar bir tablo çiziyor. İyi senaryo ise daha uzun vadede ama yine benzer bir sona işaret ediyor. Üstelik karbondioksiti önemli ölçüde tutan ormanlar ve okyanuslar da alarm vermeye başladı. Kesilen ağaçlar ve azalan ormanlar bir yana, yükselen asit oranı denizlerin karbon tutma yeteneğini de önemli ölçüde azaltıyor. Sözün kısası karbon döngüsü bozuluyor. Dünya ülkeleri karbon salınımını azaltmak için çeşitli sözleşme ve protokollerin peşindeyken, bilim insanları karbonu depolamak gibi çözüm yöntemlerini konuşuyor. Örneğin karbonu kömür damarlarına, eski petrol ve gaz yataklarına veya derin kaya oluşumlarına geri göndermek mümkün olabilir mi?

Basitleştirilmiş karbon döngüsü (The Carbon Cycle (adapted from "Earth's Climate: Past and Future," by William F. Ruddiman, http://burnanenergyjournal.com/carbon-cycle-101-a-primer-on-earths-other-co2-stores/)

Prof. Dr. Ahmet Erkan Kıdeyş:

“2100 yılı sonunda çok az bir mercan alanının veya türünün sağ kalabileceği tahmin ediliyor”

Karbonun emilmesinde bitkilerin, deniz canlılarının, örneğin alglerin ve mercanların önemli bir rolü var.

ODTÜ Deniz Bilimleri Enstitüsü Deniz Biyolojisi ve Balıkçılık Ana Bilim Dalı'ndan Prof. Dr. Ahmet Erkan Kıdeyş'in söylediğine göre, başta mercanlar olmak üzere, mercanlara bağımlı yaşayan en küçük canlılardan en büyüklerine kadar binlerce canlı türünün yok olacağı bekleniyor. Karbon döngüsünü bozan bu gelişmeler, iklim değişikliğinin etkilerini de hızlandıracak gibi görünüyor.

Okyanusların karbon depolamada önemli bir etkisi var. Örneğin yılda ortalama iki milyar tonun üzerindeki karbonun, diğer bir ifadeyle döngüde yok olan karbonun yarısının okyanuslara gittiği söyleniyor. Peki, denize karışan 2 milyar ton karbona ne oluyor?

Dünyadaki karbonun en büyük kısmı sediman ve kayaçlarda vardır (66 milyon Gigaton karbon-GtC, Şekil 1) (1 GtC = 1 miyar ton karbon). Fosil yakıtlar da bu gruba aittir. En büyük ikinci pay, 38 bin GtC ile bilhassa derin denizlerde çeşitli formlarda bulunur. Bunu topraktaki (1560 GtC) ve denizlerin 100 metreye kadar olan üst tabakasındaki 1000 GtC takip eder. Atmosferde karbon ağırlıklı olarak karbondioksit (CO2), çok azı da metan (CH4) formunda bulunmakta olup, toplam miktarı 2013 Mart itibariyle 843 GtC seviyesindedir. Bu rakam endüstri devrimi öncesi 600 GtC idi.

600GtC'luk kısım ise karadaki bitkilerin, hayvanların, insanların ve diğer organik maddelerin içinde mevcut.

Döngüde olan miktarlar ise şöyle: Her yıl karalardan volkanik ve kayaçların yağmur ve rüzgar ile parçalanarak havalanması mekanizmaları ile 0.6 GtC atmosfere geçer, ve aynı miktar atmosferden benzer mekanizmalarla geri taşınarak kayaç olarak geri döner. Karbon döngü dengesini en büyük ölçüde etkileyen grup, 2012 yılı itibariyle 9.7 GtC fosil yakıtın yakılmasıyla atmosfere geçen kısımdır. Bu fazlalığın 3 GtC'luk kısmı karadaki bitkiler tarafından fotosentez yoluyla besin olarak kullanılır. Karadaki bitkilerin her sene atmosfere 120 GtC vererek, 123 GtC karbon aldığı hesaplandı. Eğer bu 3 GtC bitkiler tarafından alınmamış olsaydı, atmosferde yüzde 60-70 arasında daha fazla CO2 olacaktı ki bu da daha hızlı küresel ısınmaya neden olacaktı!

Denizlerden atmosfere her yıl 100 GtC giderken, geriye 102 GtC gelmekte. Denizlerin karbondioksiti çeşitli formlarda içinde tutabilme özelliği nedeniyle artan miktarlarda karbon denize karışıyor. Rüzgarlar ve dalgalar atmosferden daimi olarak karbondioksit alıyor. Denizin üst tabakası tarafından söz konusu bu 2 GtC'un her yıl atmosferden giderilmesi, küresel ısınmanın yüzde 25 daha az yavaş olması anlamına gelir! Ancak atmosferdeki karbondioksit baskısı azalırken denize karışan 2 milyar tonun üzerindeki bu miktar deniz yaşamı açısından çok önemli olumsuzluklara neden olur.

Nasıl?

Denizlere ulaşan karbon, fiziko-kimyasal ve biyolojik işlemlere maruz kalır. Yüzey sularından derinlere taşınması ise Fiziksel Pompalama ve Biyolojik Pompalama diye adlandırılan iki temel mekanizma ile gerçekleşir. Karbon deniz suyu ile etkileştiğinde büyük bir kısmı bikarbonat iyonuna dönüşür. Fiziksel Pompalama ile deniz yüzey sularındaki erimiş bikarbonat, karbondioksit ya da diğer bileşikler, kutuplar gibi soğuk bölgelerde veya bir çok denizde soğuk mevsimlerde, soğumuş suların ağırlığının artması ile bu suyla beraber denizin derinliklerine gönderilir ki bu olay Dikey Derin Karışım olarak adlandırılır. Soğuk sularda çok daha fazla karbondioksit karışacağı da göz önüne alındığında, bu mekanizma her sene fazladan gelen karbonun çok büyük bir kısmının derin denizlere gönderilmesine olanak sağlar. Burada not edilmesi gereken bir diğer husus ise, çöken bu suların onlarca yıl sonra ekvator gibi sıcak enlemlerden yukarıya doğru çıkacağıdır.

Alglerin karbondioksiti gidermedeki önemi nedir?

Atmosferden denize ulaşan karbondioksitin maruz kaldığı en önemli biyolojik olay fotosentezdir. Çoğunluğunu gözle görülmeyen tek hücreli bitkilerin oluşturduğu fitoplanton denilen "bitkiler" dünyadaki toplam fotosentezin hemen hemen yarısını gerçekleştirirler ve bu esnada daimi olarak CO2 kullanırlar. Denizlerdeki toplam biyokütleleri dünyadaki tüm bitkilerin (ki çoğunluğu odunsu yapılarıdır) yüzde 1 kadar olmasına rağmen, fitoplanktonlar çok hızlı ürediğinden gerçekleştirdikleri birincil üretim miktarı müthiştir. Haftada bir kendilerini üreterek yılda 45-50 milyar ton inorganik karbonu (12.3-13.6 GtC) sistemden alabilirler (Falkowski 2012, Nature). Tabi bunun çoğu mikrobik zincirde çabucak kullanılarak solunum ve biyolojik parçalanma sonucu sisteme geri döner. Bununla beraber, bu üretimin yaklaşık yüzde 10'u ölen fitoplankton hücreleri, kabukları (ki kokolit denilen fitoplankton grubunda olduğu gibi bir kısmı CaCO3 yapısındadır), bilhassa günlük dikey göç eden zooplanktonlar tarafından besin olarak tüketildiğinde bunların dışkıları olarak vs derinlere doğru taşınırlar (yaklaşık 1.2-1.3 GtC). Bu karbon taşınması Biyolojik Pompalama olarak ifade edilir. Bunun da tekrar yüzde 10'u (0.2-0.3 GtC) sedimana karışarak fosil yakıt ya da kayaçları oluşturur ve karbonun belki de milyonlarca yıl döngü dışı kalmasını sağlar.

Algler de fotosentez yolu ile karbondioksit alıp oksijen veriyor.

Mercanların ve diğer deniz canlılarının rolünü nasıl anlatabiliriz?

Kabuğu CaCO3, yani kireçten yapılmış canlıların hepsi de ortamdan karbondioksit almak durumunda olup, bu şekilde bünyelerine aldıkları karbondioksiti, böylece döngü dışına çıkararak küresel ısınmaya karşı çok önemli bir işlev yerine getirirler. Bu şekilde denizde yoğun bulunan canlılar fitoplanktonlardan kokolit denilen grup, zooplanktonlardan pteropod diye bilinen bir grup, tüm midye ve salyangoz gibi kabuklu yumuşakçalar, deniz kestaneleri ve de mercanlardır. Bilhassa kokolitler Karadeniz dâhil dünyanın birçok bölgesindeki deniz yüzeyi sularında uydulardan görülebilecek seviyede patlamalar (ani üreme) göstermekte ve bu esnada hem fotosentez yaparak organik madde oluştururken ve hem de CaCO3 yapısındaki kabuklarını oluştururken CO2 gidermede önemli bir rol oynarlar. Dahası, kokolitler gibi birçok fitoplankton türü DMS diye bilinen dimetilsülfid oluşturup, bunun da gaz halinde önce suya sonra atmosfere geçmesi iklim regülasyonunda çok önemli bir mekanizmadır.

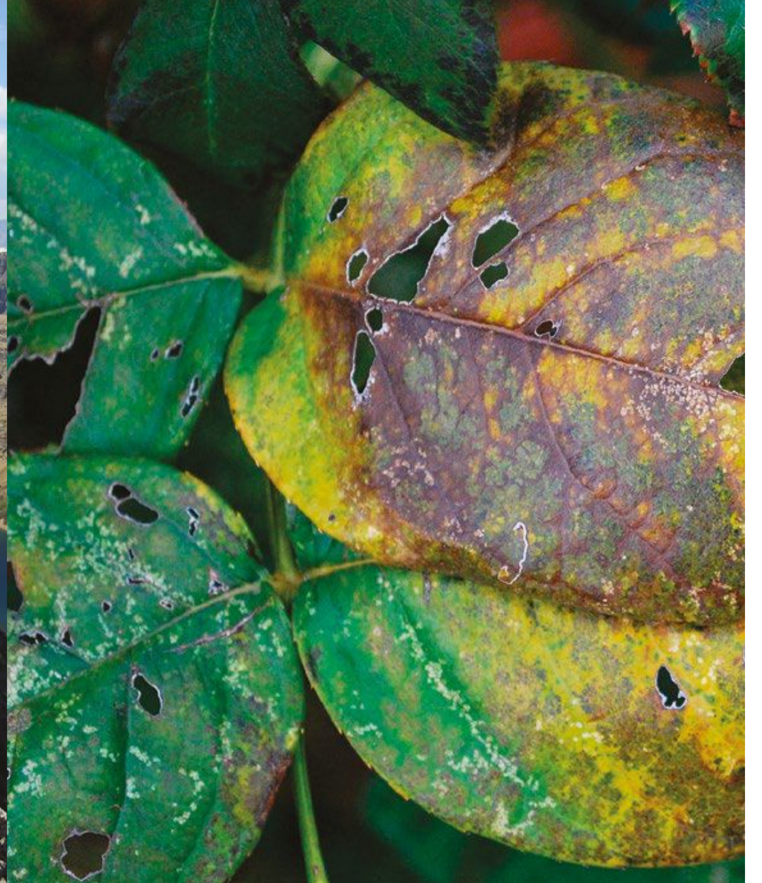
Büyük miktarda karbon dioksit emen okyanuslar bir depo işlevi görüyor. Emilen karbon dioksitin bir bölümü de yumuşakçalar tarafından kabuk oluşumunda kullanılır. Mercanlar da okyanuslardaki karbon dioksiti dönüştüren oluşumlar.

Karbon döngüsünde kayaç kayalıklardan atmosfere karbon çıkışı çok yavaş olarak gerçekleşir. Ancak bu döngü çürüyen bir yaprakta çok daha hızlı gerçekleşir. (altta)

İlk defa James Lovelock tarafından GAİA olarak adlandırılan "Dünyanın kendisinin de bir canlı olduğu" hipotezine göre dünya ısındığında fitoplanktonlar daha fazla çoğalarak daha fazla DMS üretilmesini sağlarlar. DMS'nin atmosferde "Bulut Yoğunlaştıran Zerrecik"' olarak işlevi önemli bir vardır. Bu sayede dünyada daha fazla bulut oluşur ve bunlar güneş ışınlarını yere varmadan geri yansıtarak dünyanın soğumasına neden olurlar.

Peki, denizdeki asitleşmenin deniz yaşamına ve dolayısıyla karbon döngüsüne (olası) etkileri nedir?

Denizlerde pH olarak ölçülen asitleşme oranı ile karbondioksit miktarı arasında doğrudan bir ilişki vardır: Karbondioksit artarken, pH düşer ve ortam daha asidik olur. Son 200 yıl boyunca insanlar tarafından üretilen karbonun yarısı denizlere karışmış olup halihazırda saatte 1 milyon ton karbondioksit denizlere karışmakta (Brierley ve Kingford 2009, Current Biology).

Kabuğu CaCO3, yani kireçten yapılmış canlıların hepsi de asitleşmenin tehdidi altında. Evlerimizde de kireçli yerleri çözmek için asit kullandığımızı göz önüne almak bunu anlamak için yeterli olur. Yukarıda bahsedilen kokolitlerin yok olması hem doğrudan organik ve inorganik karbondioksit gidermeyi azaltacak hem de bulut azalmasına neden olarak sıcaklığın daha da artmasına neden olabilecektir.

Mercanlar dünyada biyolojik çeşitliliğin en fazla olduğu bölgelerin başında gelir. Her bir mercan türü zooksantel denilen bir fitoplankton türü ile ortak yaşama mecbur olup, bu fitoplankton türleri 31 ^{o}C sıcaklığın üzerinde yaşamazlar. Karbondioksit artışı nedeniyle denizlerin sadece asitleşmesi değil, sıcaklığı da artmakta olup, mercanlar büyümeleri için gerekli olan zooksantelleri kaybetmektedirler ki bu "mercan beyazlaşması" olarak bilinen bir olaya neden olur. Mercan kayaları dünyanın birçok bölgesinde var olup, en büyüğü Avustralya'nın kuzeydoğusundaki Great Barrier Reef'tir. Bu mercan kayalıkları Türkiye'nin yüzölçümünün yarısı kadardır. Son yıllarda Great Barrier Reef bölgesindeki mercanlar beyazlaşma gösterdi. Yani çok büyük mercan alanları yok olmakta. 2100 yılı sonunda çok az bir mercan alanının veya türünün sağ kalabileceği tahmin ediliyor. Tabii mercanlarla mercanlara bağımlı yaşayan en küçük canlılardan en büyüklerine kadar binlerce canlı türünün yok olacağı bekleniyor.

Küresel ısınmanın denizlerde daha keskin bir tabakalaşmaya neden olacağı beklenmekte olup, bu da yüzeydeki suların aşağıya çökmesini (örneğin CO2 taşınımı için) veya (fotosentez için gerekli olan besin tuzları açısından zengin olan) derinlerdeki suların yukarıya gelmesini azaltacaktır. Bu da daha az fotosentez yani daha az CO2 giderimi anlamına gelmekte olup, adeta bir kısır döngü ile hem CO2 ve hem de deniz suyu sıcaklığının artmasına neden olacak.

Avustralya'nın kuzeydoğusundaki Great Barrier Reef mercan kayalıkları Türkiye'nin yüzölçümünün yarısı kadardır. Son yıllarda buradaki mercanlar beyazlaşma gösteriyor. Yani çok büyük mercan alanları yok olmakta. (solda)

Alaska'da asırların birikimi kömürün gün ışığına çıkması (karşı sayfada)

Prof. Dr. Barbaros Gönençgil:

"Çarpık kentleşme ve çevre tahribatı bu şekilde devam ettiği sürece batı bölgelerinde ve kentleşen diğer alanlarda sıcaklık artışları daha şiddetlenecektir."

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü Başkanı, Sosyal Bilimler Enstitüsü İklim Değişikliği Anabilim Dalı Başkanı ve Uluslararası Coğrafya Birliği (IGU) Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Barbaros Gönençgil'e göre iklim değişikliğinin etkileri özellikle önümüzdeki dönemde çok daha hissedilir olacak.

Yükselen sıcaklıklarda atmosfere gönderilen karbon kadar bina yığını haline dönüşen kentlerin çevrelerine göre daha sıcak alanlar oluşturmaya başladığını ve Kentsel Isı Adası denilen bu olay nedeniyle kentlerin çevrelerine göre artık gün içinde bile 7-8 ^{O}C fark gösterebildiğini söylüyor.

İklim değişimlerine bağlı olarak Türkiye'de önemli bir sıcaklık değişiminin başladığından söz edebilir miyiz? Özellikle batı bölgeleri için sorun artacak gibi görünüyor. Önümüzdeki döneme ilişkin öngörünüz nedir?

Bugün üzerinde konuştuğumuz iklim değişikliği küresel anlamda ısınma sürecini içeriyor. Gerçi, jeolojik dönemler boyunca ve yakın tarihte de ısınma ve soğumanın birbirini takip ettiği salınımlar görülmüş olsa da, bugün gerçekleşen durum, doğal süreçler yanında insanoğlunun çevresini tahribi ile kuvvetlenen bir ısınma süreci. Bu çerçevede Türkiye'de de sıcaklıklarda genel anlamda ısınma yönünde değişimler görülmekte.

Özellikle 1990'lı yıllardan sonra ısınma eğilimlerinin kuvvetli bir şekilde arttığını görüyoruz. Bu artış sadece ortalamalarda değil, ortalama minimum ve ortalama maksimum sıcaklıklarda da görülüyor.

Türkiye'de sıcaklık artışlarına bölgesel anlamda baktığımızda özellikle batı bölgelerinin daha da ısındığını söylemek mümkün. Bunun nedeni bu bölgelerin daha fazla Akdeniz İkliminin etkisi altında olması ve Akdeniz çanağının giderek daha fazla ısınması ile alakalı olmakla birlikte, özellikle batı bölgelerinde sayıları giderek artan büyük kentlerin, metropollerin varlığı da bu süreci etkiliyor. Çünkü kentler, özellikle hızla ve yanlış şekilde büyüyen kentler, çevrelerine göre daha sıcak alanlar oluşturmaya başlıyor.

Kentsel Isı Adası dediğimiz bu olay nedeniyle kentler çevrelerine göre artık gün içinde bile 7-8 ^{O}C fark

RECOVERY VAN

gösterebiliyor. Bu durumda kent içinde kalan meteorolojik ölçüm istasyonlarının ölçtükleri sıcaklıklar da bundan etkileniyor ve doğal süreçler dışında insan etkisiyle daha da fazla artan ısınmayı yansıtıyorlar.

Çarpık kentleşme bu kadar etkili öyle mi?

Çarpık kentleşme ve çevre tahribatı bu şekilde devam ettiği sürece batı bölgelerinde ve kentleşen diğer alanlarda sıcaklık artışları daha şiddetlenecektir.

Bu durum zemin ile üst atmosfer arasındaki sıcaklık farklarını daha da arttıracak, bunun sonucunda daha fazla sağanaklı, orajlı havalarla karşılaşmamız olağan hale gelecektir. Bu durum ise sel ve taşkınların artışını da beraberinde getirecektir.

Isınmanın bir sonucu meteorolojik hadislerde görülecek ekstrem ya da şiddetli olaylar olmakla birlikte, orta ve uzun vadede doğal alanlar üzerinde etkili olması da beklenmeli. Bu açıdan Anadolu'nun önemli miras coğrafyaları da çevresel bozulma sürecinden etkilenecek alanlar içinde olacak.

Küresel ısınmayla beraber Türkiye'nin önemli coğrafi miras alanlarında ekosistem değişimleri olabileceğini söylüyorsunuz. Bunu biraz açar mısınız?

Sıcaklıklarda görülecek değişimler ister soğuma, ister ısınma yönünde olsun, doğal ortamları etkilemesi kaçınılmazdır. Bir bölgede binlerce yıldır hüküm süren iklim koşulları altında gelişen ekosistemler, o iklimin özelliklerine uyum sağlamışlardır. Ancak örneğin ısınma yönünde görülen değişimle, ortamın daha sıcak hale gelmesi, doğal olarak ortamı etkileyecek, o ortamda var olan canlı ve cansız unsurların değişmesine ya da yok olmasına neden olacaktır. Bu süreçte ilk etkilenen gruplar genel olarak doğal bitki örtüsü, sonra fauna, yani hayvanlar ve en sonunda topografik özellikler olacaktır ki bu anlamda özel görünüm ve yapıya sahip olan coğrafi miraslar da tehdit altına girebilecektir.

Orman alanları azaldıkça doğrudan doğruya tutulan karbon miktarı da azalıyor. Okyanuslar ise kirlenmeye devam ettiği sürece, okyanus yüzeyinde oluşan kirlenmiş tabaka okyanus suyu ile hava arasındaki iletişimi keserek karbonun depolanmasına da engel olacaktır. Öte yandan ısınan okyanus kütlelerinden daha fazla buharlaşma ile atmosfere karışan karbon da süreci katastrofik hale getiriyor. Bütün bu sorunlar, okyanus – orman ve atmosfer arasında binlerce yılda oluşan karbon döngü dengesini bozuyor.

İklim değişikliğiyle mücadelede yeterince yol alındı mı size göre? Olası tehlikenin ne kadar farkındayız?

İklim değişikliği konusunun ciddi anlamda ilk tartışılmaya başlandığı dönemler 1970'lerin başına gidiyor. Ancak o dönemde bu kadar büyük ve ciddi etkiler olmadığından 1990'lara kadar fazla bir ilerleme kaydedilemedi, konu daha çok çevre sorunları içinde ele alındı. Gerçi insan kaynaklı ısınma aynı zamanda bir çevre sorunu da olsa, sürecin anlaşılması ve harekete geçilmesi 1992 Rio Çevre Zirvesi ile oldu. O tarihten sonra BM İklim Değişikliği İle Mücadele Sözleşmesi, hepimizin yakinen bildiği ama işe yaramayan Kyoto Protokolü, Çölleşme ile Mücadele Sözleşmesi ve daha birçok uluslararası sözleşme gerçekleştirildi. Çoğunlukla kâğıt üzerinde kalan, uygulamada hedeflerine ulaşmayan bu sözleşmelerin yanında esas kazanım, ulusal ve uluslararası sivil toplum kuruluşlarının bu konu ve diğer çevre sorunlarıyla ilgili olarak daha kuvvetli bir şekilde ortaya çıkışları oldu. Sivil toplum kuruluşlarının çalışmaları 2000'li yılların başlarına kadar oldukça etkili oldu ve kamuoyunda "iklim değişikliği-küresel ısınma" kavramı ön sıralara çıktı. Bu farkındalık birçok alanda olumlu yansımalar bulsa da, hükümetler arası süreçler aynı başarıyı göstermekten uzak kaldı.

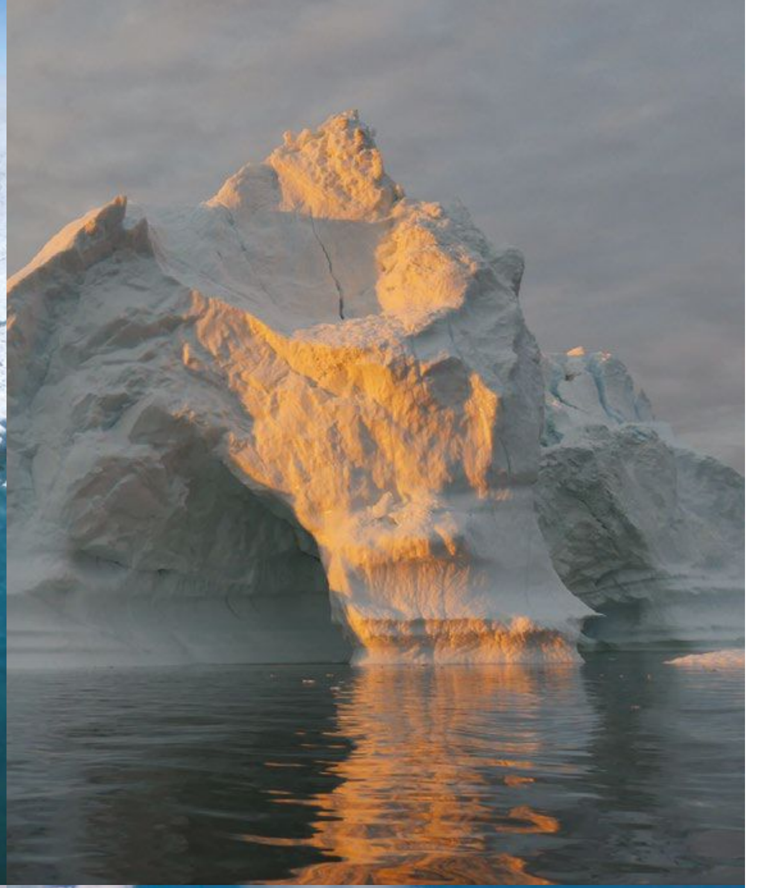
Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti için 2003 yılında hazırlanan "Pentagon Raporu" ile 2006'da İngiliz hükümeti için hazırlanan ve iklim değişikliğinin ekonomik boyutları konusunda bilinen en önemli çalışma olan "Stern Raporu" sonrasında dünya kamuoyu iklim değişikliğinin ekonomik boyutunu da fark etti. Bunun neticesinde karbon salınımının azaltılması yolunda çeşitli caydırıcı ya da teşvik edici adımlar atılmış olsa da istenen sonuçlara ulaşıldığını söylemek mümkün değil. Ancak kamuoyu farkındalığı açısından eksik ya da hatalı da olsa ilerlemelerin olduğu da bir gerçek.

İklim değişikliğiyle mücadelede pek çok çözüm yolu üzerinde durulurken, öne çıkan bir yöntem de karbonu depolamak. Örneğin insanın yeryüzünden alıp, kömür, petrol ve doğalgaz olarak kullandığı karbonu geldiği yere, kömür damarlarına, eski petrol ve gaz yataklarına veya derin kaya oluşumlarına göndermesinden söz ediliyor. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

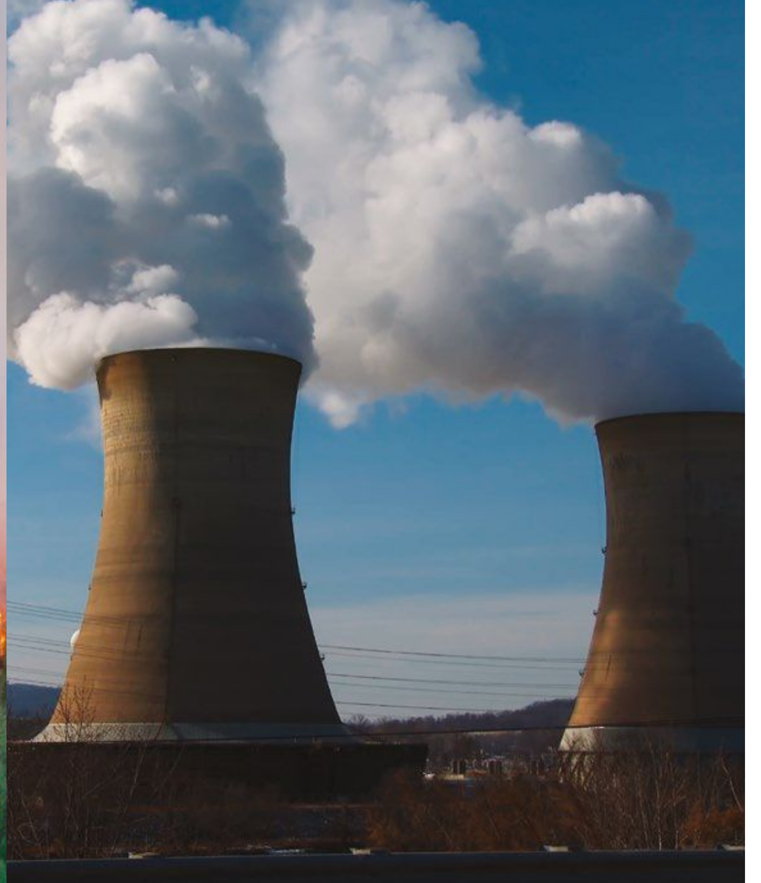
Bozduktan sonra düzeltmenin maliyeti, hastalandıktan sonra iyileşmenin maliyeti, önlem almadıktan sonra görülen zararın maliyeti her zaman için daha fazla. AB için yapılan bir çalışmada, doğal afetlere hazırlık ya da önlem için harcanan her 1 Euro, o afet gerçekleştikten sonra yaşanabilecek 4 Euro'ya bedel oluyor. Yani bizim paramızla, önlem adına yapacağımız her 5 TL'lik yatırım, afet sonrası 20 TL'lik zararı önleyebilecektir.

Sıcaklıklarda görülecek değişimler ile ortamın daha sıcak hale gelmesi, doğal olarak ortamı etkileyecek, o ortamda var olan canlı ve cansız unsurların değişmesine ya da yok olmasına neden olacaktır.

Bu açıdan baktığımızda önlem almak her zaman ilk adım olmalıdır. Ancak her şeye rağmen iklimlerde değişim de kaçınılmaz. Aslında doğal nedenlerle oluşacak değişimler devam edecektir ve etmelidir de... Öte yandan insan faaliyetlerini tetiklediği ya da etkisini artırdığı ısınma sürecinin bu şekilde devamı halinde 2030-2050 ya da daha ileriki yıllar için daha vahim sonuçlarla karşılaşmamız kaçınılmaz.

Karşılaşılacak bu türde sorunların giderilmesi ya da etkisinin en aza indirilmesi için çeşitli yollar bulunsa da en etkili çözüm öncelikle insanın kendi tüketim alışkanlıklarını değiştirmesidir. Gereksiz ve fazladan harcanan her enerji, her damla su, alınan her türlü eşya, tabağa konulan öğün ileride daha da büyük sorunların oluşmasında en önemli etkendir aslında. İhtiyacı kadar tüketen insanoğlunun çevresine vereceği zarar daha da az olacağından, gelecek nesillere bırakacağımız kaotik ortam daha çözülebilir bir soruna dönüşecektir.

Bu nedenle karbon depolama, uzaya ayna yerleştirme gibi fayda-maliyet analizi açısından Hollywood senaryosunun ötesine geçemeyen çözümlerle insanoğlunu meşgul etmek yerine, yanlış tüketim alışkanlıklarından uzaklaştırma yönünde adımlar atılması daha doğru olacaktır.

İklim değişikliğinin olumsuz etkilerini azaltmada karbon döngüsü, yani ormanlar ve denizlerin varlığı önemli. Bir başka ifadeyle atmosfere salınan karbondioksit fazlasının yok olmasıyla ilgili durum doğrudan ormanların ve okyanusların etkisini ortaya koyuyor. Bu denge ne durumda size göre?

Küresel karbon dengesinde ormanların ve okyanusların rolü tartışılmazdır. Bugün okyanusların üst seviyelerinde, eriyik karbon miktarı atmosferdeki karbon miktarı ile aynıdır. Yani sadece okyanusların üst seviyeleri atmosferdeki kadar bir karbonu içerisinde tutmakta. Derinlere gidildikçe kuşkusuz bu miktar çok daha artıyor. Benzer şekilde küresel orman alanları da karbonun tutulmasında çok önemli bir role sahip.

Bu açıdan günümüzde atmosfer içindeki karbon miktarını artıran süreç sadece yakılan fosil yakıtlarla ilgili değil, aynı zamanda onları tutacak, yutak görevi görecek okyanus ve ormanların da zarar görmesi. Orman alanları azaldıkça doğrudan doğruya tutulan karbon miktarı da azalıyor. Okyanuslar ise kirlenmeye devam ettiği sürece, okyanus yüzeyinde oluşan kirlenmiş tabaka okyanus suyu ile hava arasındaki iletişimi keserek karbonun depolanmasına da engel olacaktır. Öte yandan ısınan okyanus kütlelerinden daha fazla buharlaşma ile atmosfere karışan karbon da süreci katastrofik hale getiriyor. Bütün bu sorunlar, okyanus – orman ve atmosfer arasında binlerce yılda oluşan karbon döngü dengesini bozuyor.

Atmosferde artan karbondioksitin deniz suyuna karışarak asit oranını arttırması karbon döngüsünü bozuyor. Karbon kuyuları olarak değerlendirilen bitki ve deniz canlıların bu yeteneklerini kaybetmesi onların karbon kaynaklarına dönüşmesine neden olabilir. Bu konuda ne diyebilirsiniz?

Karbon döngüsü de tıpkı suyun döngüsü gibi atmosfer, litosfer ve hidrosfer arasında gerçekleşen bir süreç. Burada da canlıların önemli bir rolü var. Bu açıdan bakıldığında ister canlılar olsun, ister de de cansız ortamlar, taşıyabilecekleri ya da tolere edebileceklerinden daha fazla karbonla karşılaştıkları takdirde görevlerini yapamayacak hale geleceklerdir kuşkusuz.

Bu nedenle, doğal döngünün kaldıramayacağı her bir gram karbon, bu döngüyü gerçekleştirmesi gereken ortam için yüktür ve bu yük giderek ağırlaşıyor. Bir an önce doğaya verdiğimiz bu ekstra yükü azaltmak ve mümkün olduğunca ortadan kaldırmak durumundayız. Aksi takdirde Nasreddin Hoca fıkrasında olduğu gibi bindiği dalı kesen bir insan durumunda olmamız kaçınılmaz.

Doğal karbon döngüsünün kaldıramayacağı her bir gram karbon, bu döngüyü gerçekleştirmesi gereken ortam için yüktür ve bu yük giderek ağırlaşıyor. Bir an önce doğaya verdiğimiz bu ekstra yükü azaltmak ve mümkün olduğunca ortadan kaldırmak durumundayız.

■ Tutku KONUK ALTINDAL

Aradığınız sanata ulaşılabiliyor

Sonbaharın en sevdiğim tarafı şehrin her köşesinden sanat fışkırıyor olması. Benim gibi hiçbirinden geri kalmamak isteyenler için bu yazımı mini bir rehber olarak kurguladım. Şimdiye kadar zaman ayıramamış olan sanatseverler için bitişi yakın tarihli olanlarla başlamak istiyorum.

Koç Holding sponsorluğunda gerçekleşen 15. İstanbul Bienali, 32 ülkeden 56 sanatçının işlerini şehrin 6 ayrı mekanında "İyi Komşu" temasında buluşturuyor. Bienal ile eş zamanlı olarak Abdülmecid Efendi Köşkü'ndeki olaylı sergi, 24 sanatçının 1700'lerden günümüze geniş bir döneme yayılan ve bir kısmı Türkiye'de ilk kez sergilenen 30 yapıtını bir araya getirmiş. Melih Fereli ve Károly Aliotti'nin küratörlüğünü yaptığı 'Kapı Çalana Açılır' sergisi de Bienal gibi 12 Kasım'a kadar gezilebilecek.

İzmir Arkas Sanat Merkezi'nde "Su Manzaraları" sergisi Batı resim geleneğinin önemli bir bölümünü oluşturan peyzaj resmine ışık tutuyor. 19. yüzyılın ilk yarısında başlayıp 20. yüzyılın ikinci yarısına kadar uzanan döneme ait eserlerden oluşan bu seçki, Avrupa peyzaj resminin önemli temsilcilerini tek çatı altında topluyor. Büyük bir kısmı ilk kez sergilenen ve tamamı Arkas Koleksiyonu'na ait olan 90 eser, 150 senelik tarihe tanıklık etme fırsatı sunarken, Paris'in sanatın başkenti olduğu dönemlerdeki hareketliliğini de gözler önüne seriyor. Özellikle Seine Nehri kıyılarından İskoçya ve Alpler'deki göllere, Kuzey Denizi'nden Avrupa'nın ırmaklarına uzanan geniş coğrafyanın en güzel manzaralarını buluşturan sergiyi gezmek için 29 Aralık'a kadar vaktiniz var.

Sakıp Sabancı Müzesi'nde çağdaş sanatın önemli isimlerinden Çinli muhalif sanatçı Ali Weiwei'nin porselen çalışmalarına odaklanan bir sergi olmuş. Çalışmalarına "kültürlerin hazır objelerini" yerleştiren Ai Weiwei, izleyiciye yeni yorum olanakları sağlıyor ve objelerin bağlamlarına göre nasıl birbirinden bütünüyle farklı değerlere göre yargılanabileceğini gösteriyor. Sergi 28 Ocak'a kadar açık kalacak.

2017'de 60. yılını kutlayan Kale Grubu bu yaş gününü çok güzel bir sergiyle taçlandırıyor. Grup, Türkiye'nin en büyük kadın seramik sanatçılarından Füreya Koral'ı bugüne kadar yapılmış en kapsamlı retrospektif sergiyle anıyor. Halikarnas Balıkçısı, Fahrelnissa Zeid, Nejad Devrim, Aliye Berger gibi Şakir Paşa Ailesi'nin üyelerinden olan Füreya Koral, çağdaş seramiği mimariye dahil ederek bu alanda bir yenilik yaratmayı amaçlayan bir seramikçiydi. İçine doğduğu, yaratıcılığın ve aykırılığın norm olduğu Şakir Paşa Ailesi'nin ayrıcalıklı ortamına karşın, Akdeniz turkuazına tutkun olan Füreya, bilgi ve birikimini arzu edenlerle paylaşan, ülkesine faydalı olmak için çaba gösteren, değerlerine sıkı sıkıya bağlı bir Cumhuriyet kadınıydı. Yenilikçi anlayışıyla eserlerinin 'yüksek sanat' simgesi olarak görülmesine ve sanatın müzelere 'hapsedilmesine' karşı çıkan Füreya'yı anmak kadar anlamak da gerekiyor. Akaretler'deki Sıraevler'de sanatseverlerle buluşacak olan sergi; 40 yaşında seramikle bir anlamda yeniden doğan, sanatın iyileştirici ve dönüştürücü gücünü kendinde cisimleştiren Füreya'nın bilinmeyen yönlerine ışık tutuyor. Károly Aliotti, Nilüfer Şaşmazer, ve Farah Aksoy küratörlüğünde düzenlenen sergide seramik nesneler, tabaklar, porselenler ve duvar panoları dışında kişisel eşya ve aileye ait bilgiler de yer alacak. 18 Kasım'da açılacak olan sergi Ocak ayı sonuna kadar gezilebilecek.

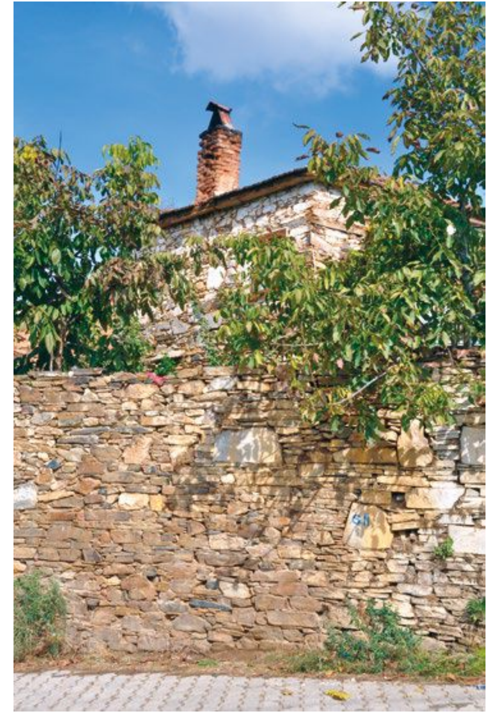
Listeyi büyütmek mümkün. Anlattıklarımın dışında birbirinden çeşitli eserler sunan küçük galerileri de unutmayalım. İçlerinden zevkinize uygun olanı bulmak için biraz bakınmanız yeterli. Bana kalırsa hiç vakit kaybetmeden rotanızı belirleyip gidin, görün, deneyimleyin. Sanatın iyileştirici gücüne hepimizin ihtiyacı var.

[İ. Hakkı Kesirli]

Çiçek diyarında bir köy

Söğütören

Kasım doğanın uykuya çekildiği ayların başlangıcıdır benim için. Yeşilin turunculara, kırmızılara ve sonrasında kahve renginin her tonuna dönüştüğü bir renk cümbüşünü taşır bu ay.

Biz sizi güneşli bir Kasım gününde sağı solu çiçek bahçeleriyle çevrili bir yoldan yaşanacak bir köye götürüyoruz. Bayındır'ın yüksek bir köyüne Söğütören'e gidiyoruz.

Sabah kahvaltı etmeden çıkın yola Torbalı'ya kadar birçok kahvaltı mekanı var. Keyifli bir kahvaltı sonrasında kahvelerimizi de içtiysek yola koyulalım...

Yol boyunca birçok sera ve çiçek evi göreceksiniz. Bu güzellikleri evinize taşımak istemez misiniz?

Torbalı'nın içinden Bayındır'a doğru dönüyoruz. Yepyeni harika bir yol, üstelik sağlı sollu çiçek ve fidan seralarıyla dolu. İnsan hepsinin önünde durup teker teker gezmek istiyor. Ben öyle yaptım teker teker olmasa bile 10 - 12 kadar serayı gezdim. Bayındır, çiçek konusunda hakikaten İzmir'in gururu olmuş. Türkiye'nin her yanına fidan gönderen ve dünyaya açılan bu şirin ilçemizde herkes İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin katkılarından söz ediyor. Belediyemizin yerel kalkınmada tarıma verdiği önemin tüm diğer belediyelere örnek olması lazım ki ülkemiz tarım ürünlerinde kendi kendine yetebilen eski günlerine dönebilsin.
Seralardan alışverişi dönüşe saklayın derim. Ancak, gördüğünüz ve beğendiğiniz çicekleri ve sera adlarını not alın, ben birkaç tanesini kaçırdım...

Yol uzayıp gidiyor çiçekler içinde. Taşkesik, Arıkbaşı ve Elifli'yi geçtikten sonra Furunlu sapağınadan sola yukarı doğru sapıyoruz...

Eski Furunlu

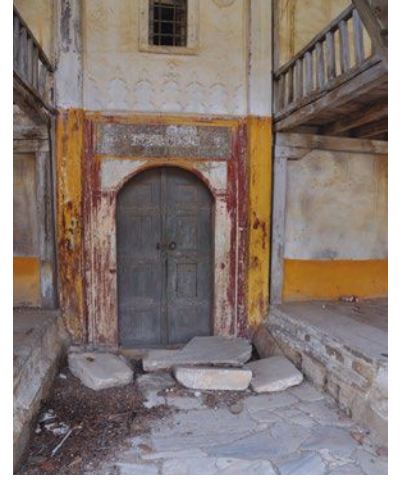
Söğütören yolu üzerinde terkedilmiş bir köye rastlayacaksınız. Burası eski Furunlu. Çok güzel bir doğayı neden terkettiklerini merak edip geri döndüm. Yeni Furunlu yolun sağında kurulmuş ve köyün girişinde otoray istasyonu var.

Bendeki şansa bakın Tire otorayı kaç saatte bir geliyor bilmiyorum ama tantanlarda otorayın geçişini beklemem gerekti... Resmi söylemi bariyerli hemzemin geçit ama benim için tantanlar...
Ve yol açılırken o tan tan sesini yeniden duymak çok hoşuma gitti. Muhtarı yerinde yoktu ama konuştuğum kişiler eski furunlunun ulaşım zorluğu için terk edildiğini söylediler. Bana göre yazık etmişler...

Eski Furunlu'ya geri döndüm. Camisi harap olmuş ama yıkılmamış, minaresi de sapasağlam. Daracık merdivenlerinden çıkıp sizin için köyü yukarıdan fotoğrafladım.

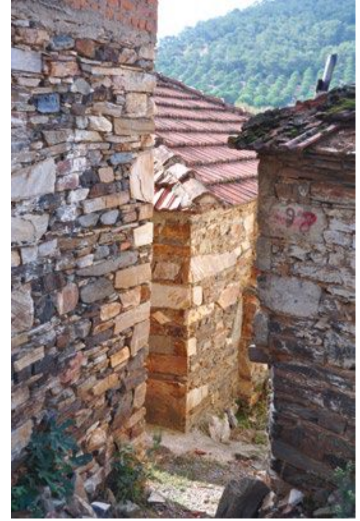

Eski Furunlu, camisi, okulu ve evleriyle tam bir hayalet köy.

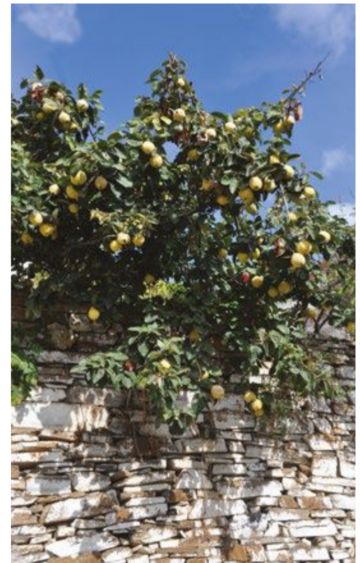
Yine de eski taş yolları ve aşı boyalı evleri ile çok güzel göründü gözümüze.

Okulda sağlam bir bina olduğu gibi duruyor. Evlerin çoğu yıkılmış. Köyde 2 hane yaşıyor görünüyor. Birisi o doğaya çirkinlik katan bir prefabrik ev kurmuş. Diğeri nispeten biraz daha düzgün ama o taş ev görüntüsünden çok uzak... İki ev de kapalıydı, sahipleriyle konuşamadım.

Haydi Söğütören'e

Yola devam ediyoruz. Keyifli bir yoldan yukarıya tırmanıyoruz. Söğütören yeşillikler içinde büyük ve canlı bir köy. Kahveler pazar günü olduğu için dolu. Birkaç sohbet sonrasında eskiye merakım nedeniyle köyün en eski mahallesine yöneliyorum.

Caminin hemen dibindeki "Camili kahve" adını verdiğim kahvede Halil Filizli, Kadir ve Yunus Şenci ile iki çay içiminde, öğle ezanı vakti sohbete duruyoruz.

"Yörük köyü burası" diyorlar. Kiraz, incir ve zeytincilik yapıyorlar. Biraz da arıcılık var. Bu sene hem kiraz da hem de incirde iyi mahsul alınmış. Köyün nüfusuna baktığımda da gördüğüm o ki hali vakti yerinde mutlu bir köy. Zeytin hasatı Ocak ayında yapılıyor. Yüksek rakım için bile olsa geç bir hasat diye düşünüyorum.

Köy mezarlığının yukarısına fıstık çamları dikilmiş, ağaçlar henüz bodur olsalar da ilk ürünler alınmaya başlanmış.

Şehirden göçen var mı buralara diye sorduğumda daha yukarıda Alankıyı'ya göçenlerin olduğunu duymuşlar ama Söğütören henüz şehirlilerce keşfedilmemiş. Köyün taşevlerinin güzelliklerini sizin için fotoğrafladıktan sonra geri dönüyorum.

Dönüş yolunda güzel bir tesis görüp öğle yemeği için duruyorum ama henüz açılmadığını öğreniyorum. Belki sizler gittiğinizde açılmış olur.

Ben bildiğinden şaşma kardeşim diyerek öğle yemeği için Ayrancılar'da Merve Pide'de mola veriyorum. Harika bir paça çorbası üzerine 1,5 kıymalı pide'ye 26 TL ödeyerek evin yolunu tutuyorum.

Bayındır'ın dağ köylerini ziyaret etmeyi önümüzdeki sayılarda da sürdüreceğiz. Zamanınız varsa dönüş yolunda Elifli ve Yakapınar'ı ziyaret edebilirsiniz.

"Camili kahve" adını verdiğim kahvede Halil Filizli ve Kadir Şenci ile köyün geçimi üzerine sohbet ettik.

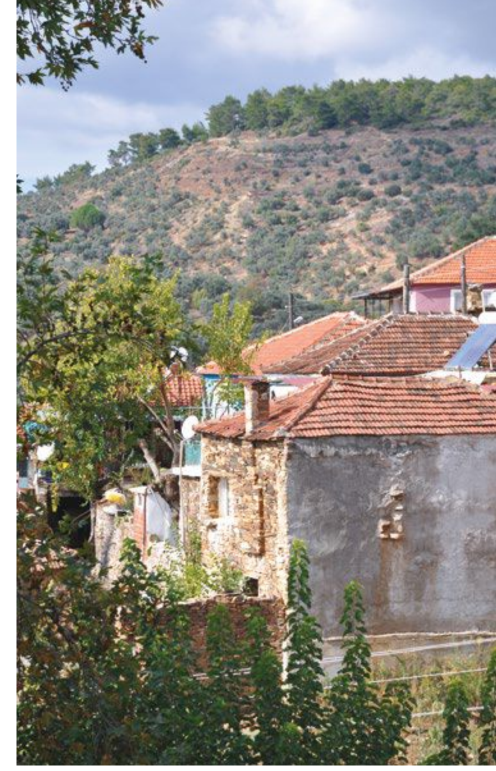

Söğütörenliler korudukları taş evlerde yaşamlarını sürdürüyorlar. Keşke daha çok koruyabilseler ve yıkılmış olanları da ayağa kaldırabilseler...

[Gökmen Küçüktaşdemir]

Dünyaca ünlü isimleri İzmir'e getirecekler

Bir kentte doğmak ve yaşamak bize 'kentlilik bilinci' kazandırmıyor. Yaşadığımız kentleri daha iyi tanımalı ve o kentlerin gelişimi için bizler de çaba göstermeliyiz ki gelecek kuşaklara daha güzel bir miras bırakalım. Bu perspektifi yakalamak; çevreyi korumaktan sağlığa, ekonomiden kültür ve sanata uzanan bir dizi girişime, faaliyet ve proje üretmeye kadar uzanıyor. İzmir'de kentlilik bilincinin yayılmasına örnek gösterilebilecek isimlerden bir de Medical Park Başhekim Yardımcısı Dr. Zeki Hozer...

Mesleğinde iyi bir noktada olmasının yanında geçmişten günümüze İzmir'in öne çıkan figürlerini araştırıp onları kitaplaştıran Zeki Hozer, destek verdiği projelerin dışında organize ettiği konferans ve söyleşilerle dikkat çekiyor. Dünyaca ünlü isimleri şehre getirmek için çalıştıklarını anlatan Hozer, "Yeteri kadar gücümüz ve birikimimiz var. İzmir'de bize destek verecek başka kurum ve kuruluşlarla çok güzel işlere imza atabiliriz. Özellikle İzmir İktisat Kongresi haftası için çok özel etkinler planlıyoruz" diyor.

Üzerinde çalıştığınız bir dizi kitap çalışması var. Bu kitaplar hakkında biraz bilgi alabilir miyiz?

İzmir'in geçmişine baktığımız zaman 3 önemli figür gördüm ve onları kaleme almaya karar verdim. Kent için çok önemli tarihsel dönemleri var. Bunlardan biri olan Sabetay Sevi'nin yaşadığı dönem. İzmir açısından bence çok önemli. İpek Yolu üzerinde olan kent, aynı zamanda Osmanlı'nın Ege adalarını almasıyla Akdeniz'e açılan bir limana sahip hale gelmiş. Bu da şehrin çok kültürlülüğünü geliştirmiş. 17. yüzyılın ulaşım koşullarında; yürüyerek, atlarla, kervanlarla veya deniz yolculuklarıyla sırf Sabetay Sevi'yi görmek için on binlerce insan İzmir'e geliyormuş. Onu göremeseler bile Varyant'taki Yahudi mezarlığına gidip annesinin mezarına yüz sürmek için yola çıkıyorlarmış. On binlerce insandan bahsediyoruz. Düşünebiliyor musunuz? Bugün bile İzmir'de herhangi bir kişiyi binlerce insanın ziyaret ettiği size söylendiği zaman, "Bu nasıl olur?" dersiniz. Bu 17.yy'da meydana geliyor. Ben İzmir'in gerçekten önemli şahsiyetlerine üzerinde odaklanarak bu konuyla ilgili araştırmalar yaptığım zaman en sarsıcı kişilik olarak bana mesih olarak görülen Sabetay Sevi geldi. 10. yy'dan itibaren Türkler tarafından kuşatılan kent için önem taşıyan diğer önemli isimlere de baktım. Benim için diğer iki figürden biri İzmir'in ilk psikoposu ve ilk şehit olmuş Hıristiyan olan Aziz Polykarpos ve diğeri de Müslümanlar için çok önemli bir yeri olan Şeyh Bedrettin'di.

Ne kadar süredir bu kitaplar üzerinde çalışıyorsunuz? İlk kitap hangisi olacak?

Çalışmalarım yaklaşık 4 yıldır devam ediyor. Okunan sayısız kitap ve sayısız incelemeden sonra oturup Sabetay Sevi'nin kitabını yazdım. Şu an incelemede. Sabetay Sevi ile ilgili çok iyi çalışmalar var gerçi ama İzmir'e özgü ve sosyolojik olaraktan dönüşümün olduğu bir anlatım tarzında değil. Böyle dini planda ele alındığında sosyolojik transformasyonu tam olarak İzmir'e özgün anlatmayan yazılar ya da anlatan ama tam olarak yeterlilik ölçüsünde görmediğim metinler gördüm. Yahudilik, Hıristiyanlık, Müslümanlık üzerine odaklandığım zaman bu kitabın oluşma aşaması çıktı. Tabii ilk önce Sabetay Sevi ile ilgili olan.

Bu 3 kitap ardı ardına gelecek. Tabii yayınevleri hepsini bir arada da çıkartmak istiyor. Büyük kitap İzmir'in 3 dini figürü şeklinde ama ayrı ayrı da çıkarılabilecek. Henüz baskı tarihi belli değil.

Bu kitaplar evet var ama bu kitapların dışında da başka birçok şey yapıyorsunuz...

Ben tıp doktoruyum. Kendi mesleğimi çok seviyorum. Birçok özel hastane kuruluşunda görev aldım. En son Central Hospital'in başhekimiydim. Şimdi ise Medical Park'ta görevlerime devam ediyorum. Çok sevdiğim bir mesleğim var. Hep denir ya "Tıp fakültelerinden az doktor çıkar" diye. Tıp fakültesi zorlu bir süreç olduğu için insanlar kafalarını boşaltmak için farklı yönelimlere mecburiyet hissediyorlar. Bir de okuma yetileri çok gelişmiş insanlar haline dönüşüyorlar. Yüzlerce, binlerce kitap okuyorlar. Hacmi çok geniş olan kitaplar.

Medical Park
Başhekim Yardımcısı
Dr. Zeki Hozer

Bir de tıp eğitiminin her insana kazandırdığı farklı spektrum var. O yelpaze de şu; en büyük değer biliyorsun yaşam hakkı. Yaşarken bir yandan da mesleği profesyonelce icra ederken birçok şeyle karşılaşıyorsun. Ölümcül bir durumdaki bir hastaya müdahale edebiliyorsun, ekonomik durumundan ailesine her şeyi tam olan bir hastaya aslında çok önemli bir hastalığı olduğunu söyleyebiliyorsun. Bu bizim açımızdan belki çok bencilce olacak ama engin bir deneyim oluşturuyor. Tüm bu duygular ve deneyimler içinde birçok açıdan her şeyi sorgulamaya başlıyorsun. Birçok meslekteki insana göre daha fazla meşguliyet içinde oluyorsun. Bu durum süreç içinde zihni rahatlatmak için farklı işlere ya da hobilere doğru kayıyor. Ben kendi adıma sanatla uğraşmaktan ve proje üretmekten keyif alıyorum.

Doktorlarda megolomani var

Birçok doktorda kendisine tanrısal bir güç atfedildiği duygusu var. Sizde de var mıdır?
Yok diyemem. Şöyle ki, fiziksel olarak ölmüş olan bir hastaya şartlar uygun olduğu zaman, çok yerinde müdahaleler yaparak onu canlandırabilme ve hayatını uzatabilme şansımız var. O zaman insanın hissettiği çok farklı bir duygu oluyor. Buna Tanrı demeyelim ama tanrısal ve bambaşka bir yeteneğin olduğunu insana özümsetiyor ve biraz da böyle bir megolomani yaratmıyor değil. Kurtarma anına, yaratılışın en iyi hissedildiği an diyebiliriz. Yani yaratıcıya en yakın an. Yaratıcıyla belki duygusal bir birliktelik ama hakikaten tanrısal bir iş. Çünkü her yaratımda biliyorsun tanrısal bir hadise vardır.

Bu aynı zamanda demek ki birçok doktorda müziğe, dansa, resme de yansıyor. Sizde de edebiyata yansımış gibi...
Edebiyat, kültür ve sanat hepsi, hepsi var.

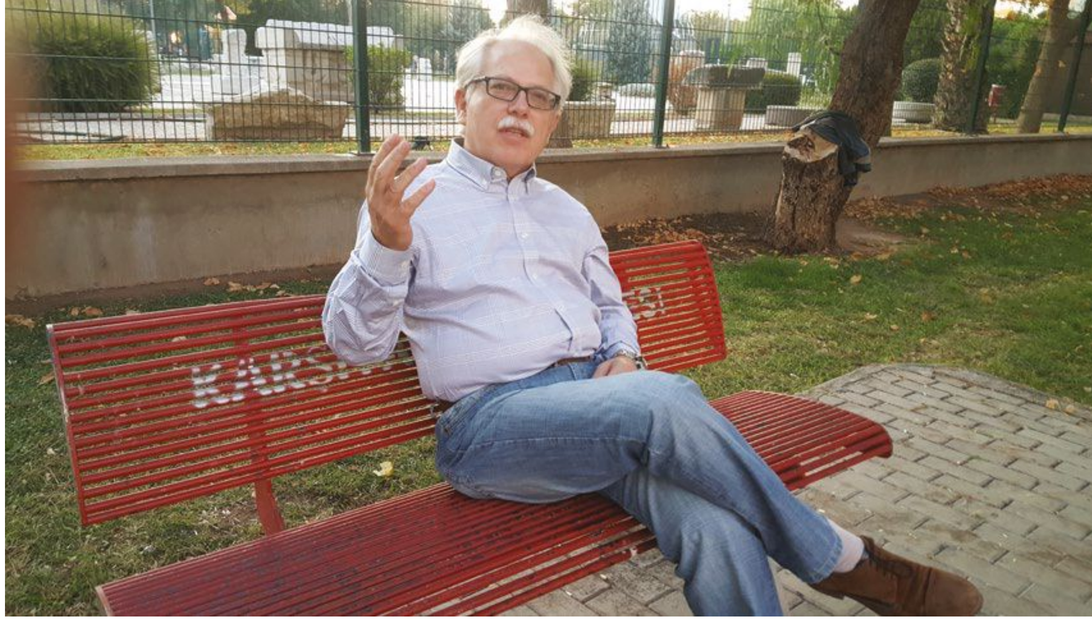
Doktorluk devam ederken, kitaplar yazılırken bir de organize ettiğiniz söyleşileri görmeye başladık. Bu fikir nasıl doğdu?
Birbirinden değerli isimleri şehrimize getirip İzmirlilerle buluşmalarını sağlıyoruz. Yazar Gülşah Elikbank'ın moderatörlüğünde düzenlenen ve herkese açık olan etkinliklerde Tuna Kiremitçi, Hulki Cevizoğlu, Buket Uzuner ve Ataol Behramoğlu gibi isimler bugüne kadar konuklarımız arasında yer aldı. Hem hastanemiz hem de bir otelin desteği ile düzenliyoruz söyleşileri. Her ay kafamızdaki şey, İzmir'de Davos vari bir kültür ortamı yaratmak. İzmir'in kültürel ve ekonomik açıdan daha iyi bir yere gelmesini istiyorsak bu kentte yaşayan herkesin bu için çaba göstermesi gerektiğine inanıyorum. Ben ve bu söyleşilerin geçekleşmesini sağlayan arkadaşlarım da bunun için çalışıyoruz.
Dünyanın en önde gelen siyasi, ekonomik, kültürel figürlerinin İzmir'de ağırlandığı; insanların bir toplantıdan bir panele, bir

açık oturumdan bir başka konferansa koştuğu bir şehir olmayı hayal ediyoruz. Dünya çapında isimleri İzmir'de konuk ettiğimizi ve onları takip eden yüzlerce insan olduğunu hayal etmek çok güzel. Bu hayale İzmirlilerin de destek olmasını diliyorum. Şimdilik ayda 1 toplantı, 1 konferans , 1 panel ya da söyleşi halinde sürüyor yaptığımız etkinlikler... Daha sonra da İzmir İktisat Kongresi'nin haftasında, 1 hafta boyunca devam edecek panel, açık oturum ve konferanslardan oluşan bir zirve planlıyoruz. Sonra bunu sürekli devam ettirmek istiyoruz.

Yeni projeler çıkabilir

Yaptığınız organizasyonlar başka bir şeye de dönüşebilir mi?
Önce yazdığım üç kitabı tamamlayacağım. Sonra belki herhangi bir festivale öncülük yapabiliriz ama küresel bir şey olur. Lokal değil de herhangi bir kültürel festivalinin İzmir distribütörlüğü gibi bir şeyler var kafamızda. Mesela bienaller açısından biliyorsunuz sorunlu İzmir. Özellikle resim, heykel ve karşılaştırmalı edebiyatlarla ilgili sıkıntılarımız var. Dünya çapında bir karşılaştırmalı edebiyatlarla ilgili şey yapabiliriz. Seminerleri ya da işte festivalleri yapabiliriz. Bir Akdeniz kültürü var. Onun üzerinde durabiliriz.

Mesela sokak sanatları festivali için İzmir'de bir hazırlık var. Sanırım siz de böyle bir şeyden bahsediyorsunuz?
Evet. Hem Avrupa'dan hem Amerika'dan sokak sanatçıları getirdiğin zaman bambaşka katma değerler yatırılır İzmir'e. onların yanında yemek kültürlerinin aktarıldığı stantlar. Çok güzel olur.

Bir yandan da hem şahsınızda hem de Medical Park olarak desteklediğiniz birçok sanatsal çalışma da var. Bunları da görmek güzel...
Biz Medical Park olarak bir CD yaptık ve tüm hastalarımıza veriyoruz. Bu CD'de 13.yy ile 17.yy'daki Türk bestecilerinin eserlerinin Klasik Türk Musikisi'nin değişik makamlardaki eserleri var. Bunlar Osmanlı döneminde tedavi amacıyla kullanıyordu.

Hastalarımız için hakikaten müzikle terapi meydana geliyor. Ayrıca bir koromuz var, koroyu kurduk. Hem Türk Sanat Müziği hem Türk Halk Müziği üzerine çalışıyorlar. Şimdi çocuk korosu kuruyoruz, çocukların seçmelerini yaptık. Çocuk korosuna yönelik olarak da çok büyük desteklerimi olacak, İzmir açısından çok da büyük başvuru oldu. Yaklaşık olarak 40 kişiden oluşacak çocuk korosunun ilk konserini 3-4 ay sonra İzmirliler dinleyecek.

CV Tasarım Yarışması, Kısa Film Festivali gibi desteklediğiniz organizasyonlara eklenen yenileri var mı?
Kültür ve sanat hepimiz için gerekli. Elimizden geleni yaparak, birilerini harekete geçirmemiz gerekiyor. Şimdi Aysa Organizasyon'un tiyatro üzerine çok güzel bir projesi var. Biz de ona destek olacağız. Şöyle düşünün tüm Türkiye'de oynanan en iyi oyunlar, bir ay gibi kısa bir süre içerisinde İzmir'e gelecek. Yani siz işte herhangi bir tiyatro eseri İstanbul'da ben gidemedim, izleyemedim diyemeyeceksiniz. Çünkü tüm Türkiye'deki eserler İzmir'e gelecek, bir aylık süre içerisinde tüm eserlerin hepsini izleyebileceğiz. 2018 yılı içinde bu uluslararası sahne alan oyunları da kapsayacak. Balkanlardan, Amerika'dan dönem içerisinde en çok izlenen tiyatro eseri İzmir'de sahnelenecek ve bu müthiş bir şey. Yani işte Brodway'deki bir olayı siz burada görebileceksiniz.

Bu arada İzmir Gazeteciler Cemiyeti ile de bir takım ortak girişimlere imza atma durumunuz var sanırım?
Evet. Bundan sonra Gazeteciler Cemiyeti'ne üye olan tüm çalışanlar hastanemizden özel indirimli bir sağlık hizmeti alabilecek. Ama onun dışında kültürel anlamda da Gazeteciler Cemiyeti ile tüm Dünya Gazeteciler Cemiyeti'nin gazeteciliğe dair sorunlarının ele alındığı seminerler, konferanslar ya da sempozyumların yapıldığı bir kurgu içerisinde de iş birlikteliklerimize devam etmeyi planlıyoruz. Belki bir, iki yerel organizasyondan sonra, uluslararası formasyonu her sene için yerel şekilde devam ettireceğiz. Etkinlikler netleşince bunların duyurusunu da yaparız.

Sevginiz Bir Ağaç Gibi Kök Salsın

TEMA NİKAH ÜRÜNLERİ

Farklı tasarımlarımız için **tema.org.tr** internet sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
Bilgi ve sipariş için **nikahurunleri@tema.org.tr / (212) 291 90 90**

tema.org.tr | temavakfi

TEMA

[A. Nedim Atilla]

Raffaello'nun yeniden doğuşunun tablosu

ATİNA OKULU...

(1)

2015'te Avignon yakınlarındaki Işık Taşıyan Eller isimli taş ocağında eserleri sergilenen sanatçılardan biri de Raffaello idi...
Tabii ki en önemli eser olarak Atina Okulu yer alıyordu. Roma'ya kadar gidip de orijinalini görmediyseniz yazık olmuş demektir.

Raffaello Sanzio'nun günümüzde Vatikan Müzeleri içinde yer alan ve Papalık Odaları'ndan "Stanza della Segnatura"nın bir duvarını kaplayan ünlü freskini bilmeyen yoktur. Bu freskin adı Atina Okulu'dur. Peki, Raffaello eserine neden bu adı koymuştur ya da neden böyle bir fresk yapmaya karar vermiştir?

Rönesans kelimesinin kökeni Latince "renascere" fiilinden gelmekte, renascere de yeniden doğmak / yeniden doğuş anlamlarına vurgu yapmaktadır.

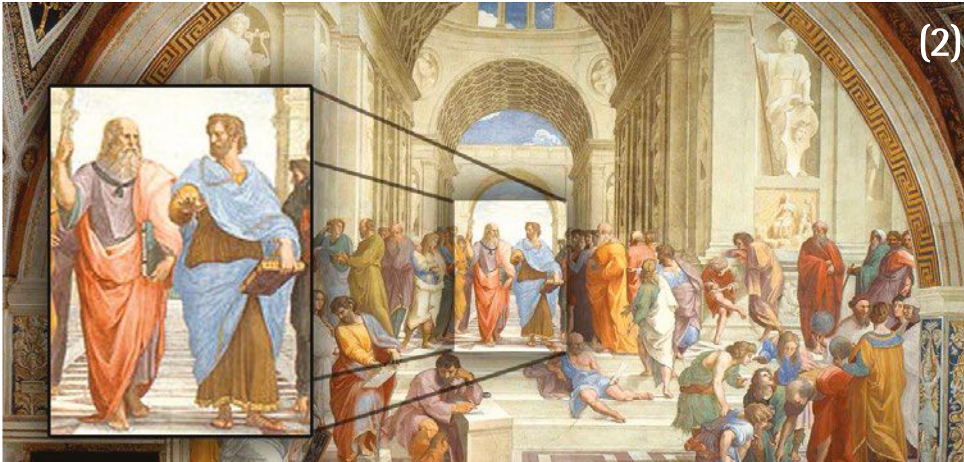
Bu bakımdan Rönesans, Antik Yunan Sanatının ve kültürünün yeniden doğuşunu simgelemektedir; ulaşılmak istenen ise Roma İmparatorluğu'nun dünyaya hükmeden o eşsiz gücüdür. İşte Raffaello de bu yüzden Atina Okulu'nu konu alan bir fresk yapmış ve freskin arka planını da Roma mimarisini örnek alarak tasarlamıştır.

Daha sonra bu tablonun kopyaları dünyanın bütün önemli müzelerine taşınmıştır. (Resim1)

Raffaello, Atina Okulu freskinin sol tarafına müzik ve aritmatikle ilgilenen düşünürleri, sağ tarafına ise geometri ve astronomi ile ilgilenen düşünürleri yerleştirmiştir. Ortada yer alan düşünürler ise her konu hakkında kendisini geliştirmiş ve kendi oluşturdukları felsefi sistemler üzerinde çalışan düşünür ve filozoflardır.
Günümüzden yaklaşık 1500 yıl önce, M.S. 529 yılında Bizans İmparatoru Justinianus'un Batı Anadolu'da doğan Yunan felsefesi okullarının sonuncusu olan Platonik Academia'yı kapatmasına rağmen bugün bütün dünyanın hâlâ felsefeyi Miletos'ta başlatmaları boşuna olmasa gerek. Justinianus'un Hıristiyanlaştırmak istediği felsefe aslına ancak Roma'da dönebilecektir. Bildiğimiz anlamdaki ilk felsefeyi ortaya koyan Miletoslulardır.
Bugün Avrupa kültürünün kurucu düşüncelerinin bugüne kadar süre gelen başlıca ilkeleri ve kaynağı da bu Yunan felsefesidir. Felsefe tarihinde filozofları ve felsefe sistemlerini sınıflandırmada çeşitli ölçütler kullanılmıştır. Yunan felsefesi söz konusu olduğunda da Miletos Okulundan, İyonya filozoflarından, Hellenistik felsefe akımlarından söz edilir. Ancak en sık kullanılan sınıflandırma kavramlarından biri Sokrates-öncesi felsefe, diğeri de Sokrates, Platon ve Aristoteles'i de içeren Atina Okulu veya Atina Felsefesidir.
Sokrates, Platon ve Aristoteles'i de içeren Atina Okulu veya Atina Felsefesi, adının da belirttiği gibi Atina'da ortaya çıkmış olmakla birlikte Pre-Sokratik dönemle arasındaki ayırım salt tarihsel ve coğrafi arka planlı bir ayırımdan ibaret olmayıp, temelinde bazı başka öğe ve özellikler de vardır. Örneğin felsefi bakımdan genel olarak Sokrates öncesi Yunan felsefesi materyalist nitelikte bir felsefeyi temsil ederken, buna karşılık Atina Okulu idealist bir felsefeyi temsil etmekteydi.

Raffaello, Atina Okulu'nu resmederken buradaki figürleri rastgele bir şekilde yerleştirmemiş, hepsine felsefelerine göre belli bir anlam ve duruş vermiştir. Örneğin ortada öne doğru adım atmakta olan iki figür Platon ve Aristoteles'i temsil etmektedir.
Platon elinde Timaios kitabını tutmakta, Aristoteles de Ethicha isimli en önemli kitaplarından biriyle kendini göstermektedir. Freskte görüldüğü üzere Platon parmağıyla yukarıyı, gökyüzünü yani idealar dünyasını işaret etmektedir; çünkü Platon'a göre bu dünya, yani fenomenler dünyası, idealar dünyasının sadece bir gölgesidir ve hakikat ancak idealar dünyasında bulunabilir.

Aristoteles ise eliyle yeryüzünü, bu dünyayı, Platon'un diliyle fenomenler yani görüngüler dünyasını göstermekte çünkü esas bilginin ve hakikatin bu dünyada, görüp dokunabildiğimiz bu yeryüzünde olduğuna inanmaktadır. Bu arada Raffaello, Platon figürünün yüzünü yaşadığı dönemde çok meşhur olan Leonardo da Vinci'den esinlenerek ve onun yüzünü temel alarak tasarlamıştır. (Resim 2)

ARİSTOTELES

İÖ. 4. Yüzyılın siyasal arenasında güç dengelerinin kent devletlerinden kuzeye, Makedonya krallığına kayması felsefi düşüncede de etkisini gösterdi ve Atinalı Sokrates ve Platon'dan sonra Yunan felsefesinin en büyük filozofu Makedonyalı Aristoteles oldu.

Aristoteles, Selanik yakınlarında Stageiros'da doğmuş, kralın hekimliğini ve yakın dostluğunu yapan hekim ailesinde büyümüştür. 19 yaşında Platon'un Akedemia'sında eğitime başlamış, bu organizasyonda yapıtlarıyla kendini göstermiş ve eğitmen olmuştur. Platon öldükten sonra Assos'a gitmiş ve kralın kızıyla evlenmiştir. 343 yılında Makedonya Kralı Philipp'in isteğiyle oğlu İskender'e 3 yıl eğitim vermiş ve İskender'in askeri eğitimi için orduya gönderilmesi üzerine ayrılmış ve İskender'in Asya seferine çıkması üzerine Atina'ya yerleşip bilimsel çokyanlılığın, öğretim disiplini ve planlı araştırmalarıyla öne çıkan kendi okulunu kurmuştur.

Okulun adı Lykeion'dur (lise) ve ayrıca eğitimi Platon gibi oturarak değil de gezerek yaptığı için Peripatos (Gezinenler) okulu olarak da adlandırılmıştır. 335-323 yılları arasında 12 yıl okula emek verdikten sonra İskender'in ölümü sonrasında Atinada'ki Makedonya ile yakınlığına duyulan tepkilerden korkarak (ki hemen dinsizlikle suçlanmıştır) Khalkis'e gitmiş ve 1 yıl sonra mide rahatsızlığı nedeniyle ölmüştür.

Aristoteles, büyük bir araştırıcı, toplayıcı ve gözlemcidir. Her ele aldığı soruyu sistematik olarak derleyip düzenlemiştir. Sokrates'e göre erdeme, dolayısıyla mutluluğa bilgi yolu ile varılabilirdi. Platon, İdea öğretisine bu yolla varmıştı.

Sofistlerin bu alandaki rölativist bilgilerine karşı Aristoteles'in sistematik olarak yaklaşması onu mantığın kurucusu yapmıştır. Felsefe önce doğa, sonra insanla ilgili konuları araştırmış, Platonla birlikte dialektik ve metafizik de eklenmiştir. Aristoteles felsefenin konularına Mantık'ı (logike) da eklemiştir ve Mantığı, bilimsel çalışmanın bir aleti (organon) olarak görmüştür.

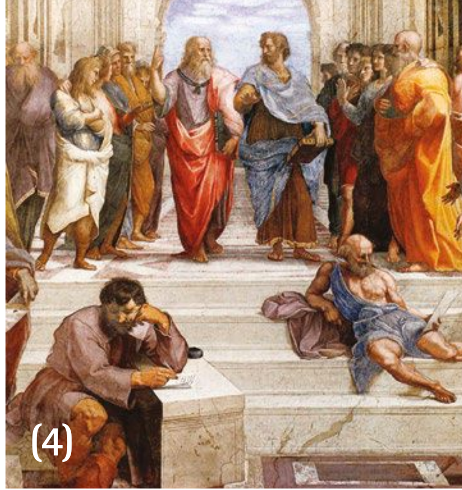

(3)

Platon ve Aristoteles'in hizasında, freskin sol tarafında yer alan yeşil tunikli figür ise filozof Sokrates'tir. Sokrates, Platon'un diyaloglarında görüldüğü gibi etrafındaki insanlara sorular sorarak ve onları düşünmeye iterek kendi felsefesini açıklamaktadır. (Resim3)

SOKRATES

Ardında kendisine ait hiçbir eser bırakmadığı halde, Batı felsefe tarihi Sokrates'ten önce ve Sokrates'ten sonra diye ikiye ayrıldığına göre, onun felsefedeki yeri ve önemi tartışılmaz bir gerçektir. Özellikle Platon ve Ksenophon'un elinden çıkma kitaplardaki yorumlardan edinilen bilgilerle oluşturulan Sokrates karakteri felsefe tarihinin bütün aşamalarında öyle derin bir yer edinmiştir ki, onu kendisinden önceki tüm düşünürlerin önüne geçirdiği gibi Batı felsefesinin de baş filozofu kılmıştır.

Sokrates eskinin dini fikirleri, ahlak ilkeleri ve bilimsel kavramlarıyla artık soluk alamayan çağına doğa felsefesinin dar sınırlarını genişleterek, bilimsel bir ahlak sunarak ve zihinlere eleştirel bir düşünce yöntemini zerk ederek bir yanıt verilebileceğinin farkına varınca, ilk işi felsefeyi Miletos'un göklerinden yeryüzüne, yaşadığımız dünyaya, hatta tek tek bireye indirmek olmuştur. Bu yüzdendir ki antikçağda çoğu felsefe okulu onu kurucusu saymaktan onur duyar, pek çok filozof onu filozofların en kusursuz örneği olarak görürdü. Sokrates toplumun genel din ve otoriteyi sarsıcı tutumlardaki hassasiyetini çok iyi bildiği halde doğruyu söylemek, öğretmek ve bunun ardından gitmek gerektiğine, Atina'yı ve dolayısıyla Yunan toplululuğunu ışığa kavuşturacak her türlü fikrin arkasında durmak ve özellikle geleceğin yurttaşları olarak gördüğü gençliğin eğitilmesi gerektiğine inanırdı.

(4)

Merdivenlerin hemen başında, yüzünü eline dayamış şekilde oturan adam ise Herakleitos'tur.

Herakleitos kendi çağında "karanlık adam" ya da "ağlayan adam" olarak tanınırdı; Raffaello, Herakleitos'u bu yüzden üzgün ve düşünceli bir şekilde resmetmiştir.

Raffaello bu freski yaptığı sıralarda Michelangelo da Sistine Şapeli'nin tavanı üzerinde çalışmaktadır. Tavan fresklerinin yarısı tamamlandığında, şapel gösteri amaçlı açılır; Raffaello de freskleri görmeye gider. Raffaello gördüğü freskler karşısında şaşkınlığa düşer ve Michelangelo'ya hayran kalır. Bu yüzden Raffaello, tamamlanmış eserine sonradan Herakleitos figürünü ekler ve figüründe aslında Michelangelo'yu resmeder. (Resim 4)

Merdivenlere boylu boyunca uzanmış, elindekini inceleyen figür Diyojen'dir. Kinik felsefesinin öncüsü Diyojen, medeniyeti ve her türlü malı mülkü redderek ömrü boyunca bir fıçıda yaşamaya karar vermiştir. Kendisini ziyarete gelen ve "benden bir dileğin var mı" diye soran Aristotales'in öğrencisi Büyük İskender'e bile "gölge etme, başka bir ihsan istemem" yanıtını vermiştir. Raffaello da Diyojen'i freskine, onun felsefi görüşüne en uygun şekilde yerleştirmiştir. (Resim5)

Freskin sol tarafında elindeki deftere bir şeyler yazmakta olan figür Pisagor'u temsil etmektedir. Pisagor'un tam önündeki tabloda ise kendisinin müzik ve matematik üzerine teorileri yer almaktadır. (Resim 6)

(5)

Pisagor'un tam sağ hizasındaki dengeleyici figür, Öklid'in ta kendisidir. Raffaello'nun bu figürü dönemin en önemli mimarlarından biri olan Bramante'den esinlenerek yaptığı da düşünülmektedir. Öklid etrafındaki öğrencilere, yerdeki tablo üzerine eğilmiş olarak, teori ve bilim anlayışını açıklamaktadır. (Resim 7)

Raffaello "Atina ekolü" ismi verilen freskinde sıklıkla Antik Yunan'ı kendine rehber edinen iki adet kimliğe sahip çok sayıda kişilik yerleştirmiştir. Bu sayede merkezde duran yaşlı adam aynı anda hem Platon hem de Ressam olan Leonardo Da Vinci olduğu da iddia edilir. Eskiler ekolü adlı freskte ilk olarak göze çarpan, eğilmiş bir vaziyette geometrik figürler çizen kişi aynı zamanda hem Yunan matematikçi Eukleides (Öklid) hem de kendisinin arkadaşı olan mimar Bramante'dir. Rönesansın sanatçıları, sanatları, edebi birikimi ve pozitif bilimleri restore etme çalışmalarında onların bakış açılarına göre antik Yunan şehirlerinin tanıtmak bakımından en iyi olduğu "düşüncenin altın çağı"na başvurmaktadır.

(6)

(7)

PLATON

Yunan felsefesi denince genelde akla ilk gelen isimlerden biri de İ.Ö. 427 yılında doğan ve Atinalı Ariston ile Periktione'nin oğlu Platon'dur. Sokrates'in en yetenekli öğrencisiydi. Asıl adı Aristokles'tir (aynı zamanda büyükbabasının da adıdır) Ancak geniş göğüslü olduğu için jimnastik öğretmeni ona Platon adını takmıştır. Anne ve baba tarafından Atina'nın en soylu ailelerinden birinin çocuğu olduğu için çocukluk ve gençlik dönemlerinde edebiyat, şiir ve sanat ile yakından ilgilenmiş, jimnastik ve müzik dersleri almıştır.

Gençlik dönemlerinin Atina'nın kültürel ve sanatsal olarak çok parlak bir döneme rastlaması nedeniyle bu büyük gelişimden fazlasıyla yararlanmış, tam bir aristokrat olarak yetiştirildiğinden hocası Sokrates ile tanışıncaya kadar yaşamının ilk döneminde aristokrasi yanlısı bir tutum sergilemiştir. Sokrates ile tanışmadan önce de felsefe ile ilgilenen Platon'un bu dönemdeki hocası Herakleitosçu Kratylos idi. Ancak 20 yaşında iken yeni hocası Sokrates ile tanışması ve Sokrates'in onun üzerinde yarattığı derin ve güçlü etki üzerine o güne kadar yazdığı edebi ve felsefi türdeki birçok yazısını beğenmez olmuş ve hepsini yakmıştır. Platon'un Sokrates ile yakınlığı Sokrates'in ölümüne kadar devam etmiştir. Bu süreç içerisinde hocasının yanından hiç ayrılmamıştır. Yazdıklarının hemen hemen tamamında hocasına duyduğu derin saygı ve hayranlığın izleri vardır. Çünkü Sokrates'in hayatı boyunca bilgiyi araması, sağlam karekteri, erdem, doğruluk ve hak uğruna gözünü kırpmadan ölüme gitmesi bu saygı ve hayranlığın başlıca nedenleriydi.

Sokrates'in ölüm hükmünün infazından sonra Megara'ya Euklides'e gitmiş, burada kısa bir süre kaldıktan sonra Atina'ya tekrar geri dönmüş ve yaklaşık on yıl boyunca bütün vaktini Sokratik düşünce çizgisinde ilerleyen felsefi eserlerine ve bu eserlerinin yazımına ayırmıştır. Öğretmen olarak dar bir çerçevede öğretim çalışmalarına başlaması da muhtemelen bu döneme rastlamaktadır. Daha sonra deneyimlerini genişletmek ve düşüncesini derinleştirmek için uzun bir yolculuğa çıkmıştır.

■ ÖYKÜLERİN IŞIĞINDA

Avram VENTURA

Yaşamaya zaman ayırın

Televizyonda bir film izliyordum. Son günlerini yaşayan bu filmin kahramanı, ziyarete gelen dostuna, artık zamanının tükendiğini söylüyordu. Bir yandan filmi izliyor, öte yandan bu sözcükler beynimi tırmalıyordu. Zaman üstüne çok kez kalem oynatmış olmama karşın, bu konu her karşıma çıktığında ilgimi çekmiştir. Yine izlediğim o filmin etkisiyle Yahya Kemal Beyatlı'nın "Eylül Sonu" şiirini anımsadım. Şiir şu dizelerle başlıyor:
"Günler kısaldı. Kanlıca'nın ihtiyarları / Bir bir hatırlamakta geçen sonbaharları."

Şair, ihtiyarlar için günlerin kısaldığını söylerken, nedense onlar ilkbaharları değil, yalnızca geçen sonbaharları anımsıyorlar. Bir yolculuğun sonuna yaklaşan ve bunun bilincinde olan bu insanların hüznünü, şu iki dizede duyumsamamak olası mı?

Doğrusu, okumalarım sırasında bilim adamlarının söylemlerinden çok, şair ve yazarların bu kavramlar üstüne yazdıkları daha çok ilgimi çeker. Bu soyut konulardaki söyleşilerimizde de, bir başkası düşündüklerimden tümüyle tersini söylese, onun doğrusu olarak kabullenir, saygı duyarım. Kendi payıma Aristotales, Bergson ya da Einstein'ın zaman konusuna olan yaklaşımları yerine, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın şu dizelerinden daha çok keyif aldığımı, düşünce ufkumu daha çok genişlettiğini söyleyebilirim:
"Ne içindeyim zamanın, / Ne de büsbütün dışında; / Yekpare, geniş bir anın / Parçalanmaz akışında."
Bilim adamlarının sayfalarca açıklamağa çalıştıkları bu kavramı, şair birkaç dizeyle dile getirerek doğrudan sezgilerimize seslenebiliyor.

Kimi düşünürler doğanın bir zamanı olmadığını, bu kavramı insanların bulduğunu, her bilim dalının kendi alanında bu süreci belirlediklerini söylüyor. Biz yine konunun bilimsel yanına hiç bulaşmadan, yukarıdaki birkaç dizenin anımsattığı bir öyküyü aktaralım:
Denizde balıklar, kendi düzenleri içinde, huzurla yaşamlarını sürdürürlerken, içlerinden biri suyun ne olduğunu sormuş. Soru oldukça yalın olmasına karşın tüm balıklar birbirleriyle bakışmışlar, bir yanıt verememişler. Yaşamları boyunca içinde bulundukları suyun ne olduğunu bilememeleri üzerine denizin en bilge balığını bulup bu soruyu ona sormuşlar: "Su nedir?" Bilge balık hiç düşünmeden yanıtlamış: "Ben sudan başka bir şey görmüyorum ki size bunu anlatayım!"
Bu yanıtı Divan şairi Hayâli, "Ol mahiler ki derya içredir, deryayı bilmezler." dizesiyle ne güzel dile getirmiş.

Denizin içindeki balıkların denizi bilmemeleri gibi, sorgulamadığımız sürece kimi kavramların, yerleşik görüşlerin, sıradan olayların, geleneksel yaşam tarzlarının etkisi altında yaşantımızı sürdürüyoruz. Kuşkusuz, sorgulamadığımız sürece!..
Dikkat ediyorum, zamandan konuşurken, özellikle belirli bir yaşın üstünde olanlar, içinde bulunduğumuz anların dışında, daha çok geçmişten, yaşanmış olaylardan, geçmiş anlardan ve anılardan söz ediyor. Sanıyorum ki gelecek hedefleri tükenmiş biri için anılar, biricik tutunma dalları oluyor. Onları paylaşarak, geçip gitmiş zamanı yeniden yaşamaya çalışıyorlar.
Aslında zamanın görece bir kavram olduğunu biliyoruz. Kimi için durur, kimi için çok hızlı geçer, kimi için tükenmiştir, kimi için çekilmez gelir, kimi içinse hiç geçmesini istemediği bir süreçtir. Kuşkusuz bu da sürekli bir durum değil, bir akış içerisinde her birimizin değişkenliğini ortaya koymaktadır.
Zaman neleri öğretmiyor ki bize:
Beklemeyi, sabrı, ayrılığı, kavuşmayı, sevmeyi, ertelemeyi, katlanmayı, acılara direnmeyi…
Bazı duyguları ve değerleri aşındırırken, bazılarını da güçlendiriyor, pekiştiriyor; aşk, mutluluk, hasret, acı gibi…
An geliyor böğrümüzde saplı duran bir hançer oluyor, yüreğimizi kanatıyor; an oluyor, hep söylendiği gibi üstümüze yüklenmiş her derdin ilacı…
Zamana ne denli direnmeye çalışsak da, sonunda yenilen hep biz oluyoruz.

Hayıflanmayı bir yana bırakarak, Goethe'nin söyledikleriyle sözlerimizi noktalayalım:
"Yaşamaya zaman ayırın, zira zaman bunun için yaratılmıştır… Düşünmeye zaman ayırın, başarının bedeli budur… Sevmeye zaman ayırın, güçlü olmanın kaynağı budur…"

[Hakkı Kesirli]

Veteran arabalarla Londra'dan Brighton'a

"Bonhams London To Brıghton Veteran Car Run" her yıl Kasım ayının ilk pazar günü yapılan bir festival. Üstelik 1896 yılından bu yana her yıl dünyanın dört bir yanından gelen veteran arabaların katılımı ile gerçekleşiyor.

Bu inanılmaz bir gösteri... Öylesine güzeller ki, "eskiye rağbet olsa, bit pazarına nur yağardı" sözünü tamamen boşa çıkarıyorlar.

Dünyanın tek ve en uzun veteran araba sürüşü 14 Kasım 1896'dan bu yana her yıl Kasım ayının ilk pazar günü Londra'da yapılıyor. Her yıl giderek daha da popüler olan ve daha çok arabanın katıldığı muhteşem bir gösteri...

14 Kasım 1896 tarihi İngiltere'de buharlı araçların yollardaki hız limitinin 4 km'den 14 km/saate yükseltilmesinin yasalaştığı ve aynı gün otuza yakın araç Londra'dan Brighton'a yeni hız limitine uyarak gitti. İşte festival tadındaki bu veteran araba sürüşü aynı zamanda buharlı araçların kavuştuğu özgürlüğü kutlamak için de yapılıyor.
Bu kutlamanın ana sembollerinden birisi de lokomotiflere yol veren kırmızı bayrakların yırtılması... Her yıl bu gösteri sürüşü kırmızı bir bayrağın parçalanması ile başlıyor.

"Veteran Car Run" kırmızı bayrağın parçalanması ile başlıyor. (Orta sağda)

Etkinlik öncesinde otomobillerin toplanma alanı görsel bir şölene dönüşüyor. [solda]

2017 yılında başlangıçtan 120 yıl sonra katılımcılar, bu inanılmaz arabalarıyla 60 millik tarihi yolu Londra'nın merkezindeki ünlü Hyde Park'tan başlayarak Brighton'da tamamlıyorlar.

Yarışmanın bir amacı da 1905 yılı öncesinde yapılan arabaların o ilk öncü ruhunu ve motorlarının yeteneklerini sergilemek.

Katılmak ister misiniz?

Bu yıl program yapmak için yeterli zamanınız olmayabilir ancak gelecek yıllar için bu muhteşem gösteriyi kaçırmamak için bir program yapmanızı öneriyoruz.

Turdan bir gün önce bir eski otomobil fuarına dönüşen Regent sokağındaki toplanma

Londra sokaklarında veteran araba şenliği...

Kasım ayında Brighton yolunda arabalar doğanın güzelliklerinde... (altta)

yerinde araçları incelemek çok keyifli olsa gerek...
Tur başladıktan sonra da üstü açık otobüslerle otomobilleri Brighton'a kadar takip edebiliyorsunuz.
Tur hakkında ayrıntılı bilgiyi www.veterancarrun.com adresinde bulabilirsiniz.

İzmir'de neden olmasın

İzmir'in yaşanacak şehir tanı mına katkıda bulunacak olan festivaller düzenlemeliyiz düşüncesindeyim. Hem de dünyanın dikkatini çekecek iddialı festivaller...

Yarımadamızın güzel coğrafyasında belirlenecek bir rota üzerinde 1950 öncesi yapımı arabaların kullanıldığı gösteri sürüşü düzenleyebiliriz. Destekçiler otomotiv sektöründen olsa, turizmcilerimiz kolları sıvasa, belediyelerimiz 'biz göreve hazırız' dese bu ve benzeri etkinlikleri yapabiliriz.

Bir başka önerimiz ise motorlu değil ama atlı araba festivali...
Nasıl mı? Bizim çok güzel karaçolarımız vardı, hatırlayanlar hatırlar. Bunun yanında dünya örnekleri de var...
Atlı arabaları yeniden aslına uygun olarak yapabiliriz. Kuruluşlar her bir arabanın destekçi olarak yapımını üstlenir. Kent içi bir güzergahta gösteri sürüşü yapılır. Ayrıntıları da düzenlenir tabii...

Festival önerilerimiz her sayıda devam edecek...
Sizlerin önerileri varsa onları da bekleriz.
h.kesirli@izmirlife.com.tr

[Metin Rodop] fotoğraf [Pamira Bezmen]

Nermin Bezmen:

"Hayatın bizzat kendisine aşkla bağlıyım."

Sayın Bezmen öncelikle bu röportaj için İzmir Life ailesi ve şahsıma gösterdiğiniz duyarlı yaklaşım için çok teşekkür ederim. Bazen ben de kendimle röportaj yapıyorum ve kendi kayıtlarıma alıyorum, üstelik bunu her yıl yapıyorum çünkü verdiğim cevapları her yıl karşılaştırmak eğlenceli oluyor, ama mazaretler uydurduğum zamanlar da oluyor ve kendime karşı hiçte nazik olamıyorum.
Yıllar önce kendime şöyle bir soru sormuştum: Nasıl oldu da bugüne kadar hayatta kalmayı başardın? Doğrusunu isterseniz bunun büyük bir tesadüf olduğunu söylemeliyim ve gerçekten toplumun içinden herhangi birine soru sorsaydım ilk sorum da bu olurdu. Sorular hayatımızı biçimlendirir ama bize sorulan sorular değil bizim kendimize sorduğumuz sorulardır bunlar. İşte bu söyleşide amacımız olabildiğince soru şeklinde kurgulamalarla sizin kendinize sorduğunuz soruların cevaplarını öğrenmeye çalışmak olacaktır. İnanıyorum ki okuyucularımız bu şekli ile sizi daha farklı açılardan tanıma şansına sahip olacaklardır.

Sayın Bezmen'in "Bu soruları, hayat seçimleri kişisel tasarruflarında olan kişileri konu aldığımızı göz önünde bulundurarak cevaplayacağım" dediğini not ederek sorularımıza başlayalım.

Bana göre hayatta iki önemli soru vardır. Birincisi "işinizi seviyor musunuz?" diğeri ise "eşinizi seviyor musunuz" sorularıdır. İşte bu iki soru yaşamımızdaki tüm trajedilerin ve mutlulukların kaynağıdır. Siz nasıl yorumlarsınız?
Hayatımızın önemli soruları sürekli değişir, aynen önemli cevapları gibi. Ancak, işimizin ne ve eşimizin kim olduğu kendi seçim alanımız içinde kalan ve yaşamımızın kalitesini birinci dereceden etkileyen ve önemi hiç değişmeyen iki unsur.
İş konusunda; bulunduğumuz ortamın, şartların, ihtiyaçların, taleplerin zorluğunda veya kısırlığında seçici davranmak kimi zaman şımarıklık addedilebilir ama hayat arkadaşımızın kim olacağı çok özelimize ait, çok kendimizden gelmesi gereken bir seçim.
Çocukuğumdan bu yana insan tabiatını hep merakla izlemişimdir. Duyguların değişkenliği, karakter farklılıkları beni hep etkilemiş ve üzerinde düşünmeye itmiştir. Bunca senenin tecrübesine dayanarak şunu söyleyebilirim ki; insanların kültürleri, kökenleri, sosyal statüleri, meslekleri ne olursa olsun, mutsuzluklarının ağırlıklı olarak sebebi, maddi imkânsızlıklardan ziyade sevilmeden gidilen bir iş veya kerhen beraber hayatı paylaşıyormuş gibi yapılan eşler.
"İş" ve "Eş", biri maddi, diğeri manevi yönlerimize cevap verecekken, dikkat edin, insanların bu ikisi konusundaki seçimleri aşağı yukarı aynı baz kriterlere veya dayatmalara dayanıyor. Kırsal kesimde veya tutucu çevrede aile baskısı, gelenek ve göreneklerin yönettiği seçimler, modern kentel çevrede prestij, mevkii, maddi imkânlar ve fizikî estetiğin sorgulamasından geçiyor. Neden? Çünkü insanoğlu yüreğinin ne dediğinden ziyade, içinde olduğu veya bulunmak istediği çevrenin belirlediği ve makbul bulduğu kurallarla yaşamayı yeğliyor. Bu uğurda mutluluklarından ödün verseler de razı oluyor, sora da alışkanlıklarını bozmamak için veya yeni bir serüvene atılma cesareti bulamadıklarından o mutsuzluğu devam ettiriyorlar. Daha doğrusu sürüklüyorlar.
Ben ise, hep ama hep yüreğimin sesini dinleyerek yaşadım, yaşıyorum. Sezilerime güvenirim ve içimden gelen ses doğrultusunda seçtiğim yolculukta ne karşıma çıkan zorluklardan yılarım, ne o uğurda harcadığım zamanı kayıp kabul ederim. Evet, hayatın bizim dışımızda getirdikleri de var ama onun dışında daha ziyade seçimlerimizle yaşayabileceğimiz koskocaman da bir zaman dilimi mevcut. Bir işi gönlümü koyarak yapabileceksem üstlenirim. O zaman görev olmaktan çıkar iş, eğlenceli bir serüvene dönüşür.

Hayat arkadaşım konusuna gelince; onunla dünyanın öbür ucuna gidebileceğimi hissetmişsem, şartlarımız ne olursa olsun onun beni, benim onu bırakmayacağım duygusunu almışsam, benim için tamam olan insan odur. Yürümeyen, mutsuzluk veren düzenlerin, ilişkilerin sırf alışkanlık olarak devam ettirildiğini gördüğüm zaman, o hayatlara ve insanlarına acıyorum. Benim için evlenilse de sevgili olarak kalınabilen bir beraberlik çok önemli. Şu kısacık hayat sahnemizde ne boşuna harcanacak repliğe, ne heyecansız, sahte oyunculuğa

Yürümeyen, mutsuzluk veren düzenlerin, ilişkilerin sırf alışkanlık olarak devam ettirildiğini gördüğüm zaman, o hayatlara ve insanlarına acıyorum. Benim için evlenilse de sevgili olarak kalınabilen bir beraberlik çok önemli. Şu kısacık hayat sahnemizde ne boşuna harcanacak repliğe, ne heyecansız, sahte oyunculuğa ne de aldanışa zaman var.

ne de aldanışa zaman var. Perde çekilene kadar süremizin hakkını vererek, aşkla oynayıp ortağımızı da, kendimizi de pişman etmeden solumalıyız.

Çok iş denedim. Çok farklı alanda sorumluluk aldım. Hepsini severek ve emek vererek yaptım. Hepsinden mutlu oldum. Hep kalıcı olmak, iz bırakmak tutkuma bir çıkış aradım ve sonunda yazarlık bunu geçekleştirdiği için burada demir attım.

Maya Angelou'nun bir sözü var. "İçinizde anlatılmamış bir hikaye varken buna dayanmaktan daha büyük bir acı olamaz." Sizin için henüz anlatılmamış öyküler var mı?
Henüz anlatılmamış hikâyem tabii ki çok. Snopsisini hazırlamış olduğum onlarca roman taslağım var. Yaşadıkça, okudukça, dinledikçe bu daha da çoğalacaktır, ömrüm yettiği kadar. Ama içimde acı yaratan ve sessiz çığlıkları olan hiç bir konu yok. Geçmişimden genlerime kayıtlı olanlar, göçler, ihtilâl ve kan deryası devirler, şahsen yaşadığım zorluklar, büyük kayıplar, dibe vuruşlar dahil bana her acı veren, yokluk, yoksunluk çektiren, huzurumdan çalan ne varsa hiç birinin beni o acı deryasına çekmesine izin vermem. Nitekim böylesine duyguların ve zaman dilimlerinin hepsini yazıya döktüm, her birini bir kitabımda dillendirdim ve benden çıktılar, hafifledim.
Hali hazırda acı duyarak, kâlbim kırılarak izlediğim dünya hallerini de sıraları gelince yazacağımdan şüphem yok.

Yazarken anlattığım, satırlarımda hayat verdiğim tüm karakterlerimin, iyi veya kötü, ruh dünyasına girmek benim için çok önemlidir. Öncelikle dünyaya, olaylara onların gözünden bakabilmeliyim. Yazarın bu anlamda tarafsız olması gerektiğine inanıyorum. Yoksa sevdiğiniz karakteri yüceltirken diğerlerini de lânetlemiş olursunuz. Kötünün neden kötülük yaptığını anlamaya çalışmalıyım yazarken, yalancının neden yalan söylediğini. Ancak o zaman onların beyninden geçenleri, hayâllerini ve seçimlerini onların sesinden yazabilirim, aynen iyileri yazdığım gibi.

Anton Çehov, bir keresinde şöyle demiş "Bana parlayan bir ay ışığını anlatma, kırık bir cam parçasında yansıyan ışığı göster." Başka bir yazarın ise "yazmaya başladığımda pis bir zihinle yazarım" sözünü hatırlıyorum. Sizce insan mutluyken mi yoksa hayal kırıklıkları içindeyken mi daha iyi yazar?

Yazar, her zaman yazar. Yazar için, güzel duygular, mutluluk ve huzur da, keder, kasvet, acı da anlatılması gereken duygular. Ne hayat biteviye tek duyguyla yaşanıyor, ne yazarlar tek duygu sahibi, ne de romanlar. Ben, şahsen her duygumun karşılığını o olmazsa o, olmadı bir diğer karakterimde yansıtmak üzere o an yazmıyorsam bile not alırım ve bir gün kullanırım. Her birini sahiplenebilecek bir karakter ve bir hikâye vardır muhakkak.

Ben yazarken zaten kahramanlarımın dertleri, hüzünleri ile öylesine haşır neşir oluyor ve onları derinden duyumsayarak yaşıyorum ki; özel hayatımda evimin, sevdiklerimin ve iç huzurumun yerinde olması çok önemli. Ama, az önce de söylediğim gibi; varsa hayatımda bir kaotik durum o zaman o da kendi kitabını yazdırır.

Bir yazar size aşık olduğunda asla ölmezsiniz diye bir söz vardır. Bırakın hiç ölmemeyi şu dünyada bir kadın veya erkek kendisine aşık olacak kaç tane yazar tanıyabilir ki? Bu durumda diğerleri aşık olacak bir yazar bulamazken kişinin kendisini böyle ayrıcalıklı bir konumda görmek istemesi bencillik değil midir?

Kimin gözüyle baktığınıza bağlı. Esas ölümsüz olan yazarın kahramanı veya kahramanlarıdır. Kahramanları yaşadığı kadar yazar da onların yanında gelecek zamana doğru uzayabilir. Âşık, yazar sevgili kendisini anlattıysa o anlamda ölümsüzleşebilir ama ölümsüzlüğü sadece okurların teveccühünde değil de, yazarla âşığının arasındaki derin duyguların geride bırakacağı kendi içinde bir hikâye olarak düşünürsek, âşıklardan birinin yazar olması da hiç gerekli değildir. Zira her aşkın bir hikâyesi vardır ve her âşk kendi zamanını aşıp, bedenden geriye kalan bir ölümsüzlüktür.

E.L Doctorow "Yazmak şizofreninin sosyal olarak kabul gören bir şeklidir" demişti. Bu söze katılır mısınız? Sizce sadece yazarlar değil sanatçılar, halk tabiri ile söylersek bir parça çatlak mıdırlar? Bu anlamda soruyu genişletirsek. Herşeyi ile normal gözüken birinin olağandışı tutkuları, hayalleri, becerileri ve yetenekleri olabilir mi ?

Hayâl gücüyle, kurguyla gerçekleri mezcederek, çok kişinin bakıp da görmediği, dinleyip de duymadığı, dokunup da hissetmediği, yaşayıp da hatırlamadığı, üzülüp nasıl ağlayacağını, sevinip nasıl kahkaha atacağını bilemediği duyguları renklerin, seslerin, kelimelerin sihirbazlığında canlandırmak için, elbet hem duygusal, hem düşünsel olarak farklı uzaylarda dolaşıyor olmanız gerek. Bu; geçmişi de anlatsanız, geleceğe dair düş de yaratsanız geçerli. Zira, her halükârda tamamıyle size ait olmayan bir şeylerden, birilerinden, olaylardan gerçek bir tablo yaratmaktasınız.

Yazarken anlattığım, satırlarımda hayat verdiğim tüm karakterlerimin, iyi veya kötü, ruh dünyasına girmek benim için çok önemlidir. Öncelikle ayrı ayrı, her biri gibi düşünebilmeliyim, dünyaya, olaylara onların gözünden bakabilmeliyim. Yazarın bu anlamda tarafsız olması gerektiğine inanıyorum. Yoksa sevdiğiniz ve "tamam" bulduğunuz karakteri yüceltirken diğerlerini de lânetlemiş olursunuz. Kötünün neden kötülük yaptığını anlamaya çalışmalıyım yazarken, yalancının neden yalan söylediğini. Ancak o zaman onların beyninden geçenleri, hayâllerini ve seçimlerini onların sesinden yazabilirim, aynen iyileri yazdığım gibi.

Dolayısıyla, karakterlerimle bu kadar sıkı fıkı bir ruhsal tanışma içinde, sayfalar, hâtta satırlar arasında birinden diğerine ruh hali değiştirerek yazarken ki; benim romanlarım dört yüz ve üzeri sayfalardadır, bu sürecin standart bilinen günlük hayat duygularından çok farklı bir boyutta olduğunu söylemeliyim.

Meselâ bir savaş sahnesinde, gözlerim kapalı o savaş alanında dolaşırım yazarken, yaralıları ve hâtta ölü askerleri dinlerim. Bir taraftan anlattığım sahneye göre seçtiğim, genellikle klâsik, müzik beni besler. Çalışma odam hiç tanımadığım o kayıp insanların enerjisi ile dolar, kulağıma fısıltıyla hikâyelerini anlatırlar âdeta. Kelimeler süzülür sayfaya. Yüreğim sıkışır... bir yandan ağlarım, bir yandan yazarım.

Bölüm bittiğinde ben de bitmiş olurum. Ama o insanların hepsi bende, sesleri odamda kalır... Her bölüm, her yeni kitap ve sonuçta binlerce sayfanın duyguları, iniş, çıkışları böyle devam eder.
Bu "şizofrenik" diyebileceğiniz yolculuklar yorucu ama bir o kadar da doyum veren duygusal med-cezirler benim için. Doyum veriyor, zira duygularımın ne kadar yoğun, ne kadar derin olduğunu hissettiriyor ve kanatlandırıyor.

Bazı insanlar gerçek dünya ile baş edemedikleri için kendilerini bir şeye fazlası ile adayarak düşünmek istemedikleri şeylerden kaçmaya çalışırlar. Bazı yazarlarda böyle bir şey var mıdır? Bu açıdan bakarsanız belki de bazıları yazar olmak için yazmıyordu, sadece yazmak için ya da anlatmak, paylaşmak için yazıyorlardı. Bu açıdan onları tesadüfen yazar ilan edilen kişiler olarak adlandırabilir miyiz?
Kaç kitap boyunca sadece içinizden geçeni yazabilirsiniz ki? Yazar, içinde ister kendisi olsun, ister olmasın, er geç hikâye veya roman tadında bir şeyler anlatmak zorunda.

Sadece düşünmek veya düşüncelerini derlemek niyeti olan kişi anı defteri denemeleriyle sınırlı kalır. Kitabı paylaşmak, okura sunmak eleştiriye açılmak anlamına gelir. Kişinin tekrar kitap yazıp yazmayacağını da o açılımdan aldığı karşılık yönlendirir. Şayet okura ulaşıp, beğeni almışsa ve devamı isteniyorsa, kişi yüksek sesle düşünmek için yazmışsa bile iyi yazmış demektir ve o bir yazardır.

Bilirsiniz sanatçılar genellikle ekonomik sıkıntı çeken insanlardır ve çoğu da yoksulluk içinde ölmüştür. Yoksulluk bir yeteneği tetikleyen bir şey olabilir mi yoksa tam tersine bazıları için yeteneği yok eden bir sosyal olgu mudur sizce?
Yetenek; ismi üzerinde yetenek... Doğuştan insanın organizmasında, genlerinde var olan bir kapasite. Bu kapasite mevcut ise, bunu ne fakirleşmek azaltır, ne zengin olmak çoğaltır. Maddi imkânlar ancak yeteneği geliştirmek veya yeteneğe zaman ayırabilmek açısından farklı imkânlar yaratabilir ama yeteneği ne var, ne yok edemez. Önemli olan kişinin farkındalığı. Yeteneğini önemsemeyen ve uğruna çaba harcamayan çok insan gördüm. İçlerinde zengin de vardı, fakir de, çok çok zengin de.
Benim genellikle gördüğüm; daha zor şartlardan gelen ve toplumun zor denilen sınırlarından yola çıkanların yeteneği daha kolay kabul görüyor, daha çabuk saygınlık kazanıyor. Hali vakti yerinde olanların, hele "zengin" sınıfında kabul edilenlerin sanatı ise, sanki maddi varlıklarına karşı bir tavır sergilenmek istenircesine çok ciddiye alınmıyor. Ya da sanki yeteneklerini o paralarıyla satın almışlar gibi; burun kıvrılıyor, ta ki sanatçı yılmadan üretmeye devam etsin.
Ben, ilk yazmaya başladığım yıllarda, evimize ziyarete gelip "Böyle manzarada otursam ben de yazarım." diyenleri de hatırlıyorum. "Buyurun, bir sene oturun ama sizden tarihi bir roman beklerim." derdim.
Hâsılı, kişi, zenginliğini veya yoksulluğunu bahane etmeden asıl sahip olduğu ve kendisini herkesten farklı kılacak mücevherini; yeteneğini kucaklar ve azmederse yeteneği üretkenliğe yelken açar.

Oscar Wilde'ın şöyle bir sözü vardır: "Bir erkek bir kadının ilk aşkı bir kadın ise bir erkeğin son aşkı olmak ister." İtiraf ediyim ben de bir kadının ilk aşkı olmak isterdim. Peki, sizce erkekler neden böyle düşünür?
Sanırım ilk aşkın unutulmayacağına dair romantik söylemlerin etkisinden. Erkeğin "O kadın"ın anılarında kalıcı olmak egosunu besleyen bir söylem. Orada kalamadıktan sonra, hatırlanmış ne olacak, hatırlanmamış ne olacak? Belli ki bir şeyler yürümemiş. Onları düşünüp huzur bulmasında fayda var erkeklerin. Bir de yaş, zaman faktörü var. Kaç yaşına kadar, hangi yaştaki kadınların ilk erkeği olmayı istemeye devam edebilir ki erkekler?

Bence ilk erkeklik deneme yıllarından sonra bir kadının son erkeği olmak üzere odaklansalar daha mutlu olurlar.

Arada bir hayatın telaşından, yoğunluğumdan sıyrılır ve kendimi dinlerim. Yaşanmışlığın bana yüklediklerinin yarattığı farklılığı, anlamları düşünürüm. Bana en iyi gelenlerini baş tâcı eder, negatif olanlarıyla anlaşma yaparım. Acılar, hüzünler, kayıplar terslenmeye gelmez. Onları da yaşamın bir parçası kabul etmeli ve uzlaşıp anıların içinde artık sessiz gömülmelerine izin vermelisiniz.

Ünlü fizikçi Einstein "fizikçi olmasaydım müzisyen olurdum" demişti. Bende aynı şeyi hayal ediyorum.
Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?
Çok sevdiğim resme ve restorasyon işime ağırlık verir, bir taraftan da yoga dersleri vermeye devam ederdim.

Bilirsiniz aslında dahiler hariç insanlar arasında zaten büyük farklar yoktur ama bazı açılardan birileri daha avantajlı bir durumda olabiliyorlar. Bu durum size anlamlı gelir mi? Öyle ise kendinizi çok özel hissetmeniz için nedenleriniz olabiliyor mu?
Ben hep içinde olduğum şartları ve imkânları zorlayarak yol aldım. Dışarıdan "sırça köşk"te yaşıyorum zannına karşı, hep mücadele içinde oldum ama hep azimle ve kendime hedef koyarak yol aldım.
Kitaplarımı noktaladığım zaman; "Bu hikâye daha iyi anlatılamazdı." diyebiliyorsam, bunda çocukluğumdan beri kurduğum, vaz geçmediğim ve uğrunda azimle didindiğim düşlerimin, çok çalışmamın, ve genlerimdeki inatçı sabrın çok büyük desteği var.

Okuyucularınız ile sizin aşktan beklentilerinizin aynı doğrultuda olup olmadığından nasıl emin olabiliyorsunuz yoksa sizi sadece bir kadın yazar figürü olarak anlayışla mı karşılıyorlar?
Aşk üzerine bana çok soru soruldu, soruluyor. Sanırım bunda etken, romanlarımda okurların ya yaşamak istediği, aradığı veya sahip çıkamadığı aşkı bulmaları.

Ben, aşkla yaşayan bir kadınım. Hayatın bizzat kendisine aşkla bağlıyım. Yaşamı nefes gibi içime çekerek yaşıyorum. Her anla mecz olmak, her güzelliği, inceliği kendimde hapsetmek istiyorum. Bu, ancak çok iyi izlemek, yüreğe, ruha ve zihne nakşetmekle oluyor. Hayatı böylesine yaşayınca sevgiliye aşk da o kadar zengin duygularla renkleniyor. Bu satırlarımda, kadın ve erkek kahramanlarımın karakterlerine de yansıyor. Okurlarımdan, yazdıklarımı okumadan önce aşka inanmayanların, kâlp kırıklığı olanların itiraflarından, sadece kadın olduğum için kabul görmediğimi, anlattığım aşkların satırlarda bile olsa insanlara umut, teselli verdiğini ve aşka açılmak için daha cesur kıldığını biliyorum.

Medyada sizin ikinci evliliğinizle ilgili haberleri okuduktan sonra kendime şunu sordum. Sizler gibi hali vakti yerinde olup kimseye hesap verme mecburiyeti olmayan iki yetişkin ve olgun insan niye aralarında hukuki bir sözleşme yapma gereğini duyar?
Sevdiceğimle bir gerek duyduğumuz için evlenmedik. Tam aksine; hiç gerek olmadığı için evlendik. Yani, sadece ve sadece evli olmak istediğimiz için. Evlenip de halen flört edebildiğimizi, sevgili kalabildiğimizi yaşamak için evlendik.

Yıllar önce aşk konusunda akademik bir belge niteliğinde uzun bir yazı yazmıştım ve okuyanlar benim çılgınlar gibi aşık olduğumu sandılar. Ancak yazı bittikten sonra anladım ki ortalama bir insan için aşk tek bir kişiye odaklı gözüküyor, çünkü aynı şey eğer birden fazla olabiliyorsa o zaman özel ve ayrıcalıklı bir aşkın önemi nerede kalıyor? Bu yüzden sonraki aşkların orijinal olmadığı iddiası ile birlikte her şey o anlarda harika gözükse bile kanımca bu ilk aşkın harika bir kopyası olabiliyor. Buna inanma eğilimindeyim, bu açıdan bu görüşüme destek olabilir misiniz yoksa insan birden fazla aynı düzeyde aşk yaşayabilir mi?
Ben, şahsen, aynı anda iki aşk yaşamayı anlayamıyorum. Bu olsa olsa kararsızlık tezahürü bir durum olmalı. Ne var ki, birbirinden bağımsız zaman dilimleri içinde, kadın da, erkek de, yeniden bir defa daha yeni bir aşk yaşayabilir.
Aşkın orijinâli diye bir kavramı kabul etmiyorum. Her duygu hali, her duygu anı kendi zaman diliminde, kendine mahsus hisler ve o ana ait kişiyle bağdaşan bir aşk yaratır. Her biri kendisi için tektir. Her sevgili kendi "merhaba"sıyla gelir, yerleşir kâlbimizde bir nişe. Sonra beraber yaşadıklarımızla, onun bize yaşattıklarıyla yüreğimizdeki niş ya beslenir, büyür, ya pencresini kapar. Orada kimse kimsenin yerini almaz, kmse kimsenin yerine gelmez. Dolayısıyla kıyaslanmazlar. Her biri kendi rengi, sesi, dokunuşu, heyecanları, tutkuları ve kendisine ait zaman dilimi ile özeldir.

Bir kadın veya erkek dünyada 7 milyar insan varken ve evlenme çağları diyebileceğimiz 20 ile 30 yaşları arasında kendi sosyo-ekonomik yörüngesinde çok az kişi ile tanışma şansı bulduğunu varsayarsak nasıl olur da "ben gerçek aşkımı buldum" diyebilir. Sizce de aşkın temel referans noktaları yok mudur?
Aşk bir yürek işidir. Yeter ki insan kendisini tanısın, kendi iç sesini ve sezilerini dinlesin. İnsanoğlu modern çağda sezilerini dinlemekten çok uzaklaştı. Artık toplumsal kurallar, seçimler ve yönlendirmeler değer yargılarını etkiliyor ve tetikliyor. Dolayısıyla o iptidai ama çok kuvvetli önsezileri kullanmayı unuttu insanoğlu. Onun için çok kişi aşkı sadece aramakla geçiriyor yaşamını, ya da sırf âşk yaşamak için kendisini hiç derin önsezilerini duymadan bırakıyor... sonuç hayâl kırıklığı, mutsuzluk, pişmanlık oluyor. Buna mukabil halen daha da hayvansıl dürtülere sahip insan. Halen daha kadınlar için "güçlü erkek" ki; günümüzde bu genellikle maddi anlamda güç anlamına geliyor, erkek için ise fizikî albenisi olan kadın arayışı geçerli. Yani bu anlamda mağara devrinden bir fark yok. Sonuçta, içgüdüsel kuvvetli üreme kaygısı bu.
Bence, insanoğlunun aşk konusunda mutsuzluğunun ve hayâl kırıklığının en büyük sebebi,

hayvani dürtüleriyle modern hayatın kendisisne sunduğu kriterler arasında sıkışıp kalmış olması. İnsan statik bir yaratık değil, sürekli değişiyor. Her yaşadığımızdan, duyduğumuzdan, gördüğümüzden etkilenerek, zihinsel, duygusal ve hâtta kimyasal olarak değişimdeyiz sürekli. Eşimiz de öyle. Dolayısıyla iki gezegen olarak aynı yörüngede ve uyumlu kalabilmek hiç kolay bir sanat değil. Bütün dünyadaki olasılıkları düşünerek dolaşmaya kalkarsanız da ne bir ömür, ne bir kaç ömür yeter. Size sizin ona baktığınız aşkla bakan bir sevgiliyle buluşmuşsanız ve dünyayı da kucaklamışsanız beraber, yolculuğunuza beraber devam edersiniz. Yeni kendinize "uyan" birini aramak üzere değil, hayatı ize gelenle beraber keşfetmek üzere.

Yazarlık kariyerinizde ilk kitabınızla son kitabınız arasında nitelik olarak sizce ne gibi farklar var? Şimdi olsa o kitabı ya da oradaki cümleleri daha farklı yazardım dediğiniz oluyor mu?

Her kitabımı bitirdiğimde, "Tamam" diyorum. Zaten o ses kulağıma gelince noktayı koyuyorum. Müsveddem, düzeltmem olmaz hiç. Başladığım gibi yazar, bitiririm. Yazarken duygularımdan tuşlara dökülenler o sahne için en tamam olandır. Defalarla okuduktan sonra dahi kendimi düzelttiğim, değiştirdiğim bir yer olmadı bugüne kadar.

İlk kitabımın özelliği, çok kendimden, aile öykümden yaşantıları ve ilk defa romancı olarak yazmış olmamdı. Beni okurla ilk buluşturan ve romancılıkda kalmamı sağlayan kitaptır Kurt Seyt ve Shura. O sebepten yeri çok özeldir. İlk roman tecrübem olmasına rağmen, bugün de üzerinde değişiklik yapacağım, yapmak isteyeceğim hiç bir yer yok. Hâtta bu gün yazıyor olsaydım o kadar güzel yazamazdım diyebilirim.

Hayatımı, keyifleriyle, hüzünleriyle, varlık ve zorluklarıyla, kazanç ve acı kayıplarıyla, her döneminde hakkını vererek yaşadım, yaşıyorum. "Acaba?", "Ama", "Keşke"lerim hiç olmaz. Canımı yaksa da bana ait olan zaman dilimi benimdir.

Çok sevdiklerimi kaybettim, çok güzel anılarım var, ama hiç bir gün hiç bir yaşıma geri dönmek aklıma gelmedi. Hepsini yaşadım, hakkını verdim, şimdi bana sunulan zamanın tadını çıkarmaya çalışıyorum. Yaş almaktan, zamandan korkmuyorum. Kendimi tüm yaşamış olduklarım ve şimdi sahip olduğum hayatla tamam görüyor, mutlu hissediyorum. Yeni aldıkları yaştan şikâyet edip mutsuz olanlara hep derim; "Tadını çıkar, önümüzdeki sene bu yaşından daha genç olmayacaksın."

Mark Twain'in "insanlar yaşlandıkça daha deli ama daha bilge olurlar" diye bir sozü vardır ve ben bu sözü çok beğenirim. Bu konuda sizin görüşünüzü de en az benim kadar okuyucularımızda merak edeceklerdir.

İzmir'in sizin gözünüzde ayrı bir yeri olduğunu biliyorum ve bu yüzden özellikle İzmirli okuyucularımız adına size teşekkür etmek isterim.

Zaman akarken en dikkat ettiğim hususlardan biri; kendimi tanıyarak yola devam etmek olmuştur. Her zaman dilimine kâlbinizdeki, ruhunuzdaki ve beyninizdeki nişlere bir evvelinden yeni yükler eklenmiş olarak giriyorsunuz. Arada bir hayatın telaşından, yoğunluğumdan kendimi sıyırır ve kendimi dinlerim. Yaşanmışlığın bana yüklediklerinin bende yarattığı farklılığı, anlamları düşünürüm. Bana en iyi gelenlerini baş tâcı eder, negatif olanlarıyla anlaşma yaparım. Acılar, hüzünler, kayıplar terslenmeye gelmez. Onları da yaşamın bir parçası kabul etmeli ve uzlaşıp anıların içinde artık sessiz gömülmelerine izin vermelisiniz. Geçmişi, tatsız olduğu için reddetmek büyük hata. Kabûl etmediğiniz her duygunuz hortlar ilk fırsatta. Çünkü insanın kendisini inkârıdır, yaşadığını inkâr.

Yaşın getirdiği farklı davranışa "delilik" demeyelim de, "kendini tanımış olma akıllılığı" diyelim. Neye razı olup, neye isyan edeceğimiz konusunda, kibarlığımızı ne kadar suistimâl ettireceğimiz, saçmalıkları ne kadar dinleyebileceğimiz, küstahlığa ne kadar tahammül edebileceğimiz konusunda yaşla beraber daha hür oluyoruz. Yaşımız arttığı için buna hakkımız olduğuna inanıyoruz. Azalan zaman dilimi içinde bu kendimize armağanımız oluyor. Önemli olan içimizdeki çocuğu kaybetmeden bilgeleşebilmek.

Evet, güzel İzmir yaşamımda çok önemli bir yer tutar. Senelerce ikinci evim olan İzmir'de halen daha çok sevdiğim dostlarım, akrabalarım ve tabii ki çok tatlı anılarım var. İzmir de zamana mağlup oluyor maalesef, her fani gibi. Ama ne kadar hırpalansa, her gelişimde hâlâ daha antik zaman tapınaklarının tütsülerinden yayılan hikâyeler anlatır bana.

Hepiniz sevgiyle kalın.

[Cansu Çubukcu]

Afrika'nın büyüsü...

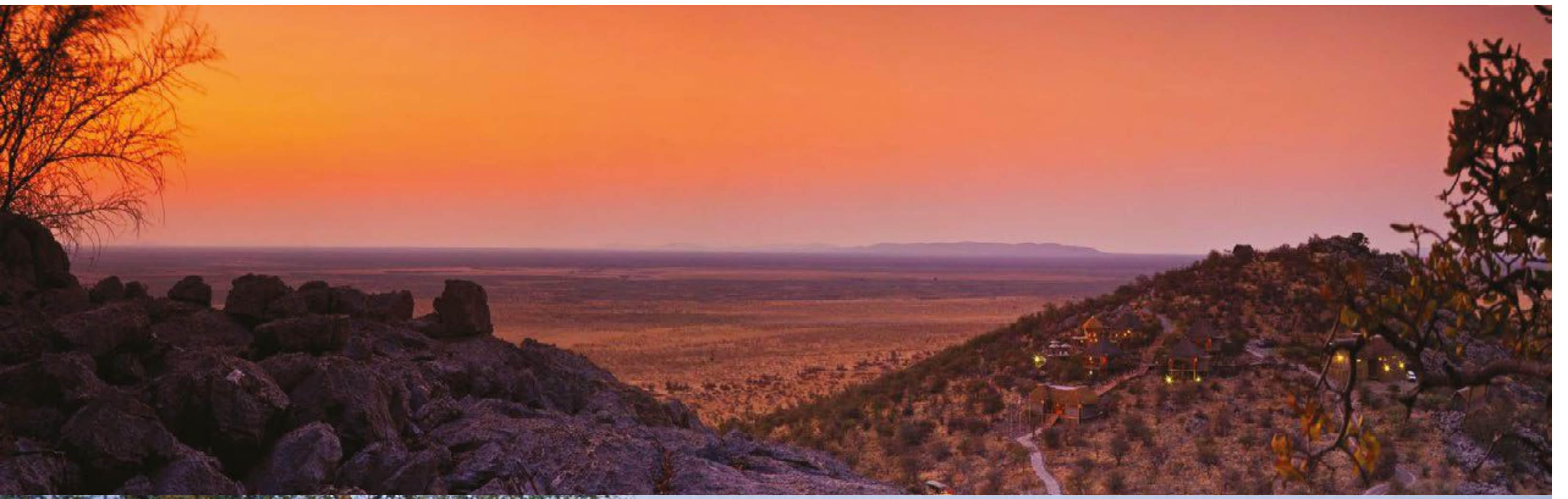

Günlük yaşamın koşuşturmasından geriye bir adım atın, gözlerinizi kapatın ve kendinizi insan kalabalığının karmaşasına değil, Afrika'nın uçsuz bucaksız doğasına sürükleyin. Stresten çok uzakta, doğayla iç içe, rahat ama macera dolu bir tatil için safari tatili müthiş bir fikir.

Afrika kıtasındaki ulusal parkların her biri, Afrika'yı en iyi vahşi yaşam rezervleriyle donatıyor ve her biri kendi güzellikleriyle benzersiz bir safari deneyimi yaşatıyor. Bir epik Afrika yolculuğunda milli parkların hepsini olmasa da birkaçını ziyaret ederek safari maceranızdan en iyi şekilde geçmesini sağlayabilirsiniz!

Yılların yıpratamadığı Afrika doğası

Bunca yıl akın akın insanın vahşi yaşamı seyretmeye geldiği bereketli toprakların nasıl harap olmadan ayakta kaldığını anlamak için Afrika mitolojisiyle aşina olmak gerekir. Yeryüzü birçok efsanede çok önemli bir unsurdur çünkü bütün canlılar

yeryüzündedir ve hiçbiri onsuz yaşayamaz.

Çoğu Afrikalı yeryüzünü, tüm insanları yöneten ve yeni nesiller yaratan ana tanrıça olarak kabul eder. Yaşamı devam ettirir ve doğayı tehlikelerden korur; örneğin ne zaman kuraklıkla yüz yüze gelse gökyüzüne yağmur emri verir ve kendini tazeler. Yaşam ve ölümün, dağların, ormanların ve doğayla ilgili her şeyin kontrolünü elinde tutan güçlü bir ruh olarak kabul edilir. Hayvanların da yeryüzünü anladığı ve ona itaat ettiği söylenir, fakat insanlara bu yetki verilmediği için vahşi hayvanların sözcü olduğuna inanılır. Aynı zamanda bazı Afrika halkları yeryüzüne itaat eden bazı ruhların gökyüzünde yaşadığına ve yağmuru kontrol ettiğine inanırken, diğerleri nehirleri, gölleri ve okyanusları kontrol eden su ruhlarına ibadet ederler. Efsaneler kabilelere göre farklı yorumlansa da yeryüzünün kutsal sayılması hepsinde ortaktır, dolayısıyla onun her türlü dış etkenden korunması büyük önem arz eder.

Bunu ışığında yapılan safari turları, Afrika'nın doğasını koruma ve yaban hayatın ıslahına hizmet ediyor. Afrika safarilerinin maliyeti, ziyaret edilen doğal yaşam parklarına ve hayvanları koruma adına çalışan vahşi yaşam merkezlerine bağış ücretini de kapsıyor. Birçok safari turu hem Afrika'daki vahşi yaşama hem de yerel topluluklara refah etmeye katkıda bulunuyor.

Afrika'ya seyahat planı yaparken binlerce farklı seçenek arasında kaybolmanızı önlemek için farklı şehirlerden en güzel safari merkezlerini sizinle buluşturuyoruz.

Masai Mara Ulusal Rezervi

Kenya'nın en büyük hayvan sahası olan Masai Mara, dünya çapında en çok rağbet gören hayvan sahaları arasında.

Masai Mara, vahşi hayvanlarla dolup taşan sonsuz savan ovalarının bulunduğu ve ziyaretçilerini 'Benim Afrikam' filminin sahnesinde yaşatan bir safari noktası.

Doğu Afrika'daki efsanevi 1800 km'lik yaban hayatı rezervinin başlıca olaylarından biri Büyük Göç'tür.

Bu belgesel niteliğindeki göç, her yıl Temmuz-Ekim ayları arasında daha yeşil çimenlerin bulunduğu yerlere göç eden binlerce antilop, zebra ve ceylanı bir araya getiriyor, bu yüzden bu zamanlar burayı ziyaret etmek için en uygun aylar.

Bu olağanüstü hayvan sahasında çok sayıda aslan, leopar, çita ve çakalın yanı sıra birçok başka çeşit vahşi hayvan ve 450'den fazla kuş türünün bulunduğu geniş yırtıcı toplulukların evi de bulunuyor.

Parlak kırmızı cüppeleriyle Maasai yerlilerini ve kabilelerini tanımak Masai Mara Rezervi'ni ziyaret etmenin bir diğer önemli sebebi. Bu çarpıcı görünümlü kabile fertleri, Masai Mara'nın içinde ve çevresinde, yaban hayat ile iç içe yaşıyor.

Serengeti Doğal Yaşam Parkı

Tanzanya'nın kuzeyinde yer alan Serengeti Ulusal Parkı, dünyadaki en büyük memelilere ev sahipliği yapan klasik bir safari durağı. Serengeti Parkı'nın engin sessizliği ve açık ufukları eşsiz bir safari deneyimi yaşatıyor. Bu görkemli arazinin büyüklüğünü göz önünde bulundurunca Afrika'daki diğer hayvan sahalarından daha az turistle karşılaşma ihtimaliniz yüksek. Yıllık Antilop Göçü, ağaçlarla bezenen uçsuz bucaksız ovaların 15000 km'lik kısmını kaplayan Serengeti Parkı'nın en büyük cazibesidir. Her yıl Aralık-Temmuz ayları arasında Masai Mara'ya doğru veya Serengeti Parkı'nın uzak noktalarına hareket eden toynaklı hayvanlar bölge ekosistemindeki çeşitliliğini gözler önüne seriyor.

Hayvanların geliştirdiği güçlü koruma mekanizması sebebiyle vahşi hayvan nüfusunun çoğu Serengeti'de yaşıyor. Afrika'nın en fazla aslan popülasyonuna sahip olan Serengeti aynı zamanda kıtanın Büyük Beşli'sine (buffalo, leopar, gergedan, fil ve aslan) ev sahipliği yapıyor. Ayrıca yırtıcı kuşlar da dahil olmak üzere 500 çeşit kuş türü bulunuyor.

Chobe Doğal Yaşam Parkı

Botsvana'nın kuzeyinde yer alan Chobe Ulusal Parkı, Afrika'nın en yüksek nüfus yoğunluğuna sahip çünkü Afrika'nın en kalabalık fil nüfusunu barındırıyor. 12000 km'lik Chobe Parkı, kurak ovalar ve kuru kanallardan verimli otlaklara, yoğun ormanlardan sulu bataklıklara uzanan çeşitli ekosistemleri içeriyor. Zengin yabani hayvan ve kuş türleriyle 40000'den fazla bireyin oluşturduğu büyük habitat fil sürüleriyle çeşitleniyor.

Birçok hayvan ve kuşun dikkatini çeken Chobe Nehri'nde nehir boyunca ilerleyen tekne turları düzenleniyor. Bu turda güneybatı yönüne ilerleyince çeşitli avcılar, boğa ve fil sürülerinin yaşadığı Savuti Bataklığı'nı da keşfedebilirsiniz.

Chobe Park'ına gitmek için en iyi zaman Nisan-Ekim ayları çünkü zebra, antilop, manda, zürafa ve antilop toplulukları su kaynaklarına ulaşmak için bu tarihlerde bir araya geliyor.

Okavango Deltası da kuzeybatı Botsvana'da bulunuyor ve ulusal bir park olmasa da Afrika'daki seçkin safari duraklarından biri. Genellikle Chobe Parkı ile birlikte ziyaret edilen bu el değmemiş delta benzersiz bir safari macerası sunuyor.

Kruger Milli Parkı

Kruger Milli Parkı, Güney Afrika'nın bir numaralı safari merkezi. 19485 km'lik ağaçlık alanın etrafını kuşatan Kruger, yaban hayatını farklı açılardan izlemek için harika bir fırsat. Park, Afrika'daki ortalama bir hayvan sahasından çok daha fazla memeli türünü ve yaklaşık 500 kuş türünü barındırıyor. Ayrıca Büyük Beşli'nin yanı sıra, su aygırlarından timsahlara, çitalardan vahşi çakallara, zürafalardan antiloplara

kadar bir dizi hayvan türünü aynı yerde buluşturuyor. Kuru ve daha serin olan Temmuz-Ekim ayları burayı gezmek için en güzel zamanlar.

Etosha Milli Parkı

Son olarak Namibya'ya göz attığımız safari turumuzda ülkenin en bereketli arazisine sahip olan Etosha'ya varıyoruz. Bu etkileyici milli park, Namibya'nın kuzeyindeki 22270 km'lik vahşi doğayı kapsıyor ve dans eden serapları ve geniş ufukları ile ün salmış olan Etosha doğası etrafında toplanıyor. Etosha'nın açık ve duru manzaraya eşlik eden vahşi yaşam hikayeleri buranın çarpıcı güzelliğine güzellik katıyor.

Etosha Parkı, sadece kıtanın en

uzun fillerine ve Büyük Beşli'ye değil, nadir bulunan hayvan türlerine de ev sahipliği yapıyor çünkü iyi yağmurlardan sonra buranın toprağına, binlerce flamingo ve su kuşunun ilgisini çeken mavi yeşil yosunlar ekleniyor ve kalın ormanlık alanların ve yemyeşil meraların topraklarını daha verimli kılıyor.

Yabani hayatı da gergedanlar, zürafa, fil, aslan, antilop, çita ve leoparlar oluşturuyor. Vejetasyon seyrek olduğu ve hayvanların sulama deliklerine toplandığı Nisan-Ekim ayları bu bölgede safari için ideal bir zaman.

Reşat KUTUCULAR

Beni delirtmek isteyenlerin ülkesi

Rahmetli Tezer Özlü'nün zamanında söylediğini az değiştirerek mırıldanıp duruyorum bu aralar: "Sakin ol, sakin ol, burası aynı zamanda bizi delirtmek isteyenlerin ülkesi… Sakin ol"

Kurallar, kanunlar çerçevesinde makul bir yaşam peşindeyseniz,
Bilimselliğe bağlıysanız,
Anlatılanı sorguluyorsanız,
Uçlarla işiniz yoksa,
"Ötekine" saygılıysanız,
Çatışmadan, kavgadan, küfürden kaçıyor, öfkenizi de coşkunuzu da abartmıyorsanız,
Sadece para ve güç elde etmek için değil başka amaçlar uğruna da mücadele ediyorsanız,
Görünmeye de göstermeye de o kadar da meraklı değilseniz,
Doğaseverseniz, canlı severseniz,
Şiddetin her türüne karşıysanız, silah taşımıyorsanız,
Karmaşık sorunların basit çözümleri olmayacağını düşünüyorsanız,
Ana akım işlerden korkuyor, göz önündeki kötülerden kaçınmaya, gölgedeki iyileri bulmaya çalışıyorsanız,
Mükemmellik iddiasından uzak, rol yapmadan, rol çalmadan yaşıyorsanız

Bilin ki zamanın ruhu, o ruhun bu memleketteki, bu kentteki yansımaları sizi delirtmek için çeşit çeşit tuzaklar kurmuş bekliyordur.

Sabahtan başlayalım mı?

Saat 7'de kalktınız diyelim. Dışarıdan gelen kuş seslerine, pencereden sızan hafif yağmur kokusuna şükrederken TV'yi açarsınız ilk hatayı yaparsınız. Çünkü o tuzaklı dünyaya geçmiş olursunuz.

"Bu nasıl olabilir ya?" dedirten bir trafik kazasının kurbanları da çıkabilir karşınıza, ya da içinde yıllarca öfke biriktirmiş bir adamın boşandığı karısına yağdırdığı kurşunların acı hikayesi…
Ya da olmadık bir iş cinayeti…

Bir de her bültende yerini alan kalıp haberler vardır. Bir iki siyasinin demeci mutlaka olur. Şöyle konuştu, böyle konuştu diye…
Dil dil değildir, fikir fikir!

Güneydoğu'da teröristlerle bir çatışma haberi de olmazsa olmazdır. Bu çocuklar neden ölür, nasıl ölür, ölmemesi için ne yapılmalıdır soruları için vakit yoktur!

Ekonomi haberlerinde ise ürkek sunucuların ürkek yorumculara sorduğu ürkek sorulara verilen ürkek cevapları bulabilirsiniz.
Yıl 2017 değildir sanki. Gündem bir türlü kendini şöyle bir arınıp küresel saate göre güncelleyememektedir. Belki de güncellemesi istenmemektedir!

TV'yi bırakıp sosyal medyaya dönerseniz durum daha da kötüleşecektir.
Bir elinde cımbız, bir elinde ayna kıvamındaki Instagram'a baksanız bir türlü, bugün kimi linç edelim diye kurban arayanların kol gezdiği Twitter ayrı…
Nispeten mülayim Facebook'ta bile sabah sabah sizi sallayacak bir paylaşıma denk gelirsiniz.

Hadi köşe yazılarına göz atın sıkıyorsa.
Yancıların, arka toplayıcıların, sulandırıcıların arasından sıyrılıp size iyi gelecek yazıyı bulun bakalım.

Dikkat edin henüz saat 8 bile olmadı. Daha trafiğe çıkacaksınız. Bakalım trafikte bugün ne tuzaklar bekliyor sizi? Kente vardığınızda sinir testleri daha da sertleşecek. Yıllardır şiştikçe şişen İzmir tüm unsurlarıyla bir delirtme aygıtı olmak üzere.

Hadi acele edin, toplantınıza yetişeceksiniz.
O kadar kolay değil, göreceksiniz.

Toplantıda konuşulanları geçelim…
Sonra tekrar Urla'ya döneceksiniz. Urla'nın içinde işiniz var. Orada da test edilme ihtimaliniz var. Büyükşehirlerimizin kaotik düzeni en küçük köylerimize kadar taşınır.

Akşam eve sağ salim döndüğünüzde şükür, bir parça nefeslenirsiniz. Kıymetini bilin. Sonra bir telefon gelir. Sizi pat diye hayata döndürür. O olmasa sabahki tuzaklar yine var. Orada pusuda bekliyorlar.

En iyisi bir kitapla, bir filmle, iki sohbetle kaçış alanı yaratıp nefeslenmek.
Nefeslendikten sonra dönüp yine elinizden geldiğince mücadele devam etmek… Yalnız olmadığınızı umarak…

Bu cüretkar cehaletle, bu yüzeysel aymazlıkla, bu şuursuz küstahlıkla, bu ödüllendirilen görgüsüzlükler ve arsızlıklarla, bu yalan dolanla, bu çivisi çıkmışlıkla uğraşırken aklen ve ruhen sağlıklı kalmak hiç kolay değil.
Ama pes etmek yok. Mesele eden herkese kolay gelsin…

[Zeynep Omay] fotoğraf [Vesile Dilek Arman]

Montesori Eğitim Sistemi ve mutlu çocuklar...

''Çocuğu yalnızca akademik anlamda değil, aynı zamanda topluma, kendi tarihine, dünya tarihine dahil etmeyi hedefleyen evrensel eğitim üzerine kurulmuştur Montesori Eğitim Sistemi. Bizlerin amacı, çocuğun çevresinde var olan her şeyin; bitkilerin, hayvanların rolünü anlamaya çalışmasını sağlamaktır. Dilin tarihi, matematiğin tarihi, insanlığın tarihi hakkında bilinçlendirmek ve onun aynı biçimde sorumluluk bilinci kazanmasını ve tarihin sürdürülmesine bilinçli hizmet etmesini hedefleriz.''

Montessori Eğitim Sistemini Bademler Montessori Okulu kurucusu Melis Kurtel Emin ve eğitim danışmanı Çiğdem Kanmış'la konuştuk.

Montessori eğitimi nedir? Önce bilgilenelim...

Montaigne denemelerinde şöyle yazar: "Öğretmek bir vazoyu doldurmak değil, bir ateş yakmaktır. Maria Montessori de: "Çocuk, doldurduğumuz bir vazo değil, fışkırmasını sağladığımız bir kaynaktır" demiştir.

Montessori pedagojisinden sıkça bahsedilen son günlerde gerçekten herkesin merak ettiği soru bu: Montessori nedir? Çocuğa geniş özgürlükler sunan bir yöntem mi? Çocuğun kral olduğu, her istediğinin yapıldığı bir yöntem mi? Hiçbiri değil.

Montessori yöntemi, çocuğu pedagojinin ve eğitimin merkezine yerleştiren bir yöntemdir. Çocuğu, kendi evrenselliği ve bireyselliği içinde, gelişimine ve duyarlı olduğu dönemlere büyük bir saygı ile ele alır. Montessori eğitimi, çocuğu gerçek anlamda hayata hazırlamayı hedef alır. Eğitmek derken ehlileştirmek değil, kişiye kendini açma yolunda eşlik etmek kast edilir. O yüzdendir ki, Montessori sisteminde Maria Montessori "öğretmen" değil "eğitmen" terimini kullanır. Montessori eğitiminde çocuğun kişisel gelişimine yardım esastır ve çocuğun kişiliğine saygı duymamız gerekir. Eğitimin amacı çocukların yalnızca fiziksel ihtiyaçlarına cevap vermek değil, aynı zamanda çocukların ruhsal yaşamını ve yetişkinlerle çocuklar arasındaki ilişkinin kalitesini arttırmaktır. Çocuğa

odaklanır ve onu gözlemlersek, onlarla gerçekten bir bağ kurabilirsek, çocuk da ona sunduğumuz eğitimi o kadar alır.

Maria Montessori hakkında neler söylersiniz?

Maria Montessori 31 Ağustos 1870'te İtalya'nın Ancona kentinde küçük bir köy olan Chiaravalle'de dünyaya geldi. Sert karakterli memur bir babanın ve bilimsel araştırmalar yapan iyi eğitim görmüş ve okumayı seven bir annenin tek kızıydı. İtalya'da tıp fakültesine giren ilk kız öğrenciydi. Bu yol ciddi bir savaş yoluydu, ama Maria Montessori oldukça cesur olduğunu gösterip 1897 yılında tıp diploması olan ilk kadın oldu. Fransa, İtalya ve İngiltere'de biyoloji, felsefe ve psikoloji eğitimlerine devam ettikten sonra Roma'da bir psikiyatri kliniğinde zihinsel engelli çocuklar ile çalıştı ve bu çocukların tıbbi destekten çok pedagojik yardıma ihtiyaç duyduklarını belirtti. Devlet tarafından kurulan Orthophrenic Okul'un (zihinsel yetileri geliştirme sanatı okulu) idari asistanlığına getirildi. Kendini zihinsel engelli çocukları gözlemlemeye ve onların gelişimlerine adadı. Saygı görmeleri, teşvik edilmeleri adına sayısız konferanslara katıldı ve haklarını korudu.

Bu dönemde iki Fransız doktor Jean Itard (10 yaşında ormanda tıpkı hayvanlar gibi yaşarken bulunan ve tek başına olduğu için insan ırkına ait karakter özellikleri gelişmemiş yabani çocuk Victor'a yardım etmesiyle tanınır) ve onun öğrencisi Edouard Seguin ile çalışmıştır. Özel eğitime ihtiyaç duyan bu çocuklarda elde ettiği başarı Maria Montessori için bir ilham

kaynağı olmuştur. O noktadan itibaren engeli olmayan çocukların düzgün gelişimine ve eğitimine engel olan unsurları araştırmış ve kendi geliştirdiği eğitim materyallerini sunmaya başlamıştır. Antropoloji eğitiminin ardından Roma Üniversitesi'nde pedagoji bölümünde dersler veren Maria Montessori, 1907 yılının Ocak ayında ilk Çocuk Evi'ni kurar. Çocuklar için hazırladığı ortamda onların kendiliğinden gelişim gösterdiklerini gözlemler ve çocukların kendi kişiliklerini inşa etme konusunda müthiş bir mimar olduklarını görür. Odaklanma ve öz disiplin becerilerinden çok etkilenir ve en önemlisi çocuğu gözlemleyerek ihtiyacının ne olduğunu fark eder. Çocuk Evleri çoğalır. Ünü dünyaya yayılır. Herkes bu sistemin işleyişindeki formülün peşindedir. Oysa kendisinin de ifade ettiği gibi, yeni bir şey keşfetmemiştir. Yalnızca çocuğu gözlemleyip ihtiyaçlarına cevap veren bir yaklaşımı izlediğini söyler. 1909 yılında 3-6 yaş ve 6-12 yaş arasındaki çocuklar için eğitmenlik kursları açar. Hedefi kendi yöntemini kendi ilkelerine bağlı kalarak geliştirmektir. Montessori eğitimlerinde, önemli olan çocuğa bakışı değiştirmektir. Bu da alçakgönüllülük ve içsel dönüşü gerektirir. Bu sebeple, Montessori, Uluslararası Montessori Vakfı'nı kurar. 1912 yılında "Montessori Method" ismiyle yayımlanan kitabı meşhur olur ve 20 dile çevrilir. 1934 yılında faşizm iktidara geldiğinde bu totaliter atmosferi onaylamayan Maria Montessori, ülkesini terk eder ve Mussolini tüm okullarını kapatır. Önce İspanya'ya, sonrasında buradaki iç savaş nedeni ile Hollanda'ya oradan da Hindistan'a gider ve çok sayıda okul açar. Çalışmaları ve mücadeleleri karşılığında Maria Montessori üç kez Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterilmiştir. 6 Mayıs 1952'de Hollanda'da vefat etmiştir. Arkasında sadece döneminde değil, günümüzde de tüm dünyada uygulanmaya devam eden bir eğitim hareketi bırakmıştır.

Keşfetmek için özgür seçimleriniz olmalı. Zaten her çocuk aslında kendini geliştirebilecek müthiş birer kaşiftir. 3-6 yaş çocuklarımızda özellikle, herhangi bir çalışmanın birçok kez tekrar edildiği görülür. Tekrarlar zorlama değil, öğrenme isteğidir. Çünkü çocuk için beceri kazanma, keyif vericidir.

Montessori pedagojisinin ilkeleri nelerdir?

Montessori pedagojisi çocuk üzerine kurulmuştur. Çocuğun gelişimi düz bir çizgide değil, sıçramalarla kendini gösterir. Gelişimi 4 aşamada ele alır.

- Küçük çocukluk (0-6 yaş)
- Çocukluk (6-12 yaş)
- Ergenlik (12-18 yaş)
- Olgunluk (18-24 yaş)

Her bir dönemin sonunda yeni ihtiyaçları olan yepyeni bir çocukla karşılaşırız. Montessori, işte tüm bu eğitim sistemini çocukların bu gelişim özelliklerini ve ihtiyaçlarını, duyarlılıklarını gözlemleyerek oluşturmuştur.

Montessori yöntemindeki "çocuk merkezlilik"ten ne anlamalıyız?

Montessori yönteminde çocuğun tüm gelişim dönemlerindeki fiziksel, ruhsal ve bilişsel ihtiyaçlarına cevap veriyoruz. Eğitimin amacı çocukların ruhsal gelişimini ve yetişkinlerle çocuklar arasındaki ilişkinin kalitesini artırmak.

Montessori okullarında çocuk için sınıf ortamı, hazırlanmış çevredir. Çocuk kendi kendine öğrenebilir; yeter ki çocuk için doğru ortam ve eğitmen olsun. Odaklanma bizim için çok önemlidir. Sıklıkla anaokulu çocuklarının odaklanma için çok küçük olduğu söylenir. Oysa, kendi seçtikleri faaliyetler üzerinde beklenmedik yoğunlukta bir odaklanma sağlarlar. Çalışmaların her biri yaşamsal bir ihtiyaca cevap verir. Bir yetişkin olarak bile uğraşılan işin neye yaradığını bildiğimizde daha fazla odaklanırız. Çocuk asla ona dayatılanları yapmak zorunda değildir. Sunumlarımız onları merak ve keşfetmeye yönlendirir.

Keşfetmek için özgür seçimleriniz olmalı. Zaten her çocuk aslında kendini geliştirebilecek müthiş birer kaşiftir. 3-6 yaş çocuklarımızda özellikle, herhangi bir çalışmanın birçok kez tekrar edildiği görülür.

Tekrarlar zorlama değil, öğrenme isteğidir. Çünkü çocuk için beceri kazanma, keyif vericidir. Odaklandığında bir çocuğun yaptığı işten ne kadar keyif aldığını fark edersiniz. Tatmin olan çocuk, mutludur ve huzurludur. Aslında burada vurgulamak istediğimiz şey öğrenmeyi sevmek, aramayı ve bulmayı bilmek. Günümüzde çabuk unutan ve sürekli bilgi yüklenen çocuklar var. Bizim amacımız çocuğun araştırmasını sağlamaktır. Bu yüzden hiçbir çocuğu diğeri ile kıyaslama-

yız ve bir çiçek gibi zamanı geldiğinde açacağına inanırız. Her çocuk aynı ayda yürümez. Burada vurgulamak istediğimiz şey sonuçtur: ilk adım ne zaman atılırsa atılsın bunun bir önemi yok; önemli olan sonunda hepsinin yürüyor olması. Her çocuk benzersizdir. O yüzden kendisi için uygun zamanı güven içinde sunmak çok önemlidir. Başarılı bir eğitimin anahtarı özgüvendir.

Montessori ilkokulunda da bir çocuk kişisel çalışmasıyla meşguldür, grup çalışma bilinci gelişmiştir, projesine odaklanmıştır ve güne müthiş bir arzu ve coşku ile başlar. Bu coşku yalnızca fiziksel değildir. Çocuğun içinde öğrenme isteğinin verdiği bir coşku vardır. rak ilkokul ve ortaokul eğitimimizde kozmik eğitim, yani evrensel eğitim, çok değerlidir. Özel hikayelerimizle çocuğun sorgulayan ve merak eden zihninde büyük kapıyı aralamasını sağlayıp ardından gelen anahtar sunumlarımızla detayları görmelerini ve keşfi kendilerinin gerçekleştirmelerini sağlarız.

Çocukların yaş dönemlerinden ve farklılaşan gelişim aşamalarından bahsettik. İlkokul çağına gelen çocuk artık imgelem gücü ve kültüre karşı duyarlı hale gelmiştir. Her şeyi bilmek isteyen ve öğrenmenin keyfine varan çocuk artık keşfedip sorgulamaya başlar. Hepimiz fark edebiliriz; çocuğumuz sorular sorup bilgiyi aramaya, deneyler yapmaya ve gözlem yapmaya masını sağlamaktır. Elbette çocuğun detayları öğrenmeye ihtiyacı vardır, ama bu ilk adım değildir. Sistemde eğitmenler olarak biz, çocuğun öğrenmeye ilgi duymasını sağlayıp büyük kapıyı aralamasını ve sonra detayları araştırmasını sağlarız. Unutmamalıyız ki artık çocuğumuz emici zihinden anlayan ve sorgulayan zihne geçmiştir. Amacı artık dünyayı ve evreni anlamak ve kendi yolunu çizmektir.

Montessori sisteminde eğitmenlerin özellikleri hakkında ne söylersiniz?

Montessori sisteminde çocuğun merkezde kalmasını sağlayan aslında düşünce yapımız, bakışımızdır; sevgi ve saygı dolu bir babadan ayrılmaya başlar ve daha çok akranları ile ilişki içinde olmayı tercih eder.

Ahlaki olarak ise iyi ile kötünün ayrımını yapmak ister. Toplum tarafından kabul edilebilir ve edilemez olanı sorgulamaya başlar.

Bu yaş grubunun fark edilebilir yeni bir gücü vardır. Bu yaratıcı gücü sayesinde soyutlama gücü de artar. Yalnız burada bahsedilen hayal etme, hayali olan anlamında değil, anlatılanı zihnin tasarım etmesi, biçimlendirmesi anlamındadır.

Kültürel olarak da çocuk farklı kültürleri keşfetmek ister. Bu dönem sınırsız kültür edinimінin zamanıdır.

Çocuk bu dönemde bizlere şu

Montessori sisteminin en önemli özelliklerinden biri de içinde rekabet olmamasıdır. Bu yaşlardaki rekabet ve kıyaslanma, öğrenme kabiliyetine ve özgüvene ciddi anlamda zarar verir. Sınıflarımız, geniş ve içinde sanat, coğrafya, kimya, fizik, matematik, tarih ve merak uyandıracak birçok özel alan ve materyallerden oluşmuştur. Çocuklar zamanın nasıl geçtiğini anlamazlar. Özellikle ilkokul çağında, çocuklar aynı materyalle tekrar çalışmaktan hoşlanmazlar ve "büyük iş yaptım" arzusu içindedirler. Sürekli çalışırlar ve araştırırlar. Sonuç ola- ilgi duyar. Aslında en önemlisi, kendinin farkına varıp beceri kazanması en önemli hedefimizdir. Bu becerileri kazanan çocuk hayatı boyunca nerede eğitimine devam ederse etsin anlamak ve öğrenmek için ilgi duyacak ve dışarıdan itmeye, zorlamaya gerek kalmadan kendine her girdiği ortamda sosyal çevre oluşturacak ve kaybolmayacaktır.

İlkokul Montessori felsefesinde amacımız detayları öğretmek değil, ki bunu Maria Montessori de belirtmiştir. Bu kafa karıştırır. Önemli olan çocuğun öğrendikleri arasında bağ kur- bakış. Hayattaki her anne-babanın çocuğu için en büyük arzusu aslında çocuğunun özerk, bağımsız, sorumluluk sahibi ve kendinden emin olmasıdır.

Unutmayalım, bunun için çocukların ihtiyaç duyduğu şey sevildiğini, güvende olduğunu, saygı duyulduğunu ve desteklendiğini hissetmektir. Kısacası biz, çocukla geçirdiği her anın tadını çıkartan eğitimcilerle çalışmayı hedefleriz.

Çocuk kendini nasıl geliştirir?

Sosyal olarak toplumun üyesi olduğunu fark eder, anne ve çağrıyı verir: "Bana kendim düşünebilmem için yardım et"

Montessori sisteminin geleneksel sistemden farkını anlatır mısınız?

Montessori ilkokulunda çalışmalar, çocuğu yalnızca akademik anlamda değil, aynı zamanda topluma, kendi tarihine, dünya tarihine dahil etmeyi hedefleyen evrensel eğitim üzerine kurulmuştur. Bizlerin amacı, çocuğun çevresinde var olan her şeyin; bitkilerin, hayvanların rolünü anlamaya çalışmasını sağlamaktır. Dilin tarihi, matematiğin tarihi, insanlığın

tarihi hakkında bilinçlendirmek ve onun aynı biçimde sorumluluk bilinci kazanmasını ve tarihin sürdürülmesine bilinçli hizmet etmesini hedefleriz. Geleneksel sistemden farklı olarak coğrafya, matematik, tarih, jeoloji, ekoloji, dil, biyoloji, hatta müzik ve sanat alanında da özel tasarlanmış materyaller ile muhakeme gücünü kullanmalarını ve bu gücü yavaş yavaş soyutlamalarını ve en sonunda kavramı elde etmelerini hedefleriz. Çocuklarımız hem bireysel hem de grup olarak sunumlarla hedeflerine ulaşır.

Öğrenemeyen çocuk yoktur. Biz her çocuğun çiçek açacağına inanırız. Bizim sınıflarımızda her çocuğun araştırma ve deney yapmasına izin verilir. Öğreten kavramından çok öğrenen kavramı vardır. Her yapılan sunum, çocukların bilgilerini pekiştirmelerini ve özgüven geliştirmelerini sağlar. Unutmayalım ki hedefimiz ilgi ve merak uyandırmaktır. Sınıflarımız özel olarak her alanda çalışabilecekleri köşelerden oluşmuş, hazırlanmış bir çevredir. Çocukların birbirlerini rahatsız etmeden, dikkatlerini dağıtmadan, yapılan işe saygı duymalarını iç disiplin haline getirmelerini sağlarız. Özgürlük kavramı felsefemizde temeldir. Eğitimin hedefi budur. Ama bilinenin aksine burada bahsedilen özgürlük, çocuğu kendi haline bırakmak değil, onu özgürce hareket edebileceği bir ortama, yani hazırlanmış çevreye sokmaktır. Özgürlük sınırsızlık değildir. Çerçevesi, sınırları olmayan bir özgürlük sunmak hiç özgürlük sunmamaktan daha kötü olabilir. Her istediğini yapan çocuk özgür değil, yalnızlığa hapsolmuştur. Bizim felsefimizde özgür çocuk, sınırları sayesinde onu içine alabilen ortamda istediği yönde evrilen çocuktur. Çocuğun her istediğini yapmasına izin vermek değil, bağımsız ve hareketlerinden sorumlu olan çocuk yetiştirmektir hedefimiz. Öz disiplin ve içsel özgürlük, mutluluğun anahtarıdır.

Öğrenemeyen çocuk yoktur. Biz her çocuğun çiçek açacağına inanırız. Bizim sınıflarımızda her çocuğun araştırma ve deney yapmasına izin verilir. Öğreten kavramından çok öğrenen kavramı vardır.

Sistemimizin amacı, mutlu bireyler yetiştirmektir. Mutlu olan birey öğrenir ve başarır.

Bu sistemde ilkokul için evde nasıl destek olunabilir?

Okuldaki gibi evde de özerkliği ve bağımsızlığı sağlamak ve sorumluluk yüklemek üzere ortamın 6-12 yaş çocukların karakterlerine göre hazırlanması gerekir. Kendi özel alanının olmasına, eşyalarını, kıyafetlerini, kitaplarını düzenliyor olmasına destek olmalıyız. Bu yaş çocukları araştırmak ister, o yüzden okuduğunu anlaması gelişmelidir. Buna destek olabilmek için evde bir kütüphane köşesi olmalıdır. Ebeveynler çocukları ile beraber okumayı desteklemeli ve model olmalıdırlar. Televizyon ve internet sınırlı olmalı ve çevrelerinde bilimsel oyunlar olmalıdır. Anne ve babaların aldıkları kararlar ile koydukları sınırlar açık, makul ve istikrarlı olmalıdır. Akran ilişkisinin önemli olduğu bu dönemde, arkadaşıyla veya grup olarak dışarı çıkmasına izin verilmeli ve faaliyetler sunulmalıdır. Bu yaştaki çocuk, toplumsal, kültürel, zihinsel ve fiziksel değişim içinde olduğundan ihtiyaçları gözlemlenmeli, kendisine sanatsal ve sportif açıdan destek olunmalıdır.

Sistemi öğrendik sayılır şimdi biraz da sizleri tanıyalım. Çiğdem Kanmış kimdir?

Her şeyden önce mesleğim olan öğretmenliğe gerçekten farklı bir bakış açısıyla başladım. Mesleğimi öğreten kimliğimle değil, eğitmen kimliğiyle hep icra etmeye çalıştım. Belki de bu yüzden yolum Montessori felsefesiyle kesişti ve ruhumla

eşleşti. Çocuklar benim hayat enerjim.
2002 yılında mezun olduktan sonra Diyarbakır'da iki yıl ve sonrasında İstanbul'da öğretmenlik yaptım. 2007'nin sonunda ilk çocuğumla beraber ilk Montessori deneyimim ve eğitim serüvenim başladı. İlk anaokulumu 2008 yılında kurdum ve velilerimin desteği ile 2013 yılında İstanbul'da Montessori ilkokulunu açtım ve tekrar yurt dışı eğitimim başladı. 2016 yılında Londra'da Montessori terapi eğitimimi tamamladım. 2017 yılında AMI vakfından eğitimimi ve üniversiteden kredimi tamamlayarak yine bu alanda uzmanlığımı almaya hak kazandım. Melis Hanım'la yol arkadaşı olmak benim için çok değerli çünkü kendisi de her şeyini karşılıksız sisteme adamış biri. Bu sene birlikte Montessori eğitimimize Almanya'da devam ediyoruz. Bu sistem her zaman öğrenen olarak kalabilmeyi ve alçakgönüllü olmayı öğretiyor aynı zamanda. Bizim Melis Hanım'la yolumuz dünyayı değiştirmek için çocukları değiştirmeliyiz felsefesi ile kesişti. Hedefimiz tüm güzellikleri hak eden çocuklarımızla yenilenmek.

Melis Kurtel Emin kimdir? Montessori sistemi ile eğitim fikri nasıl doğdu?

Önden söyleyeyim ben eğitimci değilim. İzmirliyim, Siyasal Bilimler mezunu eski bir Birleşmiş Milletler çalışanıyım. Aynı benim gibi eski bir BM çalışanı olan eşimle birlikte İzmir'e dönüp tarımla uğraşmaya başladık. Ama ben artık bunlardan önce bir anneyim. İki kızım var ve biri bu sene ilkokul 1. sınıfa başladı. Kızlarımın ikisi de uzun süre Sahilevleri'nde AMI diplomalı bir bayan tarafından kurulan bir Montessori Anaokulu'na gittiler. Orada eğitildikleri süre boyunca kızlarımızda gözlemlediğimiz kendi kendilerine yetebilme becerileri, gelişen kültür ve matematik bilgileri, diğer insanlara karşı sağduyulu ve merhametli yaklaşımları beni ve eşimi çok etkiledi. Aldıkları eğitimin, içinden geçtikleri yöntemin ne kadar kıymetli olduğunu gördük.

Çocuklarımızın en azından ilkokul eğitimlerinin de bu şekilde devam etmesi gerektiğini düşündük. Çocukların birbirleriyle rekabet içine girmeden, kendi beceri ve kapasitesine göre, doğa içinde, huzurlu bir eğitime ulaşabilmeleri gerektiğine inandık.

Biz İzmirliler olarak çok şanslıyız, yaşadığımız şehir ve çevresi çok kıymetli bir coğrafya, kültür ve iklime sahip. Geçen Nisan ayındaydı, bir anda "Ben İzmir'de böyle bir okul yapsam olmaz mı?" dedim. Çok destek gördüm. Meğer herkeste böyle bir arayış varmış.
Çiğdem Hanım ile yollarımız kesişti, bana inanılmaz bir güç ve enerji verdi. Sayesinde Montessori eğitim yöntemlerini okulumuzda sağlıklı bir şekilde uygulayabiliyoruz. Çok zorlu ve yoğun bir hazırlık sürecinden geçtik. Öğretmen alımlarımız, onların eğitimi, okulumuzun inşası, sınıflarımızın hazırlığı derken rekor bir sürede okulumuzu ve ekibimizi hazırladık ve 18 Eylül'de öğrencilerimize kapılarımızı açtık.

■ Pınar TEKEŞ

Dönüşüme köprü kuran mevsim yaklaşırken...

Birkaç yıl öncesine kadar yılın en sevdiğim zamanı Haziran'la başlardı. Geceleri cıvıl cıvıl sokaklar, hep sevdiklerimizle birlikte olduğumuz, bize kısa gelen ama standart tatillere göre aslında bitmek bilmeyen şahane Çeşme günlerine yıl boyu olan özlemimdi buna neden herhalde. Fakat son yıllarda havanın soğumasını da sevmeye başladım. O, hep hayata geçirmek istediğimiz ama yazın telaşından, sonbaharın da yazı uğurlamak zorunda kaldığımız için gelen depresifliğinden bir türlü harekete geçemediğimiz planları devreye alma zamanı gibi geliyor artık.

Güneş sonbaharı terkedip kışa yaklaşırken, sizde de o kabuğuna çekilmiş kendini herşeyden soyutlamak isteyen halden kurtulup yeni birşeyler yapma isteği olur mu? Çocukların da artık okul düzenleri oturduktan sonra hareket kısıtı kalmayan bünye, bahanelerin de tek tek titizlikle elenmesini mütakip artık değişime başlamaya hazırdır. Hani o meşhur laf var ya "İhtiyacın olan neyse sana gelecek olan odur." O sırada en çok neye ihtiyaç duyuyorsak onunla ilgili seçenekler serilir önümüze. Görmeyi bilirsek değişimden gelişime dönüş başlar. Yok o gözümüzün önündekini yok saydıksak bir başka kışa kalır dönüşüm. Ama o kışta bizi bekler. Ta ki biz onu farkedene kadar.

Akışa karşı kürek çekmek yerine kendimizi bırakıp suyun bizi götürdüğü yere gitmek. Suya güvenmek. Su aslında hayattır. Hayatın kendisine güvenmek için direnmeyi bırakmak. Peki, en çok neye karşı direniyoruz? En çok kendimize direniyoruz. Direnirken kendimizi yok sayıyoruz. İsteklerimize direniyoruz, ruhumuzun bilip bize hatırlattıklarına direniyoruz, hayatımıza direniyoruz. İnsan olmayı mı kaçırıyoruz aslında?

Sadece zihnimizin sesini dinlemek yerine ruhumuzun, bedenimizin de sesini dinlediğimizde hayat amacımıza ulaşmamız, en azından yol almamız kolaylaşıyor. Zaten kendi gücümüzü fark edip ortaya koyduğumuzda bu bizi sıra dışı sonuçlara götürüyor.

Aslında hepimizin çabası hayat amacımızı bulmak değil midir? Var olan inançlarımız, bilinçaltımızda yer alan kayıtlarımız, belki genetik travmalarımız bizi durduruyor. Kendimize ulaşsak, kendimizin tıkanıklıklarını bulup blokajlarını çözsek. "Ne arıyoruz? Ya yanlış bir şeyin peşindeysek?" endişeleri olmadan kendimize "Seni duyuyorum, anlıyorum, neler yapabileceğini biliyorum" desek!

Herkesin hayatı 10 adımda kişisel gelişime giriş rehberi maddeleri uygulanamayacak kadar benzersiz. Şahane olan şu ki kişisel gelişim yolculuğumuz hayat boyunca devam edecek. Unutmayalım, her zaman bir üçüncü yol olabilir. Çözümler bazen satır aralarındadır, doğru soruları sorarak çözümleri bulacağımız satır aralarında...

Yolculuğu dönüşümlerdeki mutluluğu tadarak sürdürmek...
Doğrusunu Çehov söylemiş aslında. "İnsanlar mutlu olduklarında mevsimin kış mı yaz mı olduğunu fark etmezler."

[Turan Gültekin]

Piri Reis'te Atatürklü Cumhuriyet balosu

Salon Cumhuriyet'in yeni yaşını kutlamak için verilen baloya katılanlarla dolmuştu. Dünyanın dört bir yanından gelen davetliler adları okunduktan sonra şık kıyafetlerle salonda yerini almış, sohbete başlamıştı. Herkes aklındaki aynı soruyu sohbet ettiği kişilere soruyordu. Acaba onur konuğu baloya katılabilecek miydi çünkü son günlerde gelen haberler sağlığının hiç iyi olmadığı şeklindeydi.

Derken dışardaki taşlı yolda bir at arabasının tekerleklerinin sesi yankılanmaya başladı inceden. Başta az insan farketti. Araba yaklaştıkça fark edenlerin sayısı arttı. Ses kesildi. Aynı anda içerden fısıltılar yükselmeye başladı. Beklenen misafir gelmişti. Herkes büyük bir heyecan içerisinde "Gazi geldi", "Atatürk geldi" diye fısıldıyordu. Salon ışıldayan gözlerin aydınlığı ile dolmuştu.

Önce yaveri girdi içeri. Hemen ardından da Gazi. Söylentileri çürütecek denli dik, kendinden emin, mağrur adımlarla kapıdan girdi. Şıklığı göz kamaştırıyordu. Bastonu, şapkasını ve pelerinini yaverine verdi. İkiye yarılan kalabalığın ortasından geçerken kimini başıyla selamlıyor kimiyle de tokalaşıyordu. Kendisine ayrılan masaya geldi. Kısa bir soluklanmanın ardından konuşmaya başladı. Türk Milleti'ne en çok yakışan yönetim şeklinin cumhuriyet olduğunu anlatıyordu.

Cumhuriyetten her söz edişinde gözlerinin içi gülüyordu. Kısa ama bir o kadar da etkili konuşmanın ardından orkestranın çaldığı müziğe eşlik etmek için piste çıktı. Vals yapmaya başladı. Pistte o kadar zarif bir şekilde hareket ediyordu ki herkes dans etmek yerine onu seyretmeyi tercih ediyordu. İlk parçanın ardından salondakileri piste davet ederek yerine geçti.

Yeni kurulmasına rağmen modern dünyaya kısa sürede ayak uydurmuş bir millet kuğular gibi süzülüyordu pist üzerinde.

Zaman ilerledi. Atatürk oturduğu yerden ayağa kalktı. Bütün salon bir anda sustu. Orkestraya döndü. "Zeybek"

dedi. Az önce modern dünyanın dansını en zarif şekilde icra eden Gazi şimdi de bizim en güzel dansımızı yapıyordu. Güç, cesaret ve uyumun simgesi olan zeybeği izleyenlerin gözleri dolmuştu. Gazi bu kez de hastalığa meydan okuyordu. Zeybek bitti yerine oturdu. Bu kez memleketi birlikte kurtardığı, onlarca badireyi birlikte atlattığı silah arkadaşları sahneyi aldı. Onlar da liderlerine teşekkür edercesine bir sağ bir sol dizlerini yere koyarak "Hayda bre" diye seslenerek zeybek oynuyordu.

Gece yarısını çoktan geçmişti. İzin istedi. İki yana açılarak kendisini selamlayan kalabalığın ortasından geçip kapıya doğru ilerlerken gözlerinde ışıltı ve gurur vardı. Mutluydu "Güzel bir iş yaptık" dedi, kendisini getiren arabaya bindi.

En son beyaz eldivenli kibar eli göründü arabanın camından. Kendisini uğurlamaya gelenleri selamlıyordu. Gitti. Balo bitti.

Cumhuriyet'in 94. Yılı Özel Güzelbahçe Piri Reis Okullarında hazırlıkları yaklaşık iki yıldır süren bir balo ile kutlandı. Okulun 5. Sınıf öğrencilerinin tamamının velileri ile birlikte yer aldığı baloda Fen Bilimleri Öğretmeni Cem Öcal Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ü, öğrenciler ise sanattan siyasete, bilimden spora kadar o dönemin ünlü kişiliklerini canlandırdı. Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün, 1938 yılında ölümünden 8 ay önce Bursa'da son katıldığı balodan esinlenilerek düzenlenen etkinlikte öğrenciler başta Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün farklı yönleri olmak üzere dönemin ünlü kişilerinin yaşamlarını ve o yılların sosyal hayatını yaşayarak görme fırsatı buldu. Kıyafetlerinden ikram edilen içeceklere kadar her türlü ayrıntısı o dönem şartları düşünülerek hazırlanan etkinlikte öğrenciler adları okunduktan sonra kırmızı halıdan inerek salona girdi, balo boyunca vals yaparak ya da zeybek oynayarak Cumhuriyet Dönemi'nin ilk yıllarını yaşadı.

"Atatürk bizimle baloya katılsaydı"

Etkinliğin klasik tören zihniyetinden çıkıp öğrencilere farklı birşeyler yaşatma fikrinden çıktığını söyleyen Özel Güzelbahçe Piri Reis Okulları Müdürü Sabrina Ataseven, "Bir öğretmen olarak en önemli şey çocuklara o dönemi yaşatmaktı. Çünkü sonuçta siz bilgiyi verirsiniz çocuk sınavda bu bilgiyle başarılı olur ancak eğer o dönemi yaşatırsanız asıl kazanımı o zaman elde edersiniz. Biz de bu düşünceden yola çıktık. "Eğer Ulu Önder bizimle bir baloya katılsaydı ne olurdu, kimleri çağırmak isterdi" diye düşündük ve yaklaşık iki yıl önce bu proje üzerinde çalışmaya başladık" dedi.

Projenin olgunlaşmasının ardından geçen öğretim yılının sonunda bu yıl 5. sınıfa gidecek öğrencilerle kişiliğine bürünecekleri ünlü kişileri eşleştirdiklerini anlatan

Ataseven, "Velilerimiz de bu fikre çok sıcak yaklaştılar. Çocuklar bütün yaz boyunca canlandıracakları kişi ile ilgili olarak araştırma yaptı. O kişilerin değişik yönlerini öğrendi. Okulların açılması ile birlikte projemiz daha da hızlandı ve çocuklar haftada iki prova yaparak vals yapmayı zeybek oynamayı öğrendi" diye konuştu.

Titiz çalışma

Özel Güzelbahçe Piri Reis Okulları Cumhuriyet Balosu, öğrenciler ve öğretmenler başta olmak üzere yaklaşık 100 kişinin titiz çalışması sonucu ortaya çıktı. Branş öğretmenleri kendi alanlarında başta Türkler olmak üzere o dönemde yaşamış olan ve düzenlenecek olan böyle bir baloya katılabilecek dünyaca ünlü kişileri belirledi. Sonuçta Atatürk'ün silah arkadaşları başta olmak üzere Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda önemli görevler üstlenmiş kişiler, ünlü İtalyan Yönetmen Frederico Fellini, Polonya asıllı Kimyager Madame Curie hatta Küçük Prens masalının yazarı Fransız Antoine de Saint-Exupéry'e kadar pek çok isim belirlendi. Bir yandan isimler belirlenirken diğer yandan o dönem balolarında uygulanan gelenekler araştırıldı. Mühürlü davetiyeler, likör bardakları, ince belli çay bardakları, o döneme ait lokum tarifleri öğrenildi. Sonuçta Ulu Önder Mustafa Atatürk'ün ölmeden 8 ay önce katıldığı son balo olan Bursa'daki balodan yola çıkılarak bir kareografi hazırlandı.

Cumhuriyet'in ilkelerini benimsetmek

Okul olarak yaptıkları her türlü etkinlikte cumhuriyet ve onun ilkelerini benimsetmek için büyük çaba sarfettiklerini sözlerine ekleyen Güzelbahçe Piri Reis Okulları Müdürü Sabrina Ataseven, "Aslında amaç cumhuriyet ve Atatürk ilkelerini daha çok benimsetmek. Çocuklara Atatürk sevgisini nasıl verebiliriz, onun farklı yönlerini nasıl daha iyi tanıtabiliriz diye çaba sarfediyoruz. Doğru ve güzel bir iş yaptığımıza inanıyoruz" dedi.

Baloya katılanlar

André Gide, Pierre Loti, Marc Chagall, Antoine De St Exupery, Marie Curie, Zübeyde Hanım, Latife Uşakizade, Mevhibe İnönü, Sabiha Gökçen, Halide Edipadıvar, Afet İnan, Ülkü Adatepe, Keriman Halis, İsmet İnönü, Kazım Karabekir, Fevzi Çakmak, Salih Bozok, Fethi Okyar, Refet Bele, Kılıç Ali, Falih Rıfkı Atay, Afife Jale, Orhan Veli, Mevhibe Celalaettin, Halide Nusret Zorlutuna, Charlie Chaplın, Bedriye Tahir Gökmen, Betül Or Diker, Jale İnan, Edith Piaf, Safiye Ali, İbrahim Çallı, Hale Asaf, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Abidin Dino, Safiye Ayla, Müzeyyen Senar, Mehmet Fuat Köprülü, Halit Ziya Uşaklıgil, Ahmed Adnan Saygun, Federico Fellini

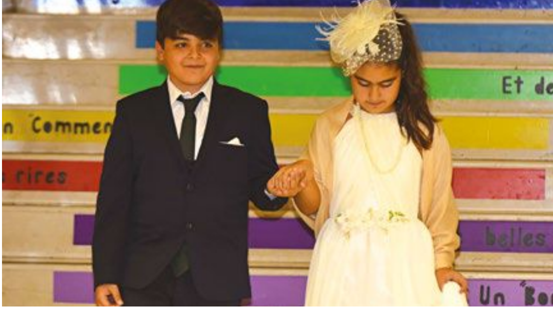

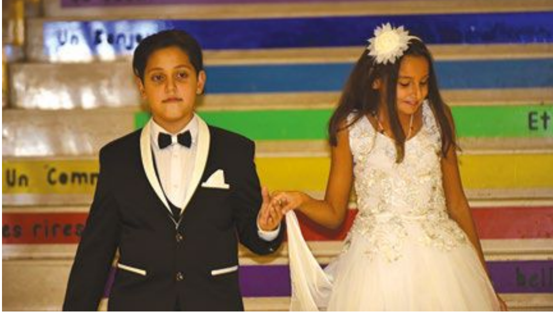

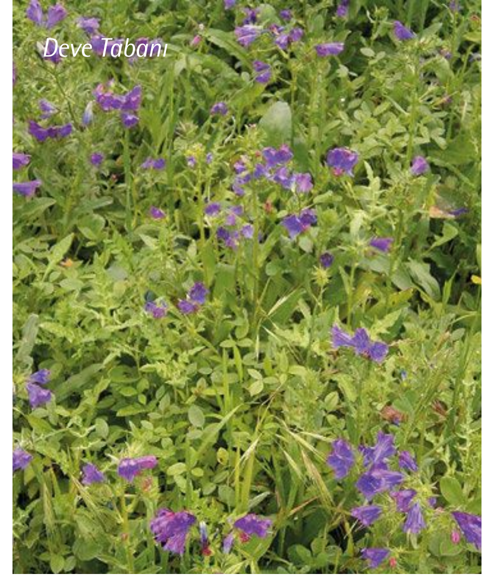

Hardal

Turp Otu

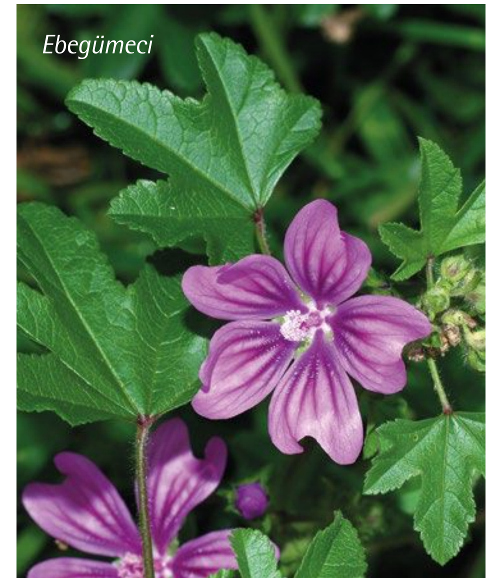

Deve Tabanı

Dağlama

Şevket-i Bostan

Eşşek Helvası

Yabani Kereviz

Ebegümeci

Ege'nin vazgeçilmez lezzetleri

OTLAR

Ege otlarının namını duymayan yoktur. Dünya Sağlık Örgütü tarafından yapılan araştırmalarda en sağlıklı ve doğru beslenmenin Akdeniz ve Ege'de olduğu açıklanıyor. İlkbahar ayları bu otların en bol, en taze ve en lezzetli olduğu dönem. Farklı şekillerde tüketilebilen bu otlar salatalara, yemeklere, böreklere enfes tatlar veriyor. Onlarca ot çeşidinin her birinin farklı yararları bulunuyor. Birçok rahatsızlığın tedavisine yardımı olan otlardan bazılarını sizler için derledik.

Dağlama

(Koyungözü, Alagömeç)

Dağlama diğer isimleriyle koyungözü, alagömeç bahar aylarında kırlarda bazen sarı, bazen beyaz çiçekleriyle bulunduğu bölgeyi şenlendiren bir bitki. Dağlama haşlanarak zeytinyağlı salatası yapılır. Karışık ot kavurmalarında, böreklerde ve gözlemelerde kullanılır. Gaz giderici, adet söktürücü, uyarıcı etkisi bulunan dağlama zor bulunan bitkilerden.

Eşşek Helvası (Sütlüce, Çoban Düdüğü, Sütlü Diken)

Eşşek helvası, sütlüce, çoban düdüğü, sütlü diken... Siz nasıl bilirsiniz? Bahar otlarından eşşek helvası tarlalarda, ekili alanlarda ve sebze bahçelerinde bulunur. Yapraklarının köke doğru etli yapısı, dikenli kenarları ve bazen yeşil bazen mor renkli yapraklarıyla eşşek helvasının sarı çiçekleri bulunur. Taze yapraklarından limonlu ve zeytinyağlı salatası yapılır. Karışık ot kavurmalarında kullanılır ve soğanla da yemeği yapılır. Eşşek Helvası ve yabani kuşkonmaz gibi otlar vücutta ürik asit birikmesini engeller. İdrar söktürücü özelliği olduğu bilinen Eşşek Helvası Otu ek olarak tüm salgı bezlerini de kuvvetlendirir.

Radika (Hindiba, Tatlı Radika, Kara Hindiba)

Radika çayırlarda, nemli ve kuytu çalılıklarda, yol kenarlarında bulunur. Acı radikanın yapraklarının daha tırtıklı olması onu tatlıdan ayıran en belirgin özelliktir. Bahar aylarında sarı çiçek açan radikanın yaprakları koparıldığında ve kökünde yapışkan sütümsü bir sıvı çıkar. Besleyici özelliği yüksek olan radika vücuda kuvvet ve zindelik kazandırır. Göğsü yumuşatır ve öksürüğü geçirir. İdrar söktürücü özelliği de mevcut olan radika, böbrek ile safra taşlarını düşürmeye yardım eder. Radikanın yapraklarını 5 dakika kadar kaynamış suyun içinde bekleterek hafif zeytinyağı ve limon ile salatasını yapabilirsiniz.

Turp Otu

Sonbahardan ilkbahara kadar yetişen turp otunun yaprakları kalın ve hafif tüylüdür. En çok haşlanıp limon ve zeytinyağlı salata olarak tüketilen turp otu, Egelinin balık yerken en çok tükettiği salata türlerinden. Kavrulup üstüne yumurta kırılarak da yemeği yapılan turp otu, sinirleri teskin edici, ağrı geçirici özelliklere sahip.

Deli Kereviz
(Yabani Kereviz)

Karışık ot kavurmalarında kullanılan deli kerevizin yaprak ve sap kısımları haşlanarak salatası, ayrıca zeytinyağlı sulu yemeği tercih edilir. Su kazayağı olarak da bilinen deli kereviz, kavrulduğu gibi bulgurlu yemeği de yapılır. Bu dallar omletlere iyi gider, böreklere konabilir, etli pişirilebilir. Deli kereviz sindirim sistemindeki enzimleri harekete geçirir, tansiyonu düşürür, artrite karşı kullanılır.

Hardal Otu
(Tatlı Hardal, Ak Hardal)

Hardal otu sonbahardan ilkbahara kadar yetişebiliyor. Hardal otunun diğer türü deli hardala göre daha tatlı bir tadı var. Acımsı tadından dolayı yemeği yapılmadan önce kaynar suda hafifçe haşlanarak süzülür, zeytinyağı ve limonla salatası yapılır. Ayrıca filizleriyle yumurtalı veya yumurtasız kavurması da olur. Yine börek ve karışık ot kavurmalarında kullanılır. Tohumları toz haline getirilip ilaç olarak değerlendirilen hardal otu romatizma tedavisinde de kullanılır. Tohumlarından yapılan çay ise iştah açıcı olarak içilebilir. Ayrıca hardal otunun mikrop öldürücü etkisi de var.

Şevketi Bostan

Ege ve Akdeniz çevresinde yetişen şevketi bostan aralık ayından itibaren özellikle nisan ve mayıs sonuna kadar yetişir. Son yıllarda daha çok tanınıp tüketilmesiyle doğal ortamda yok olma tehlikesi olan ve bu nedenle kültür ortamında yetiştirilmeye başlanan bu bitkinin kökleri ve köke yakın taze yaprakları dikenlerinden sıyrılarak kullanılır. Yapraklarından haşlanarak zeytinyağlı salatası, köklerinden etli ya da zeytinyağlı yemeği yapılır. Vitamin ve mineraller bakımından zengin olan şevketi bostan, hazmı kolaylaştırarak bağırsakları çalıştırır ve idrar söktürücü etkisi bulunur. Haşlama suyu sabahları aç karnına içildiğinde böbrek taşı ve kumu için iyi gelir.

Yabani Marul
(Süt Otu, Dikenli Marul, Acı Marul)

Yabani marul taze döneminde toplanarak limonlu ve zeytinyağlı salatası yapılır. Sakinleştirici etkisi olan yabani marul potasyum, kalsiyum, sodyum ve klor gibi mineraller bakımından zengin. Şeker hastalarına faydalı olmasının yanı sıra öksürük ve astım için de kullanılır. Bu bitkide bolca bulunan klorofil, kan damarlarının kasılmasını giderir ve tansiyonu düşürür. Bitkinin içerdiği bakır ve demir, kanın çoğalmasına yardımcı olur. Yabani marul sütü, marul yağı olarak da bilinir ve uykusuzluk çekenlere önerilir. Ayrıca yabani marulda değerli mineraller dışında A, B, C ve E vitaminleri de bulunur.

Deve Tabanı (Sığır Kulağı, Engerek Otu)

Deve tabanının taze toplanmış yaprakları karışık ot yemeklerinde, böreklerde ve gözlemelerde kullanılır. Deve tabanı yaprakları yarım saat kadar kaynatılıp suyu içilirse idrar söktürür ve sinirleri rahatlatarak ağrıları dindirir. Çiçeklerinden yapılan çayı göğsü yumuşatır ve öksürüğü keser. Ancak yılda 6 haftadan daha uzun süre kullanılmaması tavsiye ediliyor.

İğnelik (Leylek Gagası, Mis Otu, Tarak Otu)

İğnelik, taze yaprakları haşlanıp salata olarak tüketildiği gibi, karışık ot kavurmalarında ve böreklerde, gözlemelerde kullanılır. İğnelik otunun kavurması oldukça lezzetli olur ama yemeği yapılacaksa çiçeklenmeden önce toplanmalıdır. İğnelik otunun köklerinden yapılan çay, ağız içi yaralarında, boğaz enfeksiyonlarında ve şekeri dengelemek için kullanılır. Ayrıca ishal, mide ülseri ve iç kanamalarda da yararlı.

Tilkişan (Yabani Tatlı Kuşkonmaz, Tilkişen, Tatlı Sarmaşık)

Tilkişan saplarının sert yerleri ayıklanarak yumurtalı veya yumurtasız kavurması yapılır. Acı bir tadı olan Tilkişan'ın acılığını azaltmak için az suda vitaminini çok kaybetmeyecek şekilde haşlamak gerekir. Tilkişan, kış aylarında soğuk algınlığı, grip, üşütme gibi rahatsızlıklarda etkilidir. Ayrıca tüm kanser türlerine karşı da koruması var. Bağırsak problemi yaşayanlara da iyi geliyor. Tilkişan'ı banyo suyuna koyduğunuz zaman alerjik durumlara karşı faydasını görmek mümkün.
Vücudumuzdaki ödemi atıyor ve mideye iyi geliyor.

Yabani Rezene
(Arapşaçı, Sıralık)

Yabani rezenenin yaprakları dereotuna çok benzerdir ama onu dereotundan ayıran en belirgin özelliği anasona benzer keskin kokusudur. Kök ve taze yapraklarından zeytinyağlı, kuzu etli yemeği yapılır. Yumurtalı veya yumurtasız kavurmasının yanı sıra, karışık ot kavurmalarının ve böreklerin olmazsa olmazı olan yabani rezene birçok kişi tarafından arapsaçı olarak da bilinir. Toplumda mide rahatlatıcı, gaz giderici ve süt artırıcı özellikleri için kullanılır. Bronşit, gastrit, kabızlık, diyabet, mide sancısı, iştahsızlık, solunum ve idrar yolu hastalıklarında da kullanmak mümkün.

Körmen
(Yabani Sarımsak, Kaya Sarımsağı)

Körmen taze olarak salatalarda, soslarda kullanıldığı gibi

yumurtalı kavurması yapılır ve ot kavurmalarında kullanılır. Bodrum usulü yapılıyorsa mutlaka nohutla pişirilir. Köremen otunun faydalarına gelince, kalp damar hastalığı risk taşıyanlara önerilir. Soğuk algınlıklarına karşı da birebir. Bu yararlı bitkinin antibiyotik özelliğinin yanı sıra daha da önemli yararları olduğu biliniyor.

Tirşik Otu

(Yılan Yastığı, Yılan Başı, Tirşik Pancarı)

Tirşik otu taze yaprakları toplanarak sebze olarak tüketilir. Dikkatli kullanmak gerekir, zehirlenme yapabilir. Bu nedenle tuzla ovularak bekletilir ve haşlanarak suyu süzüldükten sonra kullanılır.

Yapraklarından etli dolma, haşlanarak veya kavrularak sarımsaklı yoğurtlu salatası, ayrıca nohutlu çorbası yapılır. Tirşik bitkisi açken yendiği zaman bağırsak parazitine ve gastrite çok iyi geldiği biliniyor. Genel olarak ise, iştah açma özelliğine sahip ve mide hazmı sıkıntısı çeken insanlar için birebir. İdrar söktürücü olmasının yanı sıra idrar enfeksiyonlarına karşı da etkili. Kansızlığa karşı çok faydalı olan tirşik, ateş düşürücü özelliğe de sahip. Yaraların hızla iyileşmesini ve kısa zamanda kapanmasını sağlıyor. Vücut direncini arttırıyor ve kas kramplarına karşı da etkili.

Ebegümeci

(Develik, Gömeç)

Ebegümeci karışık ot kavurmalarında, böreklerde, gözlemelerde kullanılır. Ayrıca salçalı veya salçasız zeytinyağlı yemeği, hatta etli, pirinçli ya da bulgurlu yemeği ve çorbası da yapılır. Sarması ve körpe yaprakları haşlanarak ekşili veya yoğurtlu salatası da olur. Çiğ olarak tuzla hafifçe ovduktan sonra salatalara eklenebilir. Karışık veya sade olarak omletlerde, kreplerde de kullanılıyor. Faydası ise çok. Kol ve bacak çürüklerinde, ciltteki şişlik ve çıbanlara losyon şeklinde tatbik edilen bitkinin yaprakları kaynatılıp içildiğinde sinirleri kuvvetlendiriyor.

■ KAFE KARİYER

Gülhan Berkman Yakar
gberkman@kariyercafe.com

Eski ay

Bilirsiniz her konuda derin bilgi sahibi olması nedeniyle; herkesin başvurduğu bilge bir kişidir, Nasreddin Hoca.

Günün birinde, uzun bir yolculuktan, yorgun olarak evine dönerken, Hoca'nın yanına tanımadığı iki kişi yanaşır. Selâm verdikten sonra, içlerinden biri sorar:
- Hoca Efendi, bizim bir derdimiz var…
- Söyleyin bakalım, diye cevap verir Hoca.
- Merak eder dururuz. Yeni ay girince, eski Ay'ı ne yaparlar?
Hoca gülerek yanıtlar:
- Eski Ay'ı nemi yaparlar? Bunu bilmeyecek ne var! Kırpıp kırpıp yıldız yaparlar.

Nasreddin Hoca. zamanda yolculuk yapıp günümüze gelse, bu fıkraya bakarak benzer bir şekilde kendisine ;
- Merak ediyoruz hocam iş dünyasındaki profesyonelleri ve eski yöneticileri ne yaparlar? Diye sorsam, bu gün bana;
- Bunu bilmeyecek ne var! Kırpıp kırpıp "koç" yaparlar. Şeklinde bir yanıt verebilirdi diye düşünüyorum. İşin şakası bu elbette…

Aslına bakarsanız ülkemizde koçluk kavramı ve yaygınlaşması, yabancı şirketlerin uyguladığı performans sistemleri ile bağlantılı, yani bize aynı paketin içerisinde transfer oldu diyebilirim. Pozitif sonuçlar elde etmek için, kurum içi performans görüşmelerinin geliştirici bir yaklaşımla yapılması gerekiyordu. Aksi takdirde yöneticiler ve astlarının gerçekleştirdikleri bu periyodik sohbetler, her ikisi açısından da kâbusa dönüşebiliyordu. Özellikle yöneticilerin bu görüşmelerdeki performansları başarılarının anahtarı olduğu için, kurumlar yıllık eğitim ihtiyaçlarına, "koçluk" başlığını da dâhil ettiler. Dilimizdeki anlamı bakımından, makara yapmaya elverişli bir ismi olsa da, yönetim sistemlerine ve kişisel gelişime büyük ölçüde katkı sağladığı anlaşıldıkça, koçluğun yeni anlamı yerine oturdu diyebilirim.

Yaklaşık otuz yıldır dünya genelinde bir meslek olarak bilinen koçluk, özellikle 1995 yılında kurulan ICF'in (Uluslararası Koçluk Federasyonu) meslek standartlarını belirlemesi ve buna bağlı uluslararası koçluk okullarının açılmasıyla hızla yaygınlaştı. Her ne kadar on üç yıl önce "profesyonel koç" ve "eğitmen" olarak bu alanda kişilere ve kurumlara hizmet versem de, koçluk mesleği son yıllarda popülerliğinin zirvesine ulaştı diyebilirim.

Ülkemizde 2009 yılında resmi olarak faaliyet gösteren ICF 'in de bu gelişime katkısını yadsıyamayız. Tam da herkesin kendini "yaşam, sağlık, aşk, öğrenci vb.koçu" ilan ettiği bir dönemde önemli bir çalışma yapılarak, 2013 yılında Resmi Gazete'de koçluk standartları açıklandı ve Türkiye'de meslek olarak resmen kabul edilmiş oldu.

Ülkemizde yeni bir meslek olarak tanımlansa da bu gün koçluk, kurumsal çatıda, yönetim ve mentorluk aracı olarak yerini çoktan sağlamlaştırdı. Ayrıca pek çok kişi, şahsi ve mesleki potansiyelini arttırmak, farkındalık yaratan sorularla düşünmek ve yeni bir gelecek yaratmak için profesyonel koçlar ile çalışmaya alışıyor.
Bu bağlamda mevcut iş ortamından hoşnutsuz olan, kendini geliştirmek isteyen yöneticiler, ICF'in tanıdığı okullardan koçluk eğitimi alarak bu mesleğe yönelmeye başlıyorlar. Hikâyedeki eskimiş ayların yıldıza dönüşmesi gibi; bu çabanın içerisinde olmak, kendini keşfetmek, yeni bakış açılarını deneyimlemek, içindeki cevheri arayıp bulmak, böylesine güzel bir yolculuğa dâhil olmak bile insanı parlatıp, yıldızlaştırabilir.

Sevgiyle,

Socotto Cafe

İtalyan konsepti, şirin dekorasyonu, müzikleri ve yemekleriyle son günlerin trendi haline gelen Scotto Caffe.

Ev yapımı hamburgerleri ve pizzalarıyla dikkat çeken Scotto Caffe'nin tatlıları da özel. Günlük ve butik üretilen tatlılar en çok tercih edilen lezzetlerin başında.

"Neşeli bir yemek" sloganıyla yola çıktıkları Scotto'nun Koordinatörlüğünü yürüten ve aynı zamanda Şef Mehmet Malkoç, dinamik ve heyecanlı bir kadro ile İzmir'in ve İzmirlinin özgür, genç ve keyifli tarafına dokunmak istediklerini belirterek, "Özenle seçtiğimiz etlerden hazırladığımız köfteler ve bize özel ekmekleriyle yaptığımız hamburgerlerimiz çok ilgi görüyor. Tabii ki İtalya denince akla gelen pizzalarımız ve makarnalarımız da keyifle tüketilen yemeklerimiz arasında. Salatalarımızın da müdavimleri oluştu. Menümüzde yer alan diğer tüm ürünlerimizi her gün özenle hazırlıyoruz. Amacımız keyifli bir ortamda, damaklarda neşeli bir tat bırakmak. Misafirlerimizin güzel yorumları ve paylaşımları ise bizim en büyük motivasyonumuz." dedi.

■ Salata Scotto 18,50 TL
Iceberg marul, roka, domates, salatalık, havuç, kırmızı lahana, mısır, kurutulmuş domates, sweet chili soslu tavuk, zeytinyağı

■ Köfteli Sıcak Sandviç 17,50 TL
Ciabatta ekmeği içerisinde özel domates sos, özel şiş köfte, cheddar ve salatalık turşusu

■ Fırın Makarna 18,50 TL
Domates çorbası ve mini salata eşliğinde köz patlıcanlı

■ Pizza (Bol Çeşnili) 20 TL
Rende mozerella, dana salam, dana jambon, hindi füme, mısır, kapya, dilim siyah zeytin, yeşil biber, mantar (25 cm, patates cips ve bir adet kutu meşrubat)

■ Cheeseburgerini 27 TL
Özel hamburger ekmeği arasında ev yapımı hamburger köftesi, kırıntı patates, cheddar, marul, domates, salatalık turşusu, bbq sos (yanında patates cips ve bir adet kutu meşrubat)

■ Meyveli Krep 12 TL

■ Brownie 9 TL

■ Filtre Kahve 8 TL

Socotto Cafe
1383 Sokak 12, Alsancak
Telefon 232.404-8282
www.scottocaffe.com

J9 Cafe

Seferihisar yolu üzerinde hem kafe olarak hizmet veren, hem ahşap ve doğal ağaçtan yapılmış özel tasarım mobilyaların satıldığı J9 Cafe, elbette en önce tarzıyla dikkat çekiyor. Baba mesleği olan ağaç işleme sanatında çekirdekten yetişmiş iki kardeş olan Celal ve Bülent Geçer'in kurup işlettiği bu kafenin dekorasyonu da onlara ait.

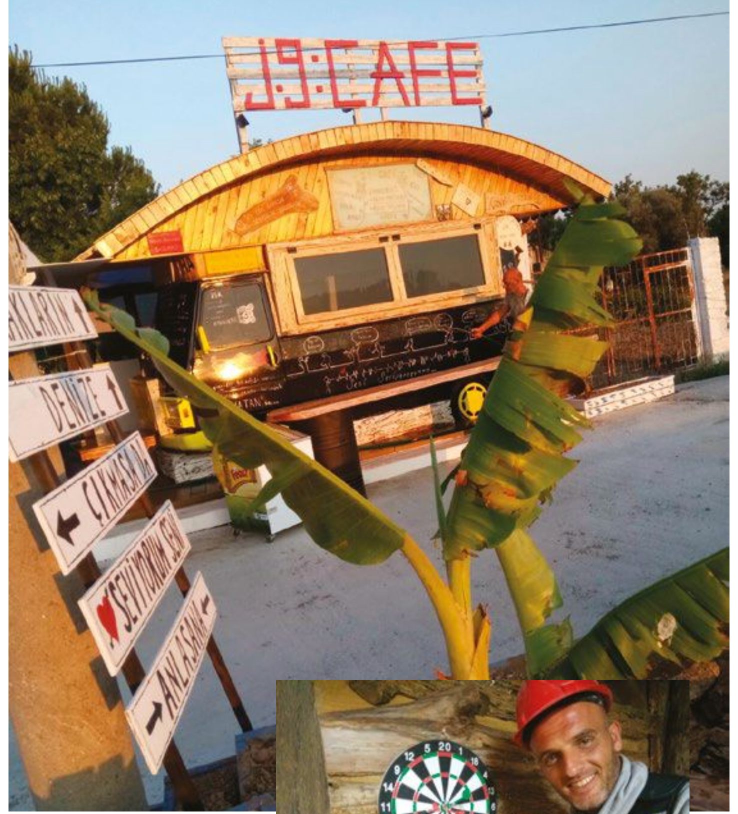
"Ağacı, kesip biçip masa haline getirmektense ağaçlarla oynamayı farklı şekilde bir şeyler üretebilmeyi seçiyoruz" diyen Celal Geçer, bunun yanı sıra elden çıkarılmak istenen ama kendi üzerinde anılarını hala barındıran eski ürünleri değerlendirme ve kullanışlı hale getirme çabası içinde olduklarını da söylüyor: "J9 Cafe'yi kendi mola alanımız gibi yarattık aslında. Boş arazide duran bizim emektar, kendini ağacın her bir damarıyla süslenmiş halde buldu. Buraya gelen misafirlerimizin yüzüne de o tatlı gülümsemeyi kondurdu. Diğer yandan toplum olarak aşırı tüketen, memnuniyetsiz insanlara dönüştüğümüzü gördükçe böylesi bir mekânın hayal kurmayı ve beceriyi tetikleyeceğini düşündük."

Atölyede fikir savaşları
Mekânın en önemli özelliği atölyeye girip hayal ettiğiniz ürünü kendinizin de üretme ve tasarlama olanağına sahip olması. "Daha önce gittiğim ülkelerin hiç birinde görmediğim bir projeydi J9 Cafe" diyen Celal Geçer, "Sevdiklerinizle ağaca, doğaya, insanlara, çocukluğunuza ve tabii ki yaşadığınız aşklara ithafen yapmak istediğiniz bir objeyi J9 Cafe'de hayal edin, tulumunuzu giyip atölyemizde birlikte yapalım. Sizden tek istediğimiz aşk..." diyor: "Her çivi çakışımızda, her dokunuşunuzda aşk olmalı. İnanın ki J9 Cafe'deki beyin fırtınası kadar atölyedeki fikir savaşları da edinebileceğiniz en güzel hobiyi doğuracak. Bu da bizim en sevdiğimiz bölüm."

J9 Cafe bazen sportif faaliyetler gösteren gruplara ev sahipliği yapıyor, bazen iş hayatının stresini köprüden önceki son çıkış gibi eve girmeden atlatabileceğiniz bir uğrak yeri oluyor, bazense küçük çocuğunuza ağaçların altında tavuk ve horozların da eşlik edeceği bir doğum günü eğlencesi mekânı oluyor.

Juice Bar
Aslına bakarsanız sosyal, sportif ve kültürel etkinliklere açık bir mekân burası. Bir de tabii ekolojik bir kafe. Katkı maddesiz tamamen doğal meyvelerden oluşan enerji içecekleriyle Juice Bar'da misafirlerini ağırlıyor. Filtre kahve ve Türk kahvesi, ayrıca tost da var. Menüdeki kahvelerden birisinin adı "Secret", meyve karışımlarından ünlü olanlarının isimleri ise "Aşk" ve "Kara Sevda".

J9 Cafe
Seferihisar Caddesi
Bademler Mahallesi No:37
Bademler İzmir
Telefon 232.776-6060

[Çağrı Lahur] www.yapilacaklarlistesi.co • instagram: @yapilacaklarlistesi

Tarihi Alsancak Gevrek Fırını

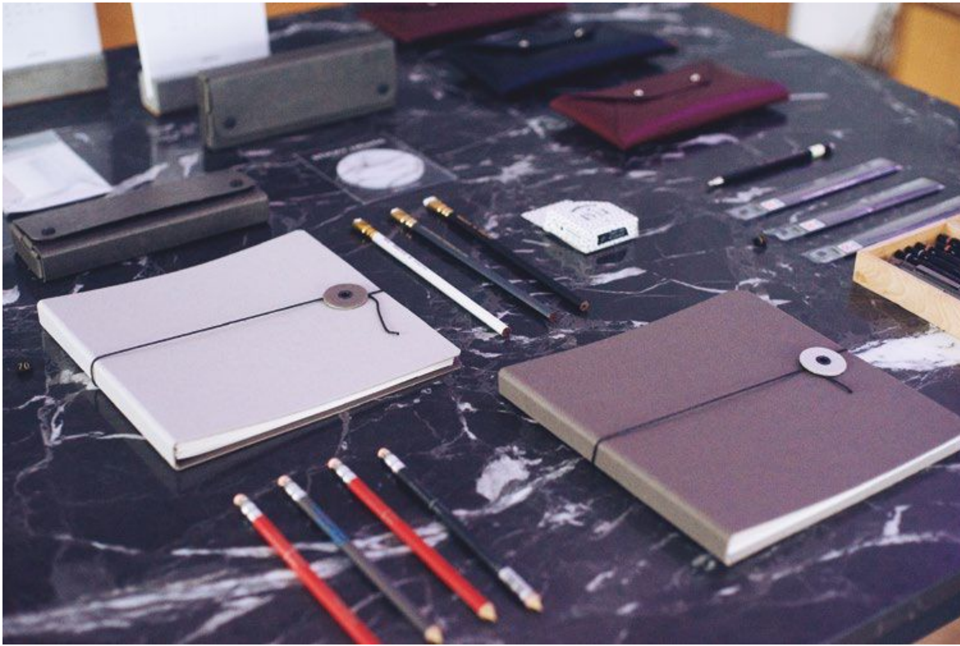
1880'den beri gevrek...

Bugün ara sokak keşifleri turumuzda, İzmir'in eski ve yenileri bir araya getiriyoruz.
O zaman turumuza büyüklere hürmeten İzmir'in en eskiden başlayalım; Tarihi Alsancak Gevrek Fırını. Bu tarihi fırın "kendimi bildim bileli burda" diyeceğim ama yaşına saygısızlık gibi geliyor. Zira bu kara fırın 1880'li yıllardan beri aynı lezzette gevrekler çıkarmaya devam ediyor. Hadi Zeynel Usta'ya günaydın demek için yola koyulalım. Yeri çok yakın, Saint Joseph Lisesi'ni geçer geçmez karşımıza çıkacak zaten. Evet, tahmin ettiğiniz gibi, üstünden asma yaprakları sarkan, mavi boyalı yer. Aslında burası bir Rum evi. Bu eski yapının da kıymetini bilmeli. Bence hepimiz birer gevrek ve tulum peyniri alalım. Kapının önündeki taburelerde sohbet ederek yiyelim. Belki fırsat bulursa Zeynel Usta'da aramıza katılır. Aaa, tabi kumru da alabilirsiniz. Peynir ile süsleyip fırınladığı kumrular efsanedir.
Sabah 5'te açılan fırın hiç durmadan çalışıyor. Sürekli birileri gelip, elinde paketler ile ayrılıyor. Arkadaşlar bence kalkalım, Zeynel Usta daha uzun bir dinlenemeyecek gibi.

Tarihi Alsancak Gevrek Fırını
1466 Sokak 2, Alsancak

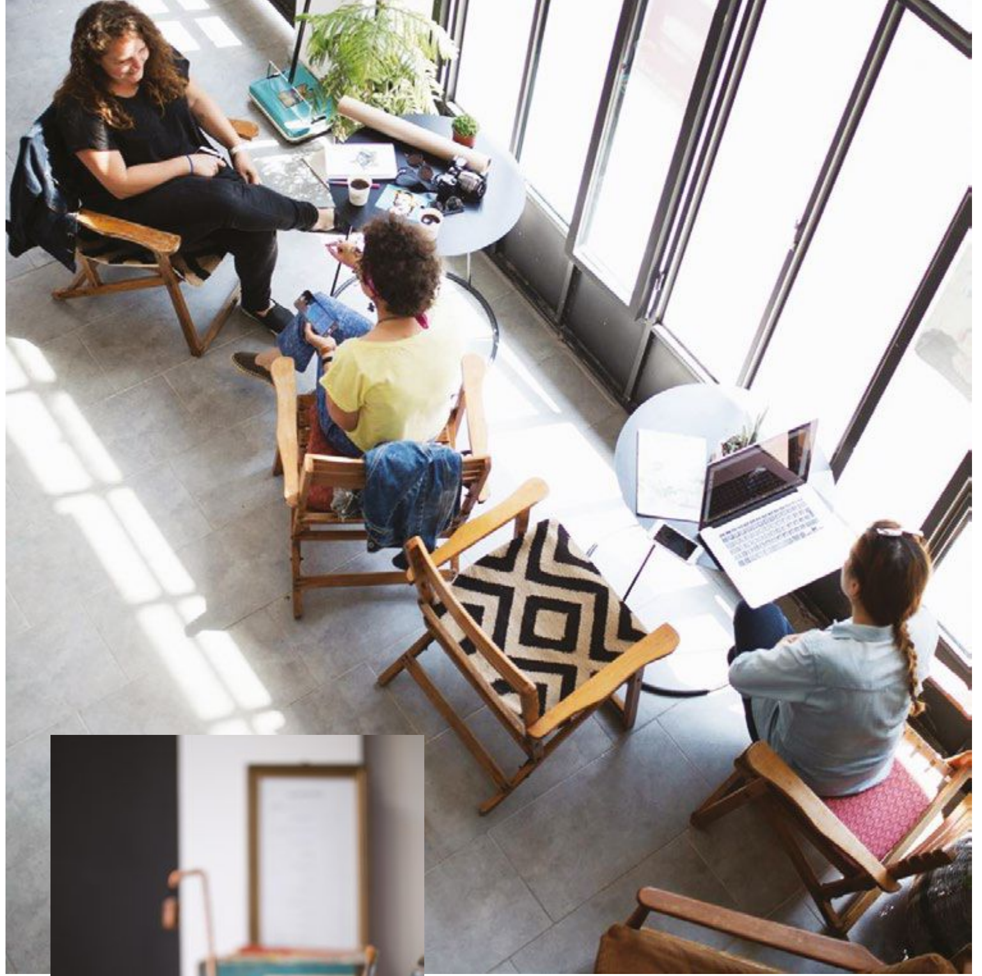

Studio Mottos

Alanında tek başına...

Zaten gideceğimiz yer çok yakın. Zamanda yolculuk gibi, şimdide İzmir'in alanında en yenisine gidiyoruz; Studio Mottos. Aslında alanında tek desek daha doğru olur. Burası hem tasarım stüdyosu, hem de yeni nesil kırtasiye. Kağıt odaklı tasarımların yanında, yurtdışından getirttikleri kırtasiye ürünleri ile de oldukça cezbedici. Cezbedici derken, herkes kendini kaybetmiş zaten. Bir kısım defterlerin başında, bir kısım kalemlerin, ben de boşluk bulmuşken posterlere göz gezdireyim. Tam da salona bir kaç poster almak niyetindeydim. İnternet dışında alacak bir yer bulamamıştım. Böylesi çok daha iyi oldu. Hem farklı boyutları da var. Oooo, en sevdiğim dolma kalem markası, İzmir'de bunların satıldığını bilmiyordum. Galiba Studio Mottos'dan çıkmamız biraz güç olacak. Defterlerinin yanında çok değişik tasarımı olan fotoğraf albümleri de var. Anlaşıldı, cüzdanımızı boşaltıp gideceğiz. Ben aldıklarımı paket yaptırdım. Sizi dışarıda bekliyorum. Tamam, tamam, bakacaklarınız bitmedi biliyorum. Bir sonraki gideceğimiz yer çok yakın. İsterseniz oradan çıktıktan sonra tekrar gelebilirsiniz.

Studio Mottos
@studiomottos
1464 Sokak 71/A, Alsancak

Artim Projects

İleri Dönüşüm Atölyesi

Bir sonraki mekanımızda uzun bir süre kalacağız, minik bir atölyeye de katılacağımız Artim Projects.
Paper Mache, benim uzun süredir gitmek istediğim bir atölyeydi. "İleri Dönüşüm Atölyesi" sizin de ilginizi çeker diye düşündüm. Bu atölyede atık denilen malzemeleri dönüştürerek, onlara bambaşka bir boyut ve kullanım alanı yaratacağız.

"Ben yapabilir miyim ki?" diye soran kim? Hiç merak etmeyin, emin ellerdeyiz ve yaklaşık 3 saatimiz var. Yaratım süreci için gayet yeterli bir süre. Bu arada burası aynı zamanda bir cafe. O halde başlamadan kahvelerimizi söyleyelim. Başladıktan sonra fırsat bulamayabiliriz.

İlk başta 3 saat baya uzun bir süre gibi geliyordu ama göz açıp kapayıncaya kadar geçti. Masanın üstündeki eski gazete ve atık kolilerin yerinde artık bardak altlıkları, kalemler, kapı süsleri ve dekoratif kaseler var. Bu dönüşümü evde de sürdürebilir miyiz acaba? Ne dersiniz?

Aaa, bu arada biraz önce kulak misafiri oldum. Yarın akşam "İstanbul'dan Göçenler Gecesi" varmış. Aramızda İzmir'e yeni taşınmış bir arkadaş vardı. Belki katılmak istersin? Buradaki diğer etkinlikler ile ilgili de sosyal medya hesaplarına bakalım ara ara, değişik şeyler oluyor galiba.

Artim Projects
@artimprojects 1453 Sokak 35, Alsancak

Yaya Raw

Sonunda şehre geldi!

Artık karnımız acıktı mı? O zaman Gül Sokak'a doğru yürümeye başlayalım. Sizi İzmir'in eksiklerinden birini telafi eden açık bir mutfağa götürüyorum. Eksiklik dememin nedeni, dışarıda sağlıklı bir şey yemek istediğimizde, salatadan başka bir şey bulamamamız. Hele de tatlı ve içecekte seçenekler sıfıra düşüyor. İşte bu problemi çözecek Yaya Raw sonunda şehire geldi. Çeşme'deki PereMere Otel'de zaten hizmet veriyordu. Konuşurken zaten Derishow'a gelmişiz, biraz daha Tevfik Fikret'e doğru yürüyelim. Hemen solda, bir apartman arasında.

Yaya Raw, Avrupa ve Amerika'da "health store & kitchen" konseptinin İzmir'deki temsilcisi. Hem oturup bir şeyler yiyebileceğiniz bir cafe, hem de alıp yanınızda götürebileceğiniz atıştırmalıkları ve detoks sularını hazırlayan bir mekan. Hadi büyük masalardan birine oturalım, benim tercihim kakaolu tatlımtırak şeyler ve içecek. Siz isterseniz yemek olarak bir şeyler alın. Acaba ben de tatlı öncesi balkabağı çorbası mı içsem? Buranın en güzel yanı da açık mutfak olması, böylece hazırlanırken hem görebiliyorsunuz, hem de sohbet edip, Raw beslenme ile ilgili bir şeyler öğrenebiliyorsunuz. Ayrıca içinde bulunduğumuz dekorasyon da, o kadar konsepte uygun ki, temiz, minimalist, sade... Kalkmadan ben bir kaç şey daha almak istiyorum zaten. Kombucha, ham kakao, mikrofilizler, matcha alabilir miyim? İzmir'de bulamadığımız şeylerdi. Çok iyi oldu.

Yaya Raw
@yayaraw_1383 Sokak 7/A, Alsancak

Originn Co-Working

Yeni nesil çalışma konsepti!

Bir saate toparlanalım arkadaşlar, buradan Bornova'ya gideceğiz. Originn Co-working hem konseptini, hem de mekanını genişleterek yeni bir yere taşınmış. Yeri aslında çok kolay, gelin metro ile gidelim. Sanayi durağında inince, 5 dakika mesafede.
Burası hangar gibi... İçeride bir çok ofis, açık ve özel masaların bulunduğu iki co-working alanı. Yani yeni nesil çalışma konsepti. Çalışma alanlarının dışında içeride, bir cafe, yaratıcı atölyelerin yapıldığı ArtLab, gıda alanında çalışmaların yapıldığı FoodLab, toplantı odaları ve seminer, gösteri gibi etkinliklere ev sahipliği yapan bir etkinlik alanı da var. Peki, biz nereye gidiyoruz? 2 saatlik seramik takı atölyesine, kendinizi seramik konusunda geliştirmek isterseniz, 3 aylık seramik kursu da var. Bugün hızlıca bir giriş yapmış olalım. Seramik bitmeye yakın genel alandaki sergi ile eş zamanlı yürütülen bir konser başlayacak. Ve kapanışda da dinginliğe doğru geçiş yapalım diyorum. Akşam da burada yoga seansı var. Ben bizim grup için yer ayırtıp, seramiğe geliyorum.

Bu arada hafta sonu FoodLab'de gıda üstüne birkaç etkinlik varmış. Onlara da gelmek ister misiniz? Gıda alanında farkındalık yaratacak ve bu konuda farklı tecrübe ile disiplindeki kişileri bir araya toplayan bu platformdan, ben şahsen bir şeyler öğrenmek isterim. Neyse bunları atölyeden çıkınca konuşuruz. Daha uzun saatler Originn'deyiz nasılsa.

Originn Co-working
@originncoworking
374 Sokak 1/1, Bornova

[Handan Korhan]

Kırsalda sanat etkileşimi

Uluslararası Eski Ev-Yeni Sanat Plastik Sanatlar Sempozyumu

Urla-Yağcılar Bağevi Butik Otel bu yıl 6. kez düzenlenen. "Uluslararası Eski Ev - Yeni Sanat Plastik Sanatlar Sempozyumu"na ev sahipliği yaptı.

İlki 2011 yılında İzmir resim sanatının değerli isimleri Reyhan Abacıoğlu ve Tuncay Topcu koordinatörlüğünde gerçekleştirilen sempozyumda pek çok yerli ve yabancı sanatçı İzmir'in sakız tipi evlerinde eserlerini üretmişler.

Bu yıl Tuncay Topcu, Sema Sertkaya ve Bengü Bahar'ın koordinatörlüğünde gerçekleştirilen sempozyumun başarılı geçmişi ile gelenekselleşen bir sanat etkinliğine dönüşmesi serüveni ile ilgili Dr. Bengü Bahar Üzlikcan'dan bilgi aldık.

Etkinliğin temel amacı nedir? sorusu ile başlasak...
Etkinliğimizin ilk yıldan buyana ortaya konulan ve süregelen ana misyonunu maddeler halinde kısaca şöyle özetleyebiliriz.

- Kaybolan mimari değerleri korumak ve yeniden kullanımında değerlendirmek,
- Sanattan bir şekilde uzak kalan kırsal kitlede evrensel boyutta farkındalık yaratmak,
- Güncel sanatı yaratmak ve paylaşmak, sanatın ülke içinde homojen dağılımına katkıda bulunmak,
- Güncel sanata sahip çıkmak ve tabanda izlenmesini sağlamak

Biraz açabilir miyiz bu ortaya konan hedefleri...
Bu ana hedefleri aralamak istersek, ülke ve toplum olarak sanata nasıl bakmamız gerektiği konusunda kısa bir analiz yapmak yerinde olacak.
Bugün sanatın ve kültürün yaygınlaşmasında aydınlara çok önemli sorumluluklar var. Bir ülkenin kültürünü başat şehirlerin misyonundan öte, bütünde dağılımın belirlediği bilinen bir gerçek. Aydın kesimin kırsal kesime taşıyacağı bilinçlilik hali devletin olduğu kadar sivil toplum kuruluşlarının da sorumluluğunda bir görevdir. Bu çaba 1930'lu yıllardan bugüne zaman zaman devlet tarafından gerçekleştirilmek istense de (1933-1939 İnkılap Sergileri, 1956 Meclis Resimleri) yöresel belgeleme ya da parti hareketlerinden öteye gidememiştir.
Oysa ülkenin tabanda bir kültür yaylımına ihtiyaçı vardır. Günümüzde şehirlerde 3-5 ya da 50- 100 sanatçı evrensel boyutlarda eserler veriyor olabilir ama bu olgunun toplumun kültürel gelişmesine öncülük edebilmesi olası mıdır? Veya bu eserlerin halkla buluşması için gerekli ortam sağlanabiliyor mudur? Örneğin bugünlerde İstanbul'da süren bienal maalesef kısıtlı bir çevre tarafından tüketilmektedir. Sanat yaygın oldugu oranda etkilidir. Etkili olduğu oranda da kültürel gelişmede öncü olabilir ve toplumun sosyal yaşam düzeyinin yükselmesinde rol alır.

Sanatın toplumun katmanlarına ulaşabilmesi konusunda ekleyecekleriniz var sanırım.
Bu sürec; bilimsel bir tavra gösterilen desteğe göre daha özel bir çaba gerektirir. Bilimin ve sanatın ortak yönü; yaratanları az, tüketenleri çoktur. Bilimsel yaratımlar insanların hayatlarını kolaylaştırma gibi bir misyona sahip olduğundan kolay tüketilirler. Oysa sanatsal yaratımlar insanlar düşünmeye sevk eder. Düşünsel edim bir çaba gerektirir. Tüketimi bu anlamda zorlaşan sanat daha özel bir çaba ile topluma ulaştırılmalıdır. Bu çabanın dogal zincirinde niteliği artan bir etkinliğe dönüşeceği kesindir. Eğer düşünen toplumda sanat çoğalıyor, sanat yaygınlaşıyorsa sanat eserlerinin sayıları ve nitelikleri artar. Bunun sonucunda da bireyler ince beğeni düzeylerinin yarattığı güzel bir çevrede, içlerindeki kaosları sanatın girdaplarında bırakmanın verdiği dingin ruh durumuyla ve ilişkilerindeki hoşgö-

rü ile yaşayacaklardır. Ve yine bireyler dehalarını ortaya koyabilecekleri özgür ortamlara kavuşacaklar, toplumlar bu dehalar ile daha sık karşılaşma ve buluşma olanağı yaşayacaklardır. Pek çok kaygı taşıyan sanat üreticisinin destek görmesi sanatının üretim sürecine en büyük yardımcıdır. Bilindiği üzere sanatın en fazla destek bulduğu Rönesans dönemi İtalya'sında yetişen sanatçılara ve dehalara tüm dünya hala hayrandır. Bu nedenle bir kere daha söyleyebiliriz ki sanata destek çıkılması kişilerin, kurumların ve devletin sorumluluğudur. Bu sorumluluğu taşıyan bireyler ve kurumların takdir edilmesi gerekir.

Etkinlikte bu yıl neler gerçekleşti, sanatsal yaklaşımlardan bahsedebilir misiniz?

Uluslararası Eski Ev-Yeni Sanat Plastik Sanatlar Sempozyumu her yıl Eylül-Ekim aylarında gerçekleştiriliyor ve üç yıldır ev sahipliğini Urla Bağevi Butik Otel, baskı sponsorluğunu ise Ofis-ser yapıyor. İzmirli sanatsever işadamı Selim Özgörkey de önemli bir destekçisi bu etkinliğin.

Başlangıçta 'Eski'nin 'Yeni' ile uyumlanmasından yola çıkan bu etkinlik son üç yılda eklenerek kırsal kesimi de içine dahil eden sosyal bir projeye dönüştü. Bu dönüşüm koordinatörler ve katılımcı sanatçılardan yayılan bir bilinç doğrultusunda ortaya çıktı. Bu proje dahilinde sırasıyla köy yaşamının bir parçası olan yok olmaya yüztutmuş küçükbaş hayvancılığı simgeleyen “keçi”, göç almış ve vermiş topraklarımızın tanıklık ettiği “mübadele” ve “göç” konuları işlenmişken, bu yılki konu daha çok doğadan kopmuş insan hayatında gerçekliğini kaybetmiş “güzel” kavramını sorgulamak üzere düşünüldü. Sempozyumun bu yılki manifestosunda konu şu satırlarla açıklandı: “Günümüzde medya araçlarıyla biçimlenen tektip yaşamlarımızda, tüketim toplumunun açmazlarına çare olsun diye güzelliğin, sanatın, aşkınlığın ifadesi olan sembollere el konulmuş, içleri boşaltılarak sıradanlaştırılmış ve derinlikten, bütünlükten yoksun bir güzellik kavramı gerçeklik haline getirilmiş, insanların doğadan ve kendilerinden kopuşu garanti altına alınmış. Artık güzellik, doğal süreçlerini ve döngülerini yaşamayan, yaşlanmayan, ifadesini kaybetmiş, yaşamın izleri yani bilgeliği silinmiş, tek tip bedenler demek. Son hızla geliştirilen teknolojinin el attığı bedenlerin araç olduğu sanat, anlamını, doğallığını ve güzelliğini kaybetmiş, neredeyse vahşileştirilmiş bir kavrama dönüşmüştür. İşte burada güzel diye bildiğimiz yaşamlarımız bir kere daha sorgulanabilir."

İşte bu sorgulama uluslararası 18 sanatçının katılımı ile 1-8 Ekim tarihleri arasında Urla-Yağcılar'da gerçekleşti.

Katılımcı sanatçılar, bulundukları mekanın tesiri ile kendi içselligine ve doğasına dönme olanağı bularak, bir anlamda zaman ve mekan kavramını unutmuş olarak, üretimlerinde en olanaklı saflığa ulaşma şansı buldular. Etkinliğin sergisi otel bünyesinde sürmektedir. Hala bu sergiyi izleme keyfini tatmak isteyenler Urla-Yağcılar köyüne yollarını düşürebilirler ve böylece kırsaldan kente, kentten kırsala etkileşim sürer gider…

[Raşel Rakella Asal]

2017 İstanbul Bienali'nde **komşuluk ilişkilerinin** sorgulanması

Eskiden bir deyim vardı, "gönüller bir olsun!" Uzakta da olsa, bir dönem haberleşilemese de gönüldeşler vardı. Telefonlar, iletiler, facebooklar yoktu arada. 50'li, 60'lı yıllar gönüldeşin, gönüldeş olduğu yıllardı; insanlar bir iletiye ya da telefona bağımlı değildi. Bir dostun, bir komşunun iyi ve sağlıklı olduğu, nasıl'sa bir şekilde haber alınırdı, haber alınamazsa ve çok merak edilirse çat kapı gidilir ya da ondan haber alınabilecek en yakınıyla iletişime geçilirdi.

Kapı komşumuzu görmeyeli yıllar geçti. Hışırtısını duyduğunuz gazeteler yerini internet baskısına bırakalı çok oldu. İnsan başka bir boyuta süzülüyor. On bin yıldır durmadan uzatmayı başardığı ömrüyle, neredeyse yok olma noktasına getirdiği bu planetle birlikte insanoğlu evriliyor, değişiyor, dönüşüyor, kendini farklı bir varoluşa hazırlıyor.

Ama insan ne kadar değişirse değişsin insanın kendini sorgulaması hiç bitmiyor. Güçsüz bedeninin içindeki muazzam aklını, tutkularını, kibrini, gururunu, kıskançlığını, vahşiliğini, kıyıcılığını ve merhametini, vicdanını, şefkatini, iyiliğini sorgulayan da yine insan. Çağımızında bu sorgulama sanat yoluyla yapılabiliyor. Sanat kendini ve başkalarını anlamaya, hayatı anlamlandırmaya çalışan insanın yarattığı bir mucize. İnsan sanatla köprüler kuruyor, asırlar ve nesiller arasında, zamanlar ve kavimler arasında... Hangi ülkeden, hangi milletten, hangi ırktan olursa olsun sanatın sözü, yeni yollar açıyor.

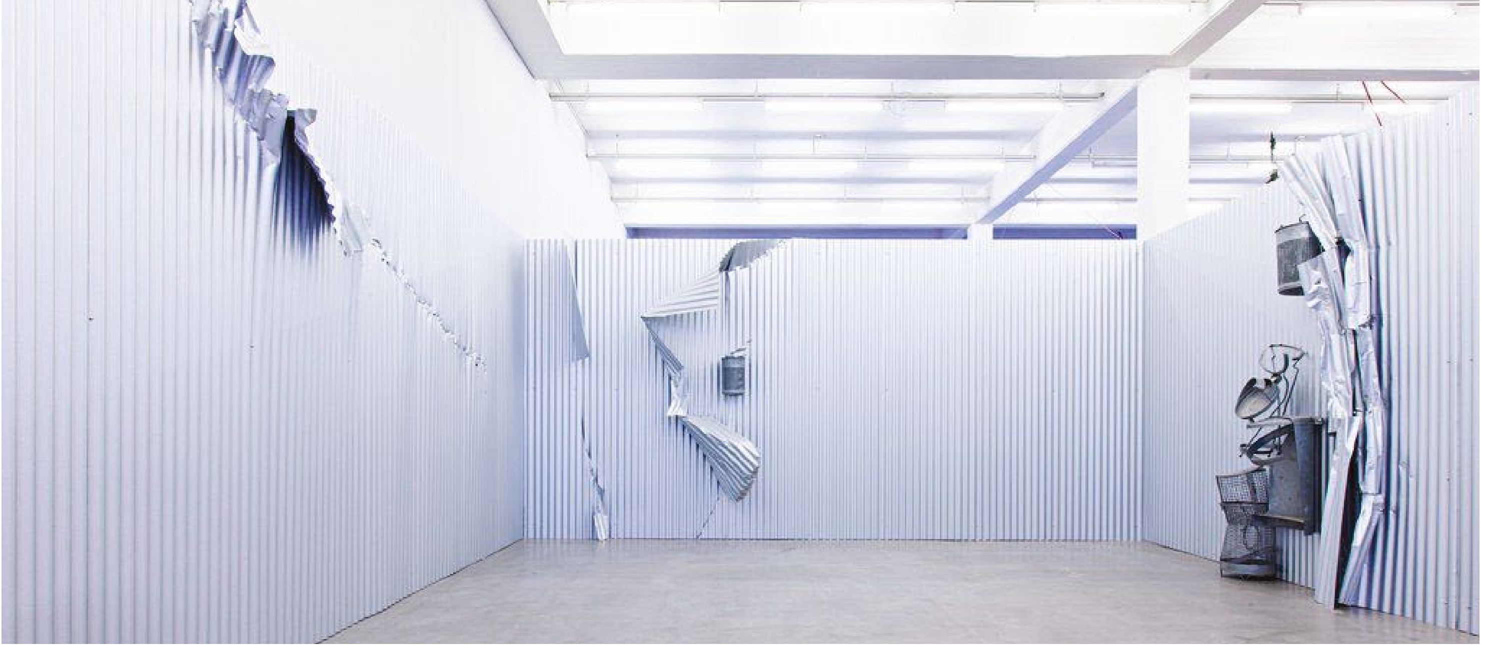
Çağdaş sanat bir tartışma platformu aynı zamanda. Değer yargılarının, bakış açılarının, ideolojilerin, yaşam içindeki duruşların, benzerliklerin ve farklılıkların tartışıldığı nitelikli bir platform. Bu yıl 30. yılını kutlayan İstanbul Bienali'nin teması "iyi bir komşu" olarak belirlendi. Bugün Türkiye'de bir 'çağdaş ve güncel sanat' birikiminden söz ediyorsak, bunda İstanbul Bienali'nin rolü tartışılmaz. İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı, İstanbul Bienal'ini kısa sürede hem Türkiye'de hem de dünyada çok ilgi çeken bir sanat etkinliğine dönüştürdü. Sanat eserlerinin tuvalin ötesinde video, fotoğraf, heykel, hazır nesne, performans ve tüm bunların birlikteliğinden oluşan enstalasyonları görüp tanıyıp sevmemize vesile oldu. Bienalin önemli katkılarından biri de kentin tarihi mekânlarının sergi alanları olarak kullanılması oldu.

Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ömer M. Koç İstanbul Bienali'ni 2007 yılından bu yana dek desteklediklerini anımsatarak, "Hepimiz yaşayarak görüyoruz. Sınırların her geçen gün daha fazla sorgulandığı bir dünyayla; savaş ve gerginliklerin giderek tırmandığı zor bir dönemle karşı karşıyayız. Bu dönemde en büyük ihtiyacımız, gücünü kültürden ve evrensel değerlerden alan sanatın diline daha çok kulak vermektir. İnanıyorum ki, temel insani değerlerimizi kökten sarsan ve barışı gölgeleyen yabancılaşmaya karşı komşuluk, büyük bir kapı aralayabilir. İyi bir komşu savaş değil, kalıcı barış sebebi olabilir" açıklamasını yaptı.

İyi bir komşunun şüphesiz tek bir tanımı yok, içinde bulunduğumuz zamana, mekâna ve topluma göre ciddi farklılıklar gösterebiliyor. Komşuluk farklı ölçeklerde –ev, mahalle, şehir, ülke- yaşanabiliyor.

Küratörlüğünü Elmgreen & Dragset ikilisinin üstlendiği 15. İstanbul Bienali'nde, 32 ülkeden 56 sanatçının farklı coğrafya ve zaman dilimlerinden hikâyeler anlattığı 150 eseri sergileniyor.

20. yüzyıl sanatının en belirleyici yönü kavramsal sanat oldu. Yaratılan sanat eserinin arkasındaki fikirler öne çıkmış oldu. Kavramsal sanatçı özel bir teknik veya malzemeye bağlı kalmaksızın deneysel yöntemler kullanarak çok geniş bir çağdaşlık anlayışıyla sanatın ne olduğunu yeniden tanımladı. Çağdaş sanatla birlikte sanatçı, eser ve izleyici bağlamında birçok değişim meydana geldi. Hazır nesne, performans temelli çalışmalar, video gibi yeni anlatım biçimleri yaygınlaştı, sanatçılar estetik kaygıları bir tarafa bırakarak kendilerine yeni meseleler edindiler. Bu süreçte sanatçıların evrenselleşen kurallara bağlı kalmayı bıraktılar, bireysel ifadelere yöneldiler.

Mıchael Elmgreen Ingar Dragset

"İyi bir komşu, korkmadığınız bir yabancı mıdır?"

Elmgreen ve Dragset'in "iyi bir komşu" temasıyla dikkat çektikleri "öteki" kavramı günümüzde son derece önemli bir hale geldi. Belki de artık farkına bile varmadığımız 'ötekileştirme' alışkanlığımız bienalle beraber yeniden gündeme taşınıyor. Bienal açılışından aylar önce Aralık 2016'da yaptıkları basın toplantısında küratörler 2107 İstanbul Bienali'nin temasını, "İyi bir komşu, korkmadığınız bir yabancı mıdır?", "İyi bir komşu sizinle aynı gazeteyi mi okur?" gibi komşuluk kavramı yaşları 8'den 84'e uzanan kırk kişiye iyi bir komşu hakkında sorular sorulmuştu.
Dünyanın her yerinde 'farklılığı' bir 'korku' unsuru olarak gören insanların bir kabuk içinde yaşaması, farklı biriyle karşılaştığında kaçması ya da daha ötesi hakkını gasp etme, baskı kurma, yok etme arzusunda olması toplumda nasıl çatlaklar oluşturuyor ve nasıl bir dipsiz kuyuya doğru çekiliyoruz gibi tüm bu sorunsallar yeniden tartışmaya açılıyor.

İngiltere'den Brezilya'ya Almanya'dan ABD'ye birçok farklı yerdeki kültür kurumlarının işbirliğiyle gerçekleştirilen bienal, ev ve mahalle kavramlarının tüm dünyada nasıl bir değişime uğradığının altını çiziyor. Üç gün boyunca büyük bir keyif ve merakla dolaştığım değişik mekânlarda çok sayıda eserden bende en çok iz bırakan, heyecan uyandıranlardan söz etmek istiyorum.

Galata Rum İlkokulunda Olaf Metzel - "Toplama Merkezi"

Metzel çalışmasında, bütün bir odayı, daha çok "saç" dediğimiz oluklu galvaniz plakalarla kaplamış. Eserini oluşturduğu saç, kolay işlenir, kolay bükülür, su geçirmez ama kızgın güneşte pişirip, soğukta donduran gelip geçici bir malzeme.

Sanatçı ucuz ve kolay kullanımlı ama konutlar için çok da kullanışlı olmayan bu malzemeyle mültecilerin sorunlarına dikkat çekmeye çalışmış. Gelip geçicilik, konar göçerlik günümüzde milyonlarca insanın hayatının bir gerçekliği. Bir gecede on binlerce insan evini yurdunu bırakıp başka bir ülkenin sınırlarına dayanabiliyor.

Young-Yun Tak "Objelerin sessizliği ve Belagatı"

İstanbul Modern'de Young-Yun Tak "Objelerin sessizliği ve Belagatı"

Sanatçı Young-Yun Tak, Güney Kore'de yaşadığı evi hiçbir zaman sevmemiş. Tabii ki ailesini ve bazı şeyleri seviyormuş, ama kendi için kiraladığı Seul'daki evini hiç sevememiş. Bu nefretin tabii ki sebepleri var. Seul'da çok genç bir nüfusun yaşıyor oluşu yaşamın rekabete dayanmasına yol açıyor. Geçim masraflarının ve kira ücretlerinin çok fazla, gelirlerin ise çok düşük olduğunu söylüyor. Aylık gelirin yüzde 70'i kiraya gidiyordu. Onun gibi gençlerin düşük kalitede yaşayacak bir yer bulmalarına ihtiyaçları olduğu açıktı. İki yıl önce Berlin'e taşınıyor, böylelikle hayatı başka bir şehirde bütünüyle değişmiş oluyor. Berlin'deki hayatından memnun kalıyor. Sonrasında neden Güney Kore'den bu kadar nefret ettiğini düşünüyor ve bütün yaşadıklarını bir sanat eserine dönüştürmeye karar veriyor. Bu nedenle bu çalışma Seul'de yaşadığı yerden hoşlanmıyor oluşuna bir gönderme mahiyetinde bienal için Seul'deki evinin bir kopyasını İstanbul Modern'in duvarına ters bir şekilde yerleştiriyor.

İstanbul Modern'de Latifa Echakhch'ın "Silinen Kalabalık"

En çok etkilendiğim eserlerden biri de Fas doğumlu sanatçı Latifa Echakhch'ın "Silinen Kalabalık" adlı duvar enstalasyonu oldu. Birbirine paralel uzanan yüksekçe iki duvar boyunca yapılan fresklerde siyasi amaçlı toplanmış kalabalıklar resmedilmiş. Fakat bu kalabalıklar silikleşmiş, parçalanmış, dağılmış kalabalıklar, iki duvarın dibi boyunca yerlere dökülmüş, neredeyse toz haline gelmiş kalabalıklar. Eser siyasi ve ekonomik çalkantıların sıkça yaşandığı özellikle az gelişmiş ülkelerde beklenmedik hızda bir araya gelen fakat aynı hızla dağılan, silikleşen siyasi hareketleri, Arap Baharı'nı, Mısır'ı, Gezi Direnişi sırasında toplanan kalabalıkları hatırlatıyor.

Ark Kültür'de "Meçhul Ağlayan Adam Müze Evi"

Bienal mekânlarından Ark Kültür binası tek bir esere ayrılmış. Bu eser, Mısırlı sanatçı Mahmoud Khaled 2001 yılında tutuklanan Mısırlı eşcinsellere adadığı hayali bir müze ev. "Meçhul Ağlayan Adam Müze Evi" adını taşıyan hayali müze, eşcinsellerin maruz kaldığı baskı ve ayrımcılıktan kaçıp bu eve sığınan Mısırlı bir eşcinselin bir dönem yaşadığı, her yanına hüzün ve yalnızlık sızmış evinden oluşuyor.

2001 yılında Mısır'da, Nil nehri üzerinde gey disko teknesi Queen Boat'a yapılan baskında elli erkek gözaltına alındı. Bu erkeklerin hepsi tutuklandı, işkence gördü, basında teşhir edilerek itibarları ayaklar altına alındı. Kim oldukları belli olmasın diye mahkemede yüzlerini beyaz örtülerle gizlemişlerdi. Basında yer alan bir fotoğrafta, yüzü kısmen açıkta kalmış bir erkek ağlarken görülüyordu. Bu dokunaklı görüntü Mısır'da hala eziyete uğrayan eşcinseller için, zorla teşhir edilmenin, kendilerine çektirilen acıların ve gizlenmek zorunda kalmalarının bir simgesi haline geldi.

Mısırlı sanatçı Mahmoud Khaled'in bu enstalasyonu bu tarihi olaya dayanmakla birlikte, sanatçının kendi ülkesi Mısır gibi yerlerde itibarsızlaştırılarak damgalanan grupları temsil eden bir bireyin kurgulanmış yaşamöyküsünden ayrıntılara yer veriyor. Sanatçı tarafından tasarlanıp dekor edilen bu evde, sonu da meçhul olan Ağlayan Adam'ın gündelik yaşamına getirilen tanıklıkla, dünyanın birçok yerinde baskı ve ayrımcılığa uğrayan eşcinsellere dikkatimiz çekiliyor. Salondaki tek kişilik servis açılmış iki kişilik yemek masası, duvarda kendisinin yaptığı söylenen çürümüş meyvelerin resmedildiği natürmort ve girişte yüzünü avuçladığı büstü, onun yaşantısından dokunaklı imgeler sunuyor. Kurgusal müzeyi gezerken izleyiciye eşlik eden sesli rehber, müzeyi bir komşunun, yani meçhul bir adamın özel yaşamında olup bitenleri hem yakından hem de uzaktan kısmen izleme fırsatı bulmuş birinin bakış açısından anlatıyor. Bu bakımdan yapıt, bir yandan özel bir yaşamöyküsünü, tarihi ve kimliği belgeleyerek anlatırken, bir yanda da teşhir ve gizlenme, komşuluk, gözlemcilik ve tanıklık üzerine sorular yöneltiyor.

Pera Müzesi'nde Alejandro Almanza Pereda "Boşluk Korkusu İlkbahar Sahnesi"

On sekizinci yüzyıldan yirminci yüzyılın başına kadar, romantik manzara resimleri hayli revaçtaydı. Yirminci yüzyılda yeniden üretim teknolojilerin ve ucuz vasıflı emeğin ortaya çıkışıyla birlikte manzara resimleri ucuza üretilir hale geldi. Geçmiş yıllara ait, kim tarafından yapıldığı bilinmeyen resimler, bugün bitpazarlarında veya mağazalarda yaygın bir şekilde satılıyor. Bir zamanlar sanatsal nitelikleriyle takdir gören bu resimler şimdi çoğunlukla atılacak veya sanat değeri taşımayan nesneler olarak elden çıkarılıyor.

Meksikalı sanatçı 2000 – 2017 yılları arasında gerçekleştirdiği "Boşluk Korkusu" başlıklı serisinde, İstanbul'da arayıp bulduğu romantik tarzda yapılmış bir manzara resmini kullanarak insanın dur durak bilmeyen yapma edimi ve doğa (boşluk) özlemi arasındaki çelişkiye dikkatinizi çekiyor. Duvarda asılı olan resmin üzerine, görüntüyü kısmen kapatan, bu yüzden sanki resim duvara değil de duvar resmin üzerine asılıymış izlenimi uyandıran bir beton parçası yapıştırmış. Daha sonra resmin ve asılı olduğu duvarın üzerine sıvı beton sıçratılmış. Ortaya çıkan manzara, sanki yirminci yüzyıla ait bir küçük burjuva evinin inşaat sırasında kazara berbat olmuş iç kısmı. Bu yapıt, inşa ederken yıkıma da yol açabilen sistemdeki güçlerin bir alegorisi olarak da

görülebilir. Sanatçı beton gibi bir inşaat malzemesini dış alan manzaralarıyla karşı karşıya getirerek insan eliyle gerçekleştirilen inşaatlardaki boşluk doldurma süreçlerine dikkat çekiyor. Enstalasyonda, insanların coğrafyayı kendi isteklerine göre durmadan ve aşındırarak biçimlendirmelerinin karşısına pastoral bir doğa manzarası konuyor. Pereda'nın yapıtı aynı zamanda tarihin üzerinin örtülmesine, değerlerin bir dönemden diğeriyle aktarılışına ve bir zamanlar tutku uyandıran elle yapılmış resimden bugün büyük maliyetlerle çağdaş, minimal iç mekân tasarımlarında kullanılan betona kadar -oysa bir zamanlar ucuz olması ve inşaatta sağladığı o kolaylık nedeniyle tercih ediliyordu- beğenilerdeki değişimlere işaret ediyor. Kim bilir, belki şu anda sergilenen sanat eseri de bir gün unutulup gidecek.

Louise Bougeois "Kadın Ev"

Fransız sanatçı Luoise Bougeois'nın l940'larda başladığı "Kadın Ev – Femme Maison" serisi, gövdesinin üzerinde baş yerine çok katlı bir ev taşıyan çıplak bir kadın tasviridir. Kadın, ev içine kilitlenmiş ya da ev içini bir kostüm gibi üstüne geçirmiş gibi görünür. Klasik perspektif kurallarına sadık kalınmadan çizilmiş bu evin pencereleri ve duvarları farklı stillerdedir. Beden ise çıplak ve kırılgan görünür; küçük kolları, bedenin anatomik oranlarıyla uyumlu değildir. Aslında yapıt, hepimizin çocukluğundan bildiği bir benzetme ile oynamaktadır. Bir baş olan evde, gözler pencere, ağız da kapı olacaktır. Daha genel olarak bakıldığında ise, "Kadın Ev" kendini sergileme ile gizleme arasında bir etkileşimi, iç mekân ile dış mekân arasında, dışarıdan bakış ile özel gerçeklik arasında bir birliği ima ediyor.

Louise Bougeouis (Paris1911, New York 2010) bu seriye başladığı 1940'lı yıllarda yabancısı olduğu bir ülke olan ABD'de yaşıyor ve bebek bekliyordu, yani hem bedenin gerekliliklerine zorunlu olarak bağımlı hem de ana toprağından, kendi evinden kopmuş bir haldeydi. Yapıt bu bakımdan bir belirsizlik içeriyor. Yapıt bir kadın olarak sanatçının evle ilgili sorumluluğunu ima edebildiği gibi, bir evle bütünleşmiş tüm kadınların trajik, mizahi bir anlatımı.

Vajiko Chachkhiani "Yaşam Yolu"

Vajiko Chachkhiani'nin yapıtları, çoğunlukla yaşayan şimdinin kendini geçmiş yaşamdan ve tarihten ayırıp ayırmadığını ya da nasıl ayırdığını sorguluyor. "Life Track – Yaşam Yolu" başlıklı videosu, insanın kapatılma koşulları altındaki varoluşunun bir portresi. Bu kısa video, gözlem, etkinlik, yaşam, ölüm ve yaşlanma üzerine yoğunlaşıyor. Kendimizi, ahşap çerçevesi çatlamış ve pul pul dökülmüş bir pencerenin karşısında buluyoruz. Bir süre sonra kadraja şişman sayılabilecek orta yaşlı bir adam giriyor, karanlık odanın içinde o da gözlerini dikmiş bize bakıyor. Neler olup bittiğini merak edercesine, ürkütücü bakışlarla pencereden dışarıya bakıyor; bakışlarında kararlı. Bizi mi gözetliyor? Yoksa biz mi onun dünyasına bakıyoruz? Bu bakış, bildik dostane bir ifade mi, yoksa bir toplumsal denetim aracı mı? Dışarıda doğa da varlığını hissettirmeye başlıyor. Kuş sesleri geliyor, bir baykuş ötüyor. Birkaç dakika sonra, bu sessiz adam sonunda görüntümüzden çekiliyor. Kadrajdan çıkmasıyla birlikte, doğanın sesleri ve ağaçların camdaki yansıması adamın görüntüsüne baskın çıkıyor.

İlk izlenimde sinir bozucu hem de dokunaklı bu videoyu sanatçı ölmek üzere olan bakıma muhtaç, hastaların bulunduğu bir düşkünlerevinin dışında çekmiş. Video, sadece hepimizin ölüme doğru yürümekte olduğunu hatırlatmaya çalışmıyor, aynı zamanda yaşam isteğimizi ve yaşama nasıl sıkı sıkıya tutunduğumuzu, içinde bulunduğumuz mevcut koşulların sürekli ötesine geçebilme gücümüzü gösteriyor.

Videoda ancak belli belirsiz seçebildiğimiz gölgeler, toplumda gölgede kalanları, örneğin hastaları, engellileri ve yaşlıları, çoğunlukla kayıtsız olan bu toplumda görünmeyen ya da gözlerden saklanan marjinalleştirilmiş insanları akla getiriyor.

Erkan Özgen "Harikalar Diyarı"

1971 Mardin doğumlu Erkan Özgen'in "Harikalar Diyarı" videosu Avrupa'da devam eden göçmen krizine odaklanıyor. Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı terk etmek zorunda kalan milyonlarca insanın göç yollarında hem de güvenli olmayan varış noktalarında tehlikeli koşullarda göç etmeye zorlanmış olmaları insanlığın yirmi birinci yüzyılda karşı karşıya kaldığı acil sorunların başında yer alıyor. Bu göçmenlerin, medya, belgeseller ve sanat ortamında anlatılan hikâyeleri -taraflı oluşları ve doğruluk dereceleri değişmekle birlikte- bu tür deneyimleri aktarmanın ve bunlarla ilişki kurmanın zorluklarını gözler önüne seriyor.

Erkan Özgen bu videosunda izleyiciyi travmanın anlatılamazlığı üzerine düşündürüyor. Bu kısa video, Kuzey Suriye'de, Türkiye'nin güney sınırına komşu olan ve Ocak 2015'de IŞID tarafından kuşatılan Kobani kentinden kaçan Muhammed adlı on üç yaşındaki bir erkek çocuğa odaklanıyor. İşitme ve konuşma engelli olan Muhammed, yaşadığı travmatik deneyimleri ifade etmek için sadece sözcükleri değil, bedenini kullanabiliyor. Ama bunu yoğun bir enerjiyle, herhangi bir acı belirtisi göstermeksizin yapıyor.

Onun hikâyesini dinlerken yaşanmış olması gerçekliğinden şüphe duymamız pek mümkün değil. Ama bir yandan da onun tüm bu hikâyeleri bildiğimiz yollardan anlatamıyor oluşu başkalarının deneyimlerinin nasılda bir belirsizlik, yansıtma, yanlış anlama ve korku alanı haliyle gelebileceğini gösteriyor. Bu açıdan video, savaş ve çatışmayı, travma ve acıyı bu yaşantılara yabancı olanlara anlatamamanın imkansızlığını gözler önüne seriyor.

Bir başka göç hikâyesi Volkan Aslan "Evim Evim Güzel Evim"

1982 Ankara doğumlu Volkan Aslan'ın "Evim Evim Güzel Evim" başlıklı video enstalsyonu, yerinden edilme gerçeklikleri üzerine bir çalışma. Zaman ve perspektif ayrılıklarının, su ve yolculuk görüntülerinin kullanıldığı yapıt, göçmenler veya evini yitirmiş olanlar gibi uzun yolculuklara çıkmak zorunda bırakılan bireylere adanmış. Aynı zamanda, her birimiz farklı biçimde deneyliyor olsak da aslında hepimizin aynı seyyar ve kırılgan insanlı koşul içinde bulunduğumuzu anlatan şiirsel bir video.
İstanbul Boğazı'nda yer alan bu iç kanal video yerleştirmesi, kendine başlangıç noktası olarak insanın seyyarlılığının trajik bir imgesini alıyor. Büyük kentlerin yoksul bölgelerine sıkça rastlanan türden, sular üzerinde geçici barınaklar oluşturmak için kullanılan tekne-ev karışımı bir yapı. Teknenin önüne oturmuş bir kadın, gözünü sudan hiç ayırmadan, önünde akıp giden manzarayı izlemektedir. Ev içi ve gündelik görüntülere, manzaraların, kıyıların ve kentlerin görüntüleri karışır. İzledikçe acı tatlı bir ironiyle anlarız ki filmde başta ayrıymış gibi görünen üç yer aslında birbiriyle bağlantılı gerçekliklerin farklı bakış açılarından temsilidir. Film, çöküşün çeşitli biçimlerini sunuyor: Evin sunduğu güvenliğin çöküşü, evin mimarisinin çöküşü.

Temelde üç ekranda eş zamanlı bir hikâye akıyor. İzlediğimiz iki hikâye ve bir manzara bir noktada birleşiyor ve asıl hikâyeyi başlatıyor: bizim hiçbir zaman sonunu ve başını bilemeyeceğimiz hikâyeyi. Buradaki ekranlar için pencereler demek yanlış olmaz. Birbirine mesafeli, birbirinden bağımsız hikâyeler ilerlerken bakışımızı bir an genişletiyor ve 'büyük resmi' görüyoruz: görmeyi tercih etmeyeceğim bir resim.

Videonun üç kanalda gösterilmesinin bir sebebi de izleyicinin istediği hayatı izleyebiliyor olması. Bu anlamda seyirciyi bir devamlılığa mecbur bırakmıyor.Son iki senede Paris, Londra, Berlin, Brüksel, New York, Orlando, Barselona gibi şehirlerde yaşanan terör olaylarına paralel olarak Türkiye'de toplumu derinden sarsan saldırılar, hepimizi etkiledi. Kısaca dünyada sınırların keskinleştiği, milliyetçi ve hatta ırkçı dalgaların yükseldiği, şiddet içeren her türlü tehdidi her alanda tüm dünya ile beraber bizler de hissediyoruz.
Güvenilir zeminler ayağımızın altından kaydıkça, birbirimize ve sanata tutunmaya daha çok ihtiyacımız var.

Bir kronolojik harabe, delirme ya da dil üzerinden hesaplaşma:

İbrahim Efendi Tabletleri

Hatırlananlar, unutulanlar, kazıyarak ortaya çıkartılanlar, dibe gömülenler, sayıklananlar, gerçekler, hayaller, sanrılar…

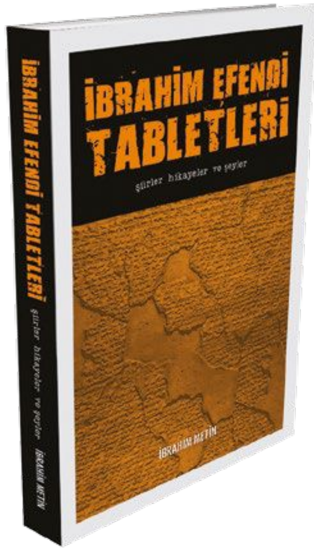
"Tımarhane Yazıları" bunlar içinden akıyor. Hem anlamda hem zamanda hem de dilde kırılma yaratan bir eseri nasıl tanımlayabiliriz? Belki "klinik edebiyat" olarak nitelendirilebilecek böylesi bir tür, öncelikle dilde yarattığı yenilikle sarsıyor okuyanı. Anti-kronolojik haliyle zaman kavramını alt üst ederken, modern aklın doğrusallığına sert bir çelme atıyor.

Kazma, kazıma, hatırlama ve hatıralamalar aralığındaki yazılar, sayıklamalar ya da notlar, öfkenin dile hücum etmiş hali gibi. Birinci kitabın girişinde yer alan ve manifesto olarak tanımlanabilecek "Cezbe" bölümü belki de bu yüzden şöyle bitiyor: "Şiire, sihire ve öcümüzü alacak yazıya hamdolsun."

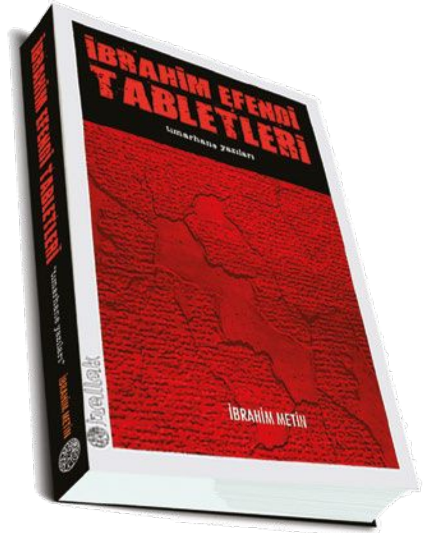
Oysa 6. gün belki 186. günden sonra

İlk akla gelen soru şu: Neden "İbrahim Efendi", neden "Tablet"? İbrahim'in antik bir kokusu, çok eskilere dayanan bir hikâyesi var. Bu zamana direnmişliğe "Efendi" de yakışıyor; iyi bir eşlikçi olarak tutunuyorlar birbirlerine. "Tablet" de kitaptaki yazma ve düşünme biçiminin bizatihi kendisine hitap ediyor. Kazarak, kazıyarak, çoklukla kanatarak görünür olan bir dil: "Sümer tabletleri gibi, kazdıkça çıkan. Aynı zamanda hatırlamalar üzerinden bir pası kazımak gibi. Diğer yandan yeni kuşak için teknolojik çağrışımları var, bizim kuşağımız içinse ilaç'tan başka ne olabilir?"

2015'te "Tımarhane Yazıları" alt başlığıyla yayımlanan kitap, gün gün ilerleyen kısa metinlerle kurulmuş; günlük'e selam gönderiyor ama kronolojik bir dizilim de değil. "Çünkü" diyor

İzmirli yazar İbrahim Metin'in 2015'te yayımlanan "İbrahim Efendi Tabletleri"nin alt başlığı "Tımarhane Yazıları"ydı. Yazarının deyişiyle "delirmeler kitabı". Kasım ayında ikincisi çıkan kitap yine "İbrahim Efendi Tabletleri" adını taşıyor. Bu sefer alt başlığı: "Şiirler Hikâyeler Şeyler"

İbrahim Metin: "Bu, bana göre bir delirme kitabı ya da bir delirmişliğin kitabı. Klinik edebiyat, diyorum. Birincisi biçim olarak bir günlüğü hatırlatıyor ama aslında anti-kronolojik. Gün'ü, belirgin bir tarihle işaretlemiyor. Zamanın içine '1. GÜN' , '2. GÜN' diye bırakıveriyor. 6. GÜN belki 186. günden sonraki bir gün ya da 212. GÜN aslında 216. GÜN'den daha sonraki bir gün. Kırılmışlık ve öncelik sonralıklardaki dağınıklık. Zamanı zamanda karıştırmak… Yaşamasın diye unuttuklarımızla, ölmesin için hatırladıklarımız ve ne olursa olsun unutamadıklarımız. Benim hayatıma girmiş, benim hayatlarına girdiğim ve uydurduklarım veya beni uyduranların anlattıkları; bu dört aksta hareket ediyor dil."

Delirmenin dilini nasıl kuracaksınız?

Bir önce'den geliyoruz. Belki de bu yüzden kitap, yazarın geleneğe selamıyla, "Cezbe"yle başlıyor. Mukaddime, giriş ya da "önsöz" diyelim. Bunu bir manifesto olarak değerlendiriyor yazar: "O manifesto şöyle biter: 'Şiire, sihire ve öcümüzü alacak yazıya hamdolsun.' Bir hutbe gibidir. Ama bu son laf önemlidir. Çünkü kitabın ortaya çıkışında da bir yerde çok güçlü bir öfke, bir yerde büyük bir keder var. Bir başka yönden de bunu delirmiş bir dille anlatma meselesi var. Yani neyin gerçek neyin gerçek olmadığının çok anlaşılmadığı bir ruh ikliminde bu delirmenin dilini nasıl kuracaksınız? İşte kitap bu yönüyle önemli benim için. Dilin içindeki "başka" bir dili kurmak ve anlamsal kırılmalar içinde yeni bir anlam inşa etmek... Bu kitapta çokça dil kırığı var. Bizim bildiğimiz bir sentaks, bir dil kurgusu var. Mesela şöyle yürür: 'Biri beni tutsun, yoksa düşeceğim.' Peki, bunu kırarsak nasıl olur? 'Biri beni tutsun yoksa birlikte düşmeyeceğiz'.. veya 'elimi tuttum, yoktum!' Dili böyle kurmaya başladığımda, her şey hem kolaylaştı hem çok zorlaştı. Bildiğimiz bir dili bilmediğimiz bir yerden söylemeye çalıştığımızda iş değişiyor."

Anlatımlar, anlamlar ve bağlamlar

Kitapta, okuyucu tarafından devam etmesi özlenen ve bittiği zaman öfkeye yol açan kısa kısa yazılar var. Yani kısa anlatma, bir başka ifadeyle 'sıkı anlatma' meselesi üzerinden yürüyor kitap. Dildeki bu ironi, kederli neşe; trajediyi azaltan değil, artıran türden. İbrahim Metin: "Burada benim de okudukça garip bulduğum anlatımlar, anlamlar ve bağlamlar var." diyor: "Diyelim 34. GÜN'de ağacın üzerinden bir kedi atlayıveriyor ama siz 116. GÜN'de o kedinin ağaca tırmanışı okuyorsunuz. Dikkatli bir okuyucu bu selam göndermeleri alabilir. Burada bir kronolojik harabe, bir altüst oluş var. Paramparça olmuş hayatlarımız var."

"Onlar sildikçe tüm dil havada toz oluyor.. uçuşuyor"

Aslında her şey unutulmuş bir klinikte başlıyor. Eski bir köşk galiba. 12 Eylül faşizminde açılmış ama kapatılması unutulmuş bir klinik. Ve büyümüş zaman içinde. Neredeyse başka bir yer kalmamış. Dışarısı bitmiş. Hepsi bu kadar. Kimler yok ki burada… İbrahim Metin, tek tek sıralıyor: "Fuat abi burada. Yusuf burada. Nermin yenge burada. Oğuz abi burada. Reşat Nuri Bey burada. Ahmet Hamdi Bey burada, benim babalarım dediğim, kendimi ait hissettiğim geleneğin içindeki abiler, ablalar, çocuklar burada. Hepsi ortalıkta dolaşıyorlar, bahçede, koridorlarda… Siyah-beyaz bir zaman gibi. Bunlar koridorlara, duvarlara, her yere yazılar yazıyorlar. Sanki klinik bu yazılarla inşa oluyor ama klinik yönetimi tüm gün bu yazıları silmek için uğraşıyor. Onlar sildikçe tüm dil havaya toz olarak yayılıyor. Ertesi gün bizimkiler yeniden yazıyorlar ve onlar yazdıkça oluyor. Bu köşk bir ormanın ortasında. Ormanın derinliklerinde bir yerde deniz olduğuna ve bir gün oradan çıkacaklarına inanıyorlar. Fakat oraya gitmeyi her denediklerinde bir şekilde nasılsa gidemeyeceğiz diye dönüş kolay olsun diye ağaçlara işaret koyuyorlar. Ama dönüş kolay olsun diye koydukları işaretlerden yakalanıyorlar hep. Bir türlü varamıyorlar. Belki varmak istemiyorlar. Hoş varsalar da kıyı sürekli açılıyor denizden. Ne yapsınlar. Kitap böyle sürüyor. Modern aklın zaman algısı doğrusaldır. O nedenle haz üretir. Kaçırırsan bir daha dönemezsin. Geçtin gittin artık. Dönemezsin. Bir yerde bir nehir var gidelim-görelim.

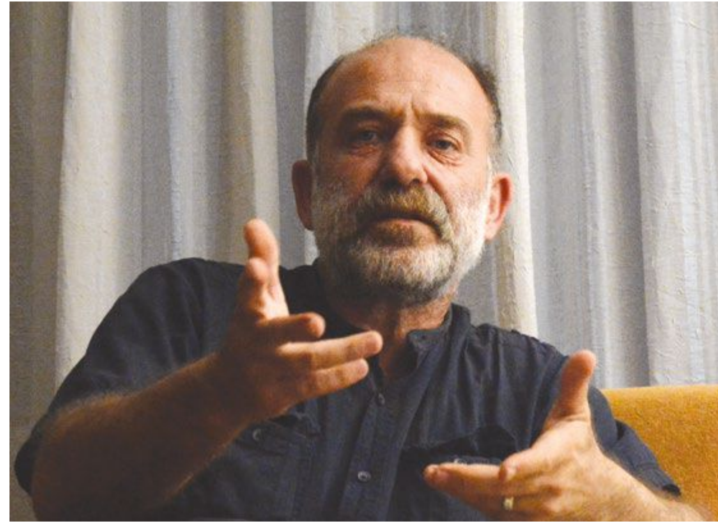

Orda bir tat var, o tadı almam lazım. Yani dünya yaşanılası bir yerdir, tat almak lazım, tadını çıkarmak lazım. O nedenle 'modern'de doğum günü pek önemlidir. Vaftiz dediğin nedir ki. Burada öyle değil. Dünyada kirlenmemek için çok uğraşacaksın. Gideceğin yer temiz olduğundan ölünce yıkıyorlar seni. Buralarda zaman döngüsel. Doğarsın ölürsün doğarsın ölürsün sonra yine doğarsın. Hesaplaşma bitmez! "

Sevgi Soysal'a yazdığı aşk mektubu

İbrahim Efendi Tabletleri serisinin Kasım ayında çıkan ikinci kitabı ise "Şiirler Hikayeler Şeyler" adını taşıyor. Burada yazarın 18 yaşında yazdığı şiirler metinler bile yer alıyor.. "Örneğin Sevgi Soysal'a yazdığım aşk mektubunu da koydum" diyor İbrahim Metin: "İkinci Beyler'e Milli Kütüphane'nin arkasından girerken sağdaki ilk pasajda Sergi Kitabevi vardır. Hala da oradadır. İşte o kitabevinin vitrininde ilk kez Sevgi Soysal'ın kitabını gördüm. 18 yaşındaydım. Sevgi soysal öldüğünde ben 13 yaşındaymışım ve bilmem etmem. Yanlış hatırlamıyorsam 1976 Kasım'da ölmüş olmalı. Neyse, hayatta değildi o zaman tabii. Yayınlanmış tüm kitaplarını okudum. Gazete yazıları dâhil. O zaman fotokopi imkânı yok, sınırlı. Kırtasiyeden karbon kâğıdı aldım ve kâğıdın arasına koyup bir mektup yazdım. Ona bir aşk mektubu yazdım. Hala da aşığım. O suretlerden 6-7 tanesini Milli Kütüphane'de değişik kitapların aralarına koydum. O mektup da bu kitapta var. Ama okuyucu bilmiyor tabii, kaç yaşında onu yazdığımı, nasıl yazdığımı. Bunlardan söz etmiyor kitap. 17 Yaşında yazdığım iki üç şiir de var kitapta. Şimdi düşünüyorum da o zamanlar çocuklar ne hızlı büyüyormuş. Ne hızlı büyümüşüz."

Şiirler ve hikâyeler var kitapta. Bir de yazarının bile adını tam olarak koyamadığı ve "şeyler" dediği yazılar. Kısa ama çarpıcı metinler bunlar. Bazıları oldukça garip hatta sarsıcı.

Roman değil, ensTRoman müziği

İbrahim Metin'in hem dilde, hem kurguda yarattığı bu yenilik ya da delirme hali, elbette bir öfkeden besleniyor. Bunu kendi hayat hikâyesine, bu ülkenin tarihine ve 1980'leri yaşamış bir kuşağa dayandırmak mümkün. Buca Şirinyerli olan İbrahim Metin'in 23 yıl boyunca yaptığı edebiyat öğretmenliği, Lüleburgaz'da geçen onca yıl, sonra 2015'te İzmir'e dönüş: "Üniversiteden 1984'te mezun olmam gerekiyordu ama üç idari dava ile '86'da mezuniyet belgemi alabildim. İdari davaların hepsi sınav kâğıtlarına itirazlarımdı."

Yazmanın temelinde elbette politik bir öfke ve hatıralar var. Belki müziğin de temelinde aynı izler vardır. Bir parantez açalım hemen. İbrahim Metin, aynı zamanda Lüleburgaz Trockyablues müzik topluluğunun da kurucusu. Ama müzik geçmişine baktığımızda yine İzmir'i görüyoruz: "1983'te İzmir'de İmece müzik grubu vardı. Ben de içindeydim. Fuarda Ekiciöver'de, bir konser yaptık. Sokak başlarında askerler tanklar.. bizim konserin adı 'Umutsuzluğu Dağıt Yüzünden' .. cesaret isteyen işlerdi."

Lüleburgaz'da Wesvese Dergisi, Görünüm Gazetesi, Oda Tiyatrosu, Uçaneller Kuklaevi derken bir dünya iş yapan İbrahim Metin için "Lüleburgaz Trockyablues"un ayrı bir yeri var. 7 kişilik bu grup, 21. yılını doldurmuş ve konser vermeyi sürdürüyor. İbrahim Metin, grubu kurduğunda sadece bağlama çalıyormuş. Sonra gitar, basgitar, bateri derken farklı enstrümanlar girmiş devreye. "Lüleburgaz Trockyablues"; Balkan-Trakya ekseninde, türkülere, semah ve zeybek temalarına uzanan bir ses coğrafyasında daha çok doğaçlamalara dayanan enstrümantal müzikle uğraşıyor. "Bu yüzden" diyor İbrahim Metin: "Roman değil, ensTRoman müziği, diyoruz."

"Gurbeti büyüttük"

Trajedi giderek azalan, eksilen, yok olan bir şey değil ki. İbrahim Metin, İzmir'e döndüğünde bu kez karşılaştığı kentle yüzleşiyor. "28 yıl sonra buraya dönünce şaşırdım. Eski olan neredeyse hiçbir şey kalmamış, yeni olanlar da bana ait değil. Felaket. Mekânlarla beraber hafızanız da yıkılıyor. Dut ağacı yok, turşucu Enver usta yok, pazar yeri yok, yazlık sinemalar

zaten hiçbir yerde kalmadı… İzmir'e dönmek, gurbeti büyütmekmiş anladım, dedim kendi kendime. Göç, yoksulluk… Gençken pazarları çok erken Bit Pazarı'na giderdik. İkiçeşmelik'ten Bit Pazarı'na kadar sağlı sollu kitap ve eski eşya satılırdı. Oradan çıkıp kentin merkezine, Konak'a baksanız kimseyi göremezdiniz. Orası hafta içi çalışan bir yer olduğu için pazar günleri bomboş olurdu. Şimdiyse pazarları Eminönü gibi. İnsanlar gezmeye oraya iniyorlar. Karşıyaka'da iskelenin karşısı ya da Hatay da öyle. Esnaf profili bir farklı. Kent suyu sıkılmış bir sünger gibi, büzüşmüş ve kupkuru."

Dil'le Muhabbet / İbrahim Metin

İbrahim Metin Baltacı, 1 Kasım'da "Dil'le Muhabbet" adıyla altı hafta sürecek olan dil atölyesine de başlıyor.

İÇERİK

Bunları Bilsen Ne Olur, Bilmesen Ne Olmaz?

Dil Nedir? • Dilin Doğuşu Üzerine • Dille İlgili Temel Yaklaşımlar • Dil ne anlatır • Yazı • Yazı - Dil İlişkisi • Alfabe ne değildir • Gerçek - Dil İlişkisi • Bellek - Dil İlişkisi • Anlam • Anlam nedir? • Ses • Ses Söyler mi Gösterir mi? • Kelime • Kelimelerin Doğumu - Ömrü - Ölümü •

"Kelimelerin hafızası var mı?"

Bunları Bilsen Ne Olur, Bilmesen Ne Olmaz?

Türkçe'nin Dilbilgisi • Yapı • Yapsak ne olur çeksek ne olur? • Adlar - Eylemler • Kelime çeşitleri - Kelime grupları • Cümle Bilgisi • Anlatım Bir dilin içinde kaç dil: "günlük dil- piyasa dili- gönül dili" • "edebî" olanın dili • Anlatım teknikleri • Ne Anlatmak, Niçin Anlatmak, Nasıl Anlatmak? • Yazma Düzeltme Pratikleri •

"Yaratıcı yazarlık diye bi'şey yok! Becerebilirsen ne güzel.. beceremezsen yazamazsın!"

İletişim:
www.yuksekoda.org
1386 Sokak 6, Alsancak/ İzmir
Telefon 533 250-6229

Ayşe TATARİ (PERİN)
aysetatari@gmail.com

Urla–Mimarlık-Tasarım Kütüphanesi

Urla, hızlı yapılaşmadan nasibini alıyor tüm kent ve kasabalarımız gibi… Son yıllarda şarapları ve zeytinyağı üretimi ile ünlenen yerleşim, yarımada projesi ve yerel kalkınma modeli ile ulusal olduğu kadar uluslararası kimliği ile de dikkati çekiyor. Urla, Çeşme-İzmir hattının tam ortasında, her iki yerleşime 35 km mesafede… Otoyol ile ulaşım kolay. Denize ulaşan uzantısı Urla İskelesi… İskele İzmir Körfezi'ne bakarken antik Klazomenai kentine de ev sahipliği yapıyor.
Merkez ve çevresinde, güzel siteler içinde iyi projeli evler giderek artıyor. Yağcılar ve Kuşçular köylerinde satılık tarla bile neredeyse zor bulunuyor ve fiyatlar gün geçtikçe artıyor. Tarım arazileri imara açılabiliyor yurt genelinde olduğu gibi… Ranta teslim olmamasını diliyoruz Urla'nın da…

Kuzeyinde İzmir Körfezi, güneyinde Seferihisar, Sığacık Körfezi ve birbirinden güzel koyları ve doğal plajları ile de bir cennet bölge…
Ülkemizde, doğru yapılaşma, korumacılık, önemle üzerinde durulması gereken başlıklar… Bu konudaki yanlışların dönüşü olmuyor. Belediyelerimiz proje onaylarken ve bina ruhsatı verirken son derce dikkatli ve titiz davranmalılar. idealden söz edersek, her bölgede karakteristik bir bina anlayışı olmalı… Bir Urla Evi nasıldır diyebilir miyiz?
Urla'da pek çok değerli mimar yaşıyor, proje ve yapıları ile önemli eserler bırakıyorlar… Urla'da yaşayan mimar Prof. Tevfik Balcıoğlu bu bağlamda sayabileceğimiz isimlerden. Konu bir restorasyon projesi… Bir eski yapıya hayat vermek ne güzel.

Urla ilçesine girer girer girmez yapılaşmanın kaosu içine düşülür. Aslında durum tüm kasaba ve şehirlerimizde aynıdır. Doğaçlama bir şehircilik anlayışı hâkimdir. Bir mimari üslup olmadan bitişik nizam, çeşitli yükseklik ve cephe görünüşleri ile bol levhalı binalar sizi karşılar. Kaldırımlar eğri büğrüdür ve kaplama malzemeleri genel olarak dükkân sahibinin zevkine kalmıştır ve mutlaka içeride satılan ürün dükkândan adeta taşarak kaldırıma saçılır. Nalburiye, kasap, banka, çerezci, market, emlakçı, manav, butik yan yana dizilmişlerdir… Kent belleğini teşkil eden tarihi yapıların değerleri pek te bilinmez.
Bir yerlerde 'Restorasyon' kelimesini duyunca çok mutlu olurum… Bir tarihi yapı kurtarılıyor diye sevinirim. Başarılı restorasyon binanın hayatını kurtarır, başarısız ise bina için ölümden beterdir. Bu bağlamda 21 Ekim 2017 tarihinde Urla'daki açılışa heyecan ile gittim. Urla, kasaba merkezinden içerilere doğru yürürken eski Urla yerleşiminden kalan tek tük tarihi yapılara hüzünle bakıyorum, yanlarındaki anlamsız sıradan yeniler ile iyi geçinemiyorlar besbelli...

Arasta olarak bilinen Malkaca Pazarı'na birkaç dakikalık mesafedeyim, küçük bir yapının önündeki kalabalık, açılışın burada olduğunu işaret ediyor… Kapan Camii Sokağı'nda 16.yüzyıldan kalma üzeri kubbeli, taban alanı 7.3x7.2m olan iki katlı tarihi yapı, Osmanlı döneminde sıbyan mektebi olarak kullanılmış… Tapuya ev kaydıyla geçmiş. Mimar akademisyen Prof. Tevfik Balcıoğlu tarafından 2005 yılında satın alınmış ve proje çalışmalarına başlanmış. Uzun çalışmalardan sonra projeler Umart Mimarlık tarafından başarı ile hayata geçirilmiş, halka açık özel bir tasarım referans kütüphanesine dönüştürülmüş. Bina, her kesim için çok maksatlı bir alan olarak kullanılabiliyor. Toplantı, seminer, atölye çalışmaları, müzik gibi pek çok işlevi yerine getirebiliyor.

Üzeri muhteşem bir kubbe ile kaplı 'DR. Faruk Tabak Okuma Odası'nda kitaplıktaki koleksiyonun bir tanesi, genç yaşata hayata veda eden ve 'Solan Akdeniz 1550-1870' in yazarı olan DR. Tabak'a ait… Yapı şöyle adlandırılıyor TB Evi: Urla Tasarım Kütüphanesi &Faruk Tabak Okuma Odası.
Binanın restorasyonu, İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen Tarihe Saygı Yerel Koruma Ödülleri'nde 'Özgün İşlevin Değiştirildiği esaslı Onarım Ödülü' kategorisinde ödül almış.

Urla'yı anlatırken elbette şarap ve zeytin, zeytinyağı ve de enginar… Ama iyi mimarlık yanısıra korumacılık kentlerin ve kasaba ve yerleşimlerin değerini arttırıyor. Her şeyden önce yerleşim sakinlerinin daha mutlu yaşamasını sağlıyor, hayatlarına konfor getiriyor. Civardaki eski yapıların bir kısmı restore ediliyor… Kaderine terk edilmiş olanlar sahiplenilmeyi bekliyorlar. 'Tarihe saygı bilinci' çocukluktan başlayan bir eğitimle var oluyor, gelişiyor…

Mahallenin çocukları ve gençleri daha şimdiden kütüphaneyi sevinç içinde geziyorlar…

Mucize

Yönetmen: Stephen Chbosky
Oyuncular: Julia Roberts, Owen Wilson, Jacob Tremblay, Mandy Patinkin, Daveed Diggs
Senaryo: Stephen Chbosky, Steven Conrad, Jack Thorne
Görüntü Yönetmeni: Don Burgess

The Four Corners of Nowhere (1995) ve Saksı Olmanın Faydaları (2012) filmleriyle sinemaseverlerin dikkatini çeken Amerikalı sinemacı Stephen Chbosky, bu ay yeni filmi Mucize (2017) ile beyazperdeye geri dönüyor. Filmde, Auggie Pullman'ın ilham verici hikayesi anlatılıyor. Yüzündeki deformasyon sebebiyle yıllar boyu farklı hastanelerde çeşitli tedaviler görmüş olan okul çağındaki Auggie, Mucize'nin öyküsünün merkezinde yer alıyor. Annesi Isabel ve babası Nate'in yardımıyla ilkokul beşinci sınıfa başlayacağı Beecher Prep adlı yeni okuluna uyum sağlamaya çalışan Auggie, herkese aynı okulda okuyan diğer çocuklardan farklı olmadığını kanıtlamaya uğraşıyor. Güzelliğin sadece dış görünüşten ibaret olmadığını tüm dünyaya göstermeye çalışan Auggie, ebeveynleri ve arkadaşlarının gündelik yaşamlarında mücadele ettikleri sorunlara da farklı bir gözle bakmalarına ön ayak oluyor.
R.J. Palacio'nun 2012 yılında yayınlanan ve New York Times'ın çok satan kitaplar listesinde uzun süre yer alan aynı adlı romanından beyazperdeye uyarlanan Mucize, 17 Kasım'da sinemaseverlerle buluşmak üzere vizyon salonlarındaki yerini alıyor.

Justice League: Adalet Birliği

Yönetmen: Zack Snyder
Oyuncular: Gal Gadot, Amber Heard, Jason Momoa, Diane Lane
Senaryo: Chris Terrio ve Joss Whedon
Görüntü Yönetmeni: Fabian Wagner

Ölülerin Şafağı (2004), 300 Spartalı (2006), Watchmen (2009), Man of Steel (2013) ve Batman v Superman: Adaletin Şafağı (2016) filmleriyle adını duyuran Amerikalı yönetmen Zack Snyder, bu ay yeni çalışması Justice League: Adalet Birliği (2017) ile sinemaseverleri karşılıyor. Filmde, DC Comics bünyesindeki tüm süper kahramanlar amansız bir düşmana karşı savaşmak üzere bir araya geliyor. Bir önceki hikayede Süpermen'in başına gelenlerden ilham alan Batman, daha önceki maceralarda karşısına çıkan tüm düşmanlardan daha güçlü bir kötüye karşı yepyeni bir takım oluşturmaya karar veriyor. Wonder Woman ile işbirliğine giden Batman, meta-insanlardan oluşan yenilmez bir takıma imza atıyor. Batman, Wonder Woman, Aquaman, Cyborg ve Flash, dünyayı tehdit eden Steppenwolf ve Parademonlardan oluşan ordusuna karşı mücadele etmek üzere kolları sıvıyorlar. Film 17 Kasım'da gösterime giriyor.

Kutsal Geyiğin Ölümü

Yönetmen: Yorgos Lanthimos
Oyuncular: Nicole Kidman, Colin Farrell, Alicia Silverstone, Raffey Cassidy, Barry Keoghan
Senaryo: Yorgos Lanthimos ve Efthymis Filippou

Köpek Dişi (2009), Alpler (2011) ve The Lobster (2015) filmleriyle büyük ilgi toplayan Yunan yönetmen Yorgos Lanthimos, bu ay yeni filmi Kutsal Geyiğin Ölümü (2017) ile sinemaseverleri karşılıyor. Filmde, tanınmış doktor Steven Murphy ve ailesinin hikayesi anlatılıyor.
Kutsal Geyiğin Ölümü'nde her şey, karısı Anna ve ergenlik çağındaki iki çocuğu ile kusursuz bir hayat yaşamakta olan kalp cerrahı Steven'ın yetim bir genci koruması altına almasıyla başlıyor. Martin adındaki gencin, Steven'ın aile hayatına dahil olmak için rahatsız edici bir gayret göstermesi başarılı doktorun kusursuz hayatının dengesini tamamen bozuyor. Martin'in Steven'ın ailesinin bir parçası olmak için sarf ettiği bu uygunsuz çaba, genç adamın esas amacının da yavaş yavaş açığa çıkmasına olanak sağlıyor. Steven'ın uzun zamandır unutulmuş bir suçu işlemekle suçlanmasına neden olan süreç, doktorun aile hayatını derinden sarsıyor.
Başrollerinde Nicole Kidman, Colin Farrell, Alicia Silverstone, Raffey Cassidy ve Barry Keoghan'ın yer aldığı filmin senaryosu yönetmen Lanthimos ve Efthymis Filippou imzasını taşıyor. 2017 yılında Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye Ödülü için yarışan Kutsal Geyiğin Ölümü, festivalde En İyi Senaryo Ödülü'nün sahibi oldu. Sinemaseverlerin merakla bekledikleri film, 17 Kasım'da gösterime giriyor.

■ Metin RODOP

Önemli olan kaçmak değil, mesele doğru tarafa kaçmakta..

Graham Green adlı ünlü ingiliz yazarın Kamboçya'da kaldığı otelin odasındayız. Kaldığı yıllara göre bayağı güzel ve konforlu bir oda. "Sessiz Amerikalı" adlı eserini burada yazmış. Burasını görmeden önce onun "Havana'daki Adamımız" adlı kitabını okudum. Birçok kitabı da filme çekilmişti. Şimdi kaldığı odanın penceresinden bakınca, dışarıya açılan küçük bir balkon dikkati çekiyor. Burası eski adı "Saygon" olan Ho Chi Minh kentinin güzel ve ayrıcalıklı bir sokağına bakıyor ama kentin o bölgesinin geniş bir panoramasını da veriyor. Birbirine geçmiş iki oda bu. Yatağı geniş ve cibinliği var, oldukça da süslü gözüküyor. Şimdi bu odayı iyi para veren meraklı turistlere kiralıyorlar.
Onun bu kaçışını anlatmamın nedeni aynı zamanda bu yazının da başlığını oluşturmama neden olan şu sözleri oldu.
"İnsanların uykuya ve yiyeceğe ihtiyacı olduğu kadar kaçmaya da ihtiyacı vardır. Bir insanın yazmadan veya resim yapmadan ve herhangi bir sanat dalında bir şey üretmeden nasıl yaşadığını anlamak çok zor. Çünkü bu da bir terapi yöntemidir."

Dostoyevski "Suç ve Ceza" adlı eserindeki şu sözlerle, insanın gidecek bir yeri olmamasının ya da bir bakıma gerektiğinde kaçabileceği ya da sığınacağı bir yer olmamasının ne kadar büyük bir sefillik olduğunu vurgularken Graham Green'le aynı düzlemde buluşuyordu. *"Sefalet, fakirlikten daha beterdir efendim! Bir insanın artık gidecek bir yeri olmaması ne demektir bilir misiniz? Çünkü, muhterem efendim, her insanın dara düştüğünde çalacağı bir kapı bulunmalı değil midir? Eğer, çalacağınız bir kapı yok ise; sefalete düşmüşsünüzdür demektir."*

Sanatçı olmak bir ayrıcalık olsa da herhangi bir şey yazmak kendi başına bir ayrıcalık değildir ve herkes ne yazdığına çok da aldırış etmeden yazarak sığınabileceği bir dünyayı yaratabilir. Okumak istediğiniz ne varsa onu yazabilirsiniz ve böylece yazdığınız her kelime aslında sizin dışınızda olan ve sizin yaratıcılığınızı yok eden varsayımlardan ve beklentilerden oluşmuş sanal bir dünyaya karşı bir direniş olarak kabul edilebilir. Ama bununla birlikte mesele sadece kaçmak değildir, önemli olan doğru tarafa kaçmaktır. Ama nereye kaçarsanız kaçın asla kendinizden kaçamazsınız. Kim olduğunuzu bilmek zorundasınız. İşte orada bu gerçekle de yüzleşmeye de hazır olmalısınız.

Daha yaratıcı olmak ve daha tatminkar bir hayat sürmek için hayatınıza sahip çıkmanın zamanı geldiğinde sizde bazı sanatçılar gibi bulunduğunuz ortamdan uzaklaşmasını bilmelisiniz. Buna Graham Green'in Uzak Doğu'ya veya Paul Gaugen'in Tahiti'ye yaptığı yolculuklar örnek gösterilebilir. Ernest Hemingway ise 1.Dünya Savaşında orduya katılmak için başvurmuştu ama sol gözündeki bozukluktan dolayı kabul edilmemişti, o da daha sonra Kızılhaç'ta ambulans şöförü oldu. Bu da bir kaçıştı. Merak uyandıran her ilişkide derin ve tutku dolu duyguların eşiğinde kendinizi aramak bir bakıma gündelik hayatın rutin akışından bir kaçıştır. Çok farklı olduğu varsayılan bir dünyanın keşfine duyulan dayanılmaz meraktır. Bu çekicidir, karşı konulamaz olan içgüdüleriniz; zihinsel veya duygusal anlamda tüm güzelliklerin oluşturduğu bu eşsiz panaroma karşısında sizi hiç yarı yolda bırakmaz ve böylece kaçabileceğiniz bir yer ya da kişi olduğunda ayrıcalıklı bir yaşamın zevkini çıkarmayı hak etmişiniz demektir. Bu şekilde verdiğiniz kararların her zaman kendinizi ne kadar önemsediğinizin bir kanıtı olduğunu da anlayabilirsiniz.

2011'de Japonya'da çok büyük bir deprem sonrası oluşan tsunamide binlerce insan ölmüş ve binlercesi de o zamandan beri hala kayıp durumda. Otsuchi gibi depremde nüfusunun yüzde onunu kaybetmis bir kentte Pasifik Okyanusuna bakan yeşillik bir tepenin üzerinde beyaz bir telefon kulübesi inşa edilmiş. Bu kulübeye yakınlarını bu depremde kaybetmiş insanlar gelerek onlarla buradaki telefon aracılığı ile konuşuyorlar ve hayatlarının akışı hakkında bilgiler veriyorlar ve dertleşiyorlar. Tamamen fantastik bir kurgulama olsa da bu insanların yaşadıkları çok derin acılar karşısında kaçabildikleri tek yer orası.O kulübede onlara telefon açarak sanki yaşıyorlarmış gibi onlarla konuşmaları onları huzura kavuşturuyor. Beyaz kulübe adeta kaçışın bir simgesi olmuş durumda.
"Kaçmak" tabiri duyduğunuz ilk anda zihinlerde, yaşadığı dünyadaki sorunlarla başa çıkmasını becerememiş ve böylece suçluluk duygusu içinde hayal kırıklıkları altında ezilmiş, çaresiz bir insan portresi çizebilir ancak gerçek her zaman böyle değildir. Çünkü "kaçmak" ile "içine kapanarak kayıtsız kalmak" arasında ciddi bir fark vardır. Bulunduğunuz ortamı terk etmek mutlu olmak adına kayda değer önemli bir adımdır ama vazgeçmek kavramı ile kolaylıkla karıştırılabilir. Çünkü vazgeçmek bir seçim anlamına gelirken bu durum tam tersine kendinize ve çevrenize zarar vermemek adına başkalarının sizin için belirlediği bir rolü değil sizin yazdığınız bir senaryoda sizin doğanıza ve yeteneklerinize uygun bir rolü seçme çabanızı simgelediği için kutsal ve onurlu bir eylemdir. Bu açıdan bakıldığında "kaçmak" denilen şey bazen başka bir yere gitmek anlamına gelse de bazen bir müziğin notalarına sığınmak olduğu kadar, estetik ve güzelliklerin egemenliğinde kendinizi iyi hissedebileceğiniz her çeşit sanatsal kurgulamayı ya da oyunları da içerebilir. Şimdi bu noktada kaçma kavramı ile anlatmak istediklerimden daha da önemli olduğuna inandığım başka bir şeyden söz etmek için sabırsızlanıyorum. Kişisel olarak insanları şaşırtmak kadar öncelikle kendimi şaşırtmak bana her zaman çok eğlenceli gelmiştir. Gerçi bu eğlenceyi insanın kendisini keşfetmesi ile özdeşleştirebilirsiniz ama burada çıkış noktamız o güne kadar ne olduğunuzu ve yapabildiğinizi görmenize rağmen hala kim olabileceğinizi ve bundan sonra neler yapabileceğinizi bilmiyor olmanızdır, ancak meydan okumanın zamanı geldiyse eğer; önce bulunduğunuz yörüngenin dışında bir yerden herşeye farklı açılardan yeniden bakmanız gerekir. Bunun için yapmanız gereken şey; cüret, biraz daha cüret, daha fazla cüret...

AGORA SİNEMALARI BALÇOVA

AGORA SİNEMALARININ Sizler İçin Seçtikleri

KASIM 2017

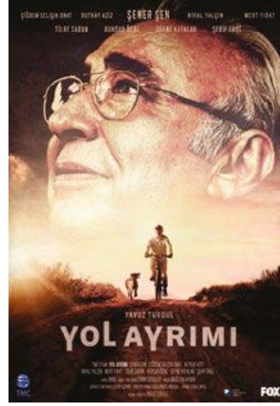
TEL: 232.278 10 10

www.agorasinemalari.com

Mutluluk Zamanı

YÖNETMEN: Şenol Sönmez
OYUNCULAR: Elçin Sangu, Barış Arduç, Cengiz Bozkurt, Levent Öktem, Dila Bayrak
TÜR: Romantik komedi
VİZYON: 10 Kasım 2017
KONU: Asıl sevginin, mükemmelliyette değil kusurların içinde saklı olduğunun anlatıldığı "Mutluluk Zamanı' filminde; geçmişiyle yüzleşmeden kendi mükemmel hayatını yaratan Mert ve tüm hayatını geçmişinde yaşadıkları üzerine kuran Ada'nın yolları sürpriz bir şekilde kesişir. Kendisini hep kaybden biri olarak gören Ada'nın ağabeyi Tarık'ın hayatı ise Mert'le tanıştığında bambaşka bir hal alır.
Filmin başrolünde Kiralık Aşk dizisinde büyük başarı yakalayan Barış Arduç ve Elçin Sangu yer alıyor.

Yol Ayrımı

YÖNETMEN: Yavuz Turgul
OYUNCULAR: Şener Şen, Rutkay Aziz, Mert Fırat
TÜR: Dram
VİZYON: 10 Kasım 2017
KONU: Hayatını, babasından devraldığı tekstil imparatorluğunu büyütmeye adayan ve bu yolda aldığı cesur kararlar ve acımasız yöntemlerle ailesini de karşısına alan Mazhar Kozanlı'nın yaşadığı büyük bir travma sonrası hayatında bir yol ayrımına gelişi anlatılıyor.
Geleceğiyle ilgili kararlar vermeye başlayan Mazhar; annesini, eşini ve öz evlatlarını karşısına almak uğruna geçmişiyle yüzleşiyor. Acaba bu yüzleşme hangi noktalara uzanacak? İşte tam da burada yol ikiye ayrılıyor ve Mazhar herkesin hayatını değiştirecek yolu tercih ediyor.

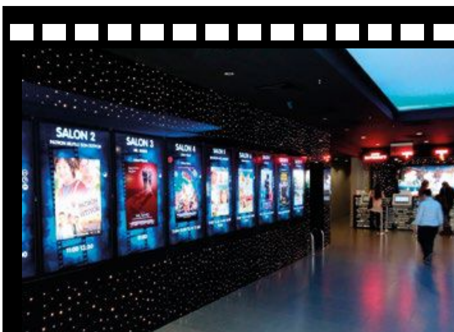
Adalet Birliği *Justice League*

YÖNETMEN: Zack Snyder
OYUNCULAR: Gal Gadot, Amber Heard, Jason Momoa, Diane Lane
TÜR: Aksiyon, Fantastik
VİZYON: 17 Kasım 2017
KONU: Superman'e olanlardan sonra, insanlığa olan inancı, Bruce Wayne'in öncekilerden daha da güçlü bir düşmana karşı yeni arkadaşı Diana Prince'in de yardımını almasına neden olur. Batman ve Wonder Woman birlikte hareket ederek meta insanlardan oluşan bir takım oluştururlar. Ancak, bu eşi benzeri görülmemiş kahramanlardan oluşan takıma rağmen gezegeni bir felaketten kurtarmak için geç kalmış olabilirler.

Kardeşim Benim-2

YÖNETMEN: Mert Baykal
OYUNCULAR: Murat Boz, Burak Özçivit, Pınar Deniz
TÜR: Romantik Komedi
VİZYON: 24 Kasım 2017
KONU: Hakan 30 yaşında alternatif müzik yapan ünlü bir sanatçıdır. Sakin ve gizemli bir karaktere sahiptir. Ozan ise 28 yaşında ünlü bir pop yıldızıdır. Abisinin tersine dışa dönük sosyal biridir.
İki kardeş yıllardır küstür. İki kardeşi yıllar sonra bir araya getiren durumsa babalarının cenazesidir. Babalarının onlara bıraktığı vasiyet ile macera başlar. İlk filmde yaşanan bu sahnelerden sonra devam filminde sürprizler birbirini kovalıyor...

İnternetten Online Bilet Satışı
Agorasincard Üyelerine Ayrıcalık

Hafta İçi Tam bilet 14 TL.
Hafta İçi Öğr. Emekli bileti 11 TL.

Hafta Sonu Tam bilet 15 TL
Hafta Sonu Öğr. Emekli bileti 12 TL.

Çarşamba günü tüm seanslar 10 TL.

